XXX. EVFOLYAM, 7. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1974. FEBRUAR 14.

Ludas Matyi

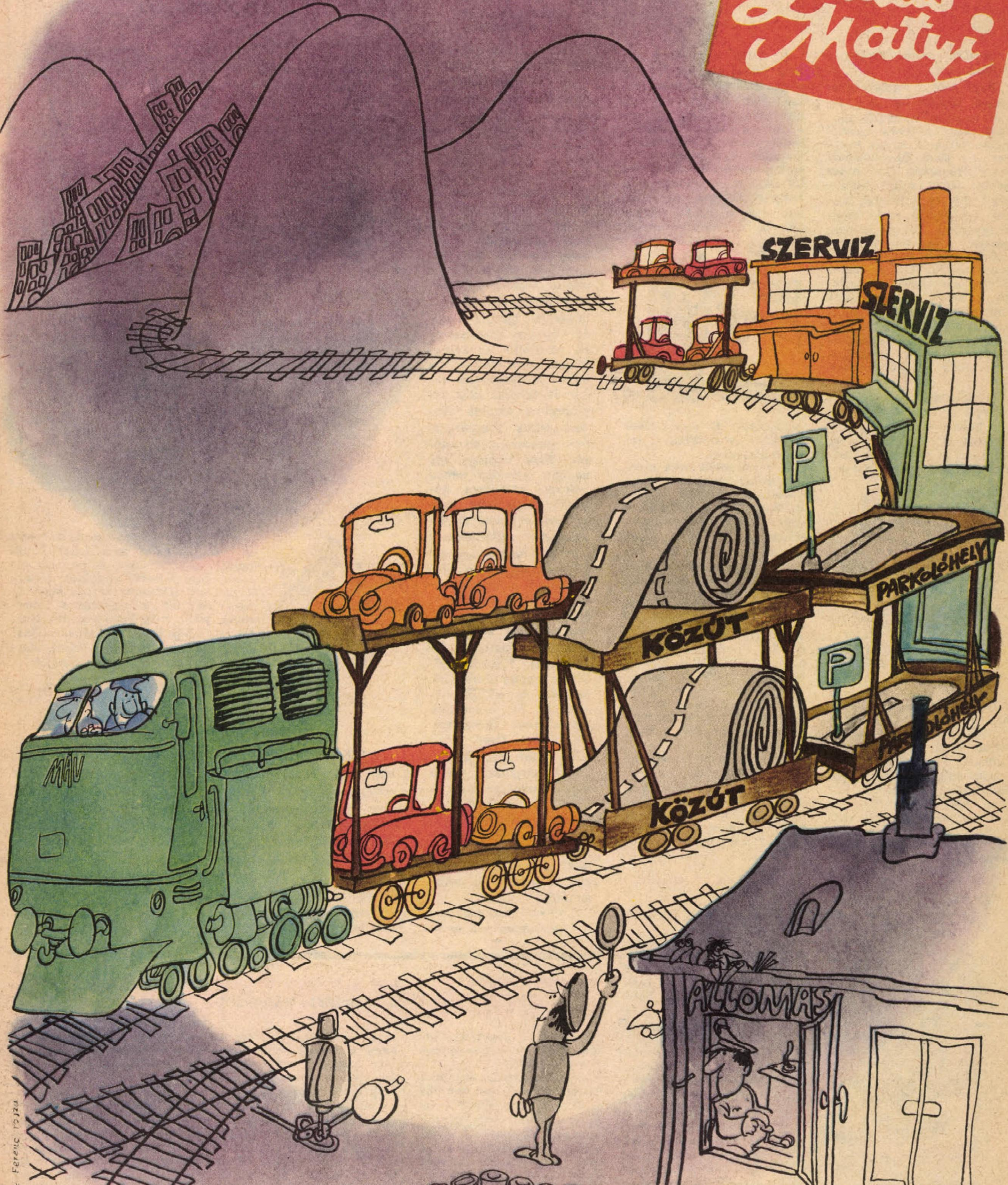
SZERVIZ
SZERVIZ
P
PARKOLÓHELY
KÖZÚT
P
KÖZÚT
PARKOLÓHELY
MÁV
ÁLLOMÁS
SAJDIK

Sajdik Ferenc 1974

Az eszményi autó-import

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ ...

①

Mostan színes krétákról álmodom ...

Krétákról, amelyekkel színes ákombákomokat lehet rajzolni a fekete táblára, vagy a fehér csomagolópapírra. A színes kréta ma — álom luxuskivitelben. Hónapok óta nincs sehol. Hogy miért hiánycikk egy ilyen filléres holmi, azt valaki majd megmagyarázza nekem szépen, okosan, s én, jól idomított felnőtt lévén, bele is nyugszom majd. De a színes kréta gyerekeknek kellene, s velük nagyon nehéz megértetni a bonyolult közgazdasági tényezőket, amelyeknek összejátszása folytán ez a krajcáros rajzeszköz eltűnt a piacról.

Közgazdasági értekezés helyett a figyelemelterelés jól bevált eszközével próbálkoztam. Miután nem kaptam a gyereknek színes krétát, vettem neki datolyát. Mert azt lehet kapni, bőséggel. Értelmes a gyerek, tudja, hogy a datolya enni való. Először próbálta is megenni, de aszott volt, kemény, rágós és ízetlen, felhagyott hát vele. Aztán megpróbált fehér csomagolópapírra rajzolni vele. Arra sem volt jó. Uramisten, akkor miért importálták?

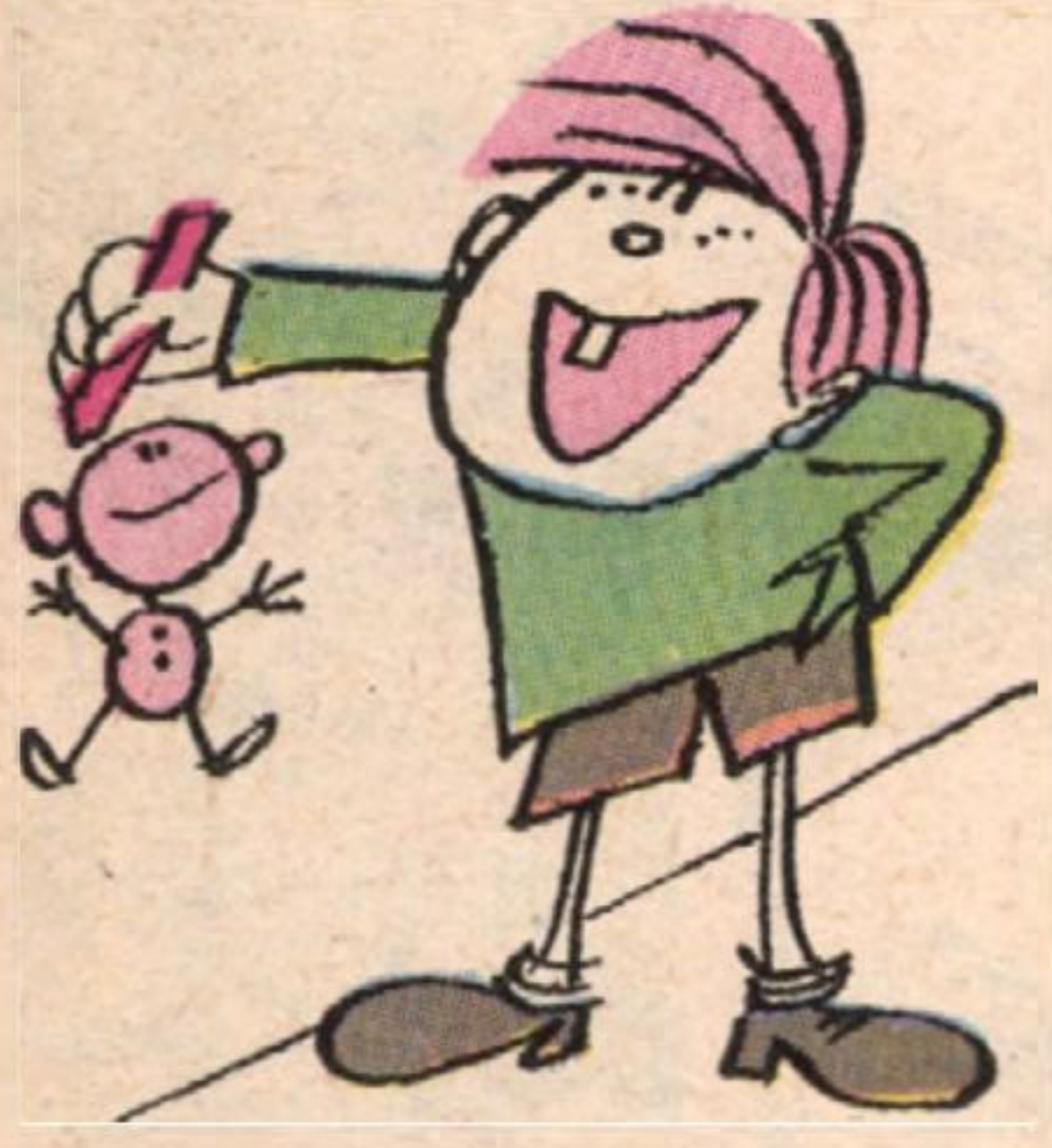

②

A XVII. kerületben tavaly ősszel avattak fel egy szép, korszerű egészségházat. Van abban minden, ami szemnek, szájnak, betegségnek ingere: többek között két rövidhullámú készülék is, a beteg testrészek besugárzására. Ennek folytán az egészségház a reumás betegek Mekkája lett, még a távoli Rákosligetről (a kerület másik csücskéből) is oda zarándokolnak a betegek a fájós ízületekkel.

Nem működik

A zarándokút nem mentes némi megpróbáltatásoktól: a betegnek a rendelőben néha két-három órát is várni kell. Aki szerencsésebb, az ülve várhat, aki nem a szerencse kegyeltje, az bizony álldogálhat. Mert ülőhely sincs elegendő.

Nem kellene olyan hosszasan várakozni, ha mind a két gép dolgozna. Ám az egyik rövidhullámú gép nagyon rövidéletűnek mutatkozott, néhány hónap után felmondta a szolgálatot. Elvégre nem kívánhatjuk egy negyvenezer forintos készüléktől, hogy örökké tartson!

Valamit tenni kellene az így megrövidült betegek érdekében. Tippjeim: meg kell javíttatni vagy ki kell cseréltetni a beteg rövidhullámú gépet.

Rövid időn belül.

(r)

ÁLCÁZOTT BORSÓ

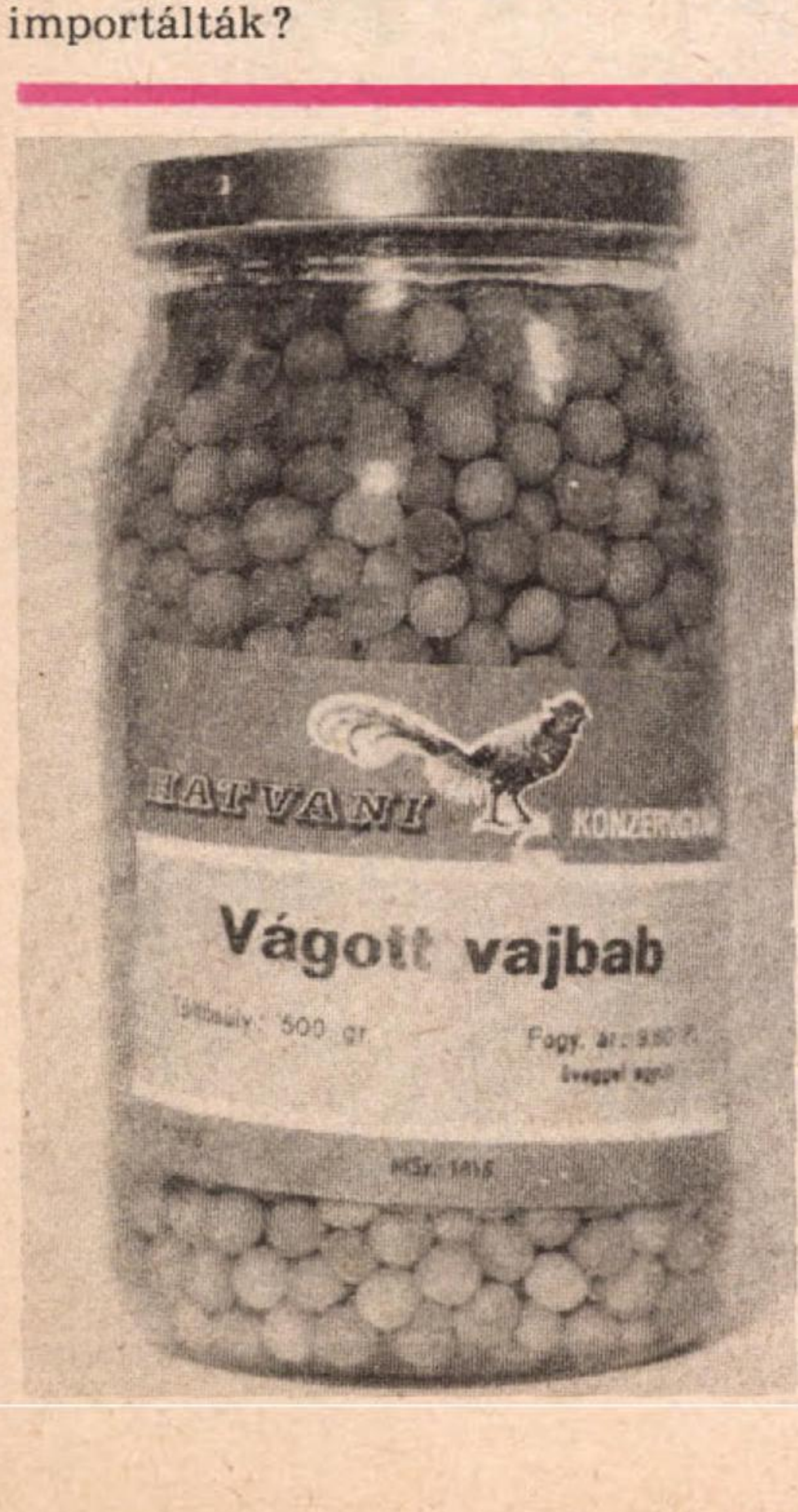

A címkének higygyünk, vagy a szemünknek? Borsóként áruljuk ezt a konzervet vagy babként? A címkén ugyanis világosan az olvasható: vágott vajbab. Az üvegben viszont jól láthatóan, zöldborsó van. Nyilvánvaló a tévedés, de Hatvanban elég későn vehették észre, mert csak a mi üzletünkbe 120 üveg ilyen vajbabnak álcázott borsó érkezett!

Délbudai ÁFÉSZ 4. sz. önkiszolgáló boltja

SARKALATOS KÉRDÉS

1972 nyarán vásároltam Baján egy „Camping" autócsomagtartót. Örömöm tiszavirág életű volt, mert az egyik sarokidom, néhányszori használat után elrepedt, így az egész szerkezet használhatatlanná vált. Elmentem hát vissza az üzletbe, és kértem, cseréljék ki. Az üzletvezető elutasított azzal, hogy erre ők nem jogosultak, forduljak a gyártó céghez, küldjem el a hibás alkatrészt a vásárlást igazoló blokkal együtt Sárospatakra, az Építő- és Szerelőipari Szövetkezet címére. Megfogadtam tanácsát. Mindez 1973 októberében történt. Novemberben megsürgettem panaszom orvoslását. Erre kaptam egy nagyon udvarias hangú választ, amelyben közölték, hogy nem kapták meg reklamációs levelemet. (Mellékesen jegyzem meg, hogy azóta hivatalosan megtudakoltam a postán levelem sorsát, és írásbeli igazolást kaptam arról, hogy a cég meghatalmazottja átvette a levelemet.) Kérték, közöljem, hány darab alkatrészt és milyet kérek, és ők orvosolják panaszomat. Közöltem. És vártam. Ismét eltelt több mint egy hónap. Ismét sürgettem, most már személyesen, az üzem vezetőjének címezve. Levelemre azóta sem jött válasz. Hova írjak még? Kinek? Ki válaszol végre? És főként: ki intézkedik?

Horváth Lajos
Baja, Szabadság út 44.

ZACSKÓS TEJ

Csücskét általában
leharapom hévvel,
hálából leloccsant
tejfeles levével.
Nem tudom, hol fogjam,
elöl-e vagy hátul,
mindenképp kispriccel,
csurog a kabátujj,
nedves a nyakkendőm,
tocsog mindkét zoknim,
Patyolatba mehet
vadonatúj holmim ...
A tasak tartalmát
míg bögrébe öntöm,
legalább a fele
folyik szét a földön ...

AJÁNLÁS

Néhány gyógyszert ma már
semmiség bevenni,
kapszulával együtt
kell csupán lenyelni.
Gyártsák úgy a zacskót,
— azért esd e versem —
hogy a tejjel együtt
lenyelni lehessen!

Donkó László

MEGSZÖKTEK A FÜZETEK

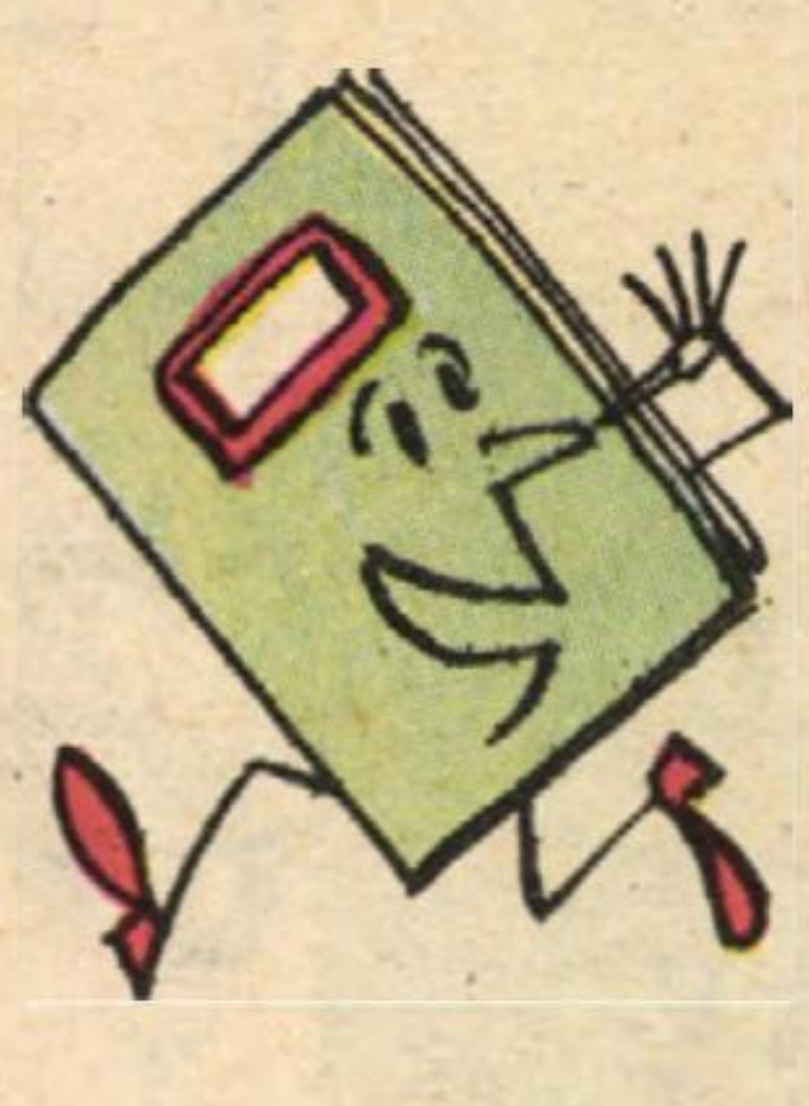

Sem a falunkban, sem a szomszédos községekben nem lehet kapni vastag négyzetrácsos és vonalas füzetet. Úgy látszik, elszöktek tőlünk a füzetek! Üldözőbe vettük őket, de nem sikerült a nyomukra akadnunk, pedig még Pesten is kutattuk, ott sem találtuk meg. Kedves Ludas! Ki tudná megmondani nekünk, merre csavarogtak el ezek a füzetek?

Haffner Katalin
IV/c. oszt. tan., Pécel

GYENGE ERŐSÍTŐ

Tavaly márciusban vettem egy „Meazzi" típusú erősítőberendezést a veszprémi hangszerboltban, 19 000 forintért. Már az első hónapban javítani kellett, s azóta is, többet volt Pesten, a IV., Árpád út 16. szám alatti javítóműhelyben, mint otthon. Tíz hónap alatt elfogyott az összes jótállási jegy, s az én türelmem is. Miért nem tudják tökéletesen megjavítani? Vagy miért nem cserélik ki, ha javíthatatlan? Ilyen nagy összegért szeretnék végre egy használható erősítőhöz jutni!

Dombi Ferenc
Várpalota, Bartók Béla út 10/8.

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Súlyponti probléma" című cikkükre a következőket közöljük:

A kapaszkodók helyzetét és méretét — az autóbuszok üléselrendezésétől és a szállítható álló utasok számától függően — nemzetközi normák határozzák meg. Az általunk gyártott autóbuszok kapaszkodói ezeknek az előírásoknak mindenben megfelelnek.

A mennyezetre rögzített vízszintes kapaszkodók 1840 mm-es padlótól mért magasságának csökkentése azzal a veszéllyel járna, hogy a középtermetű utasok hirtelen kanyarvételnél, fékezésnél vagy ülőhelyzetből való felállásnál a fejüket a kapaszkodócsőbe verik.

Az ajtónyílások középvonalában elhelyezett beszálló kapaszkodók elsősorban a fel- és leszálló utasok biztonságát szolgálják. A korábban alkalmazott magasabb kapaszkodók a kisgyermekkel, vagy nagyobb csomaggal közlekedők mozgását nehezítették meg és a gyakorlati tapasztalatok alapján alakítottuk ki a jelenlegi kivitelt.

A hiányolt „súlypont feletti" kapaszkodási lehetőség egyébként minden termet részére biztosítva van a 6 db, mennyezetig érő, függőleges kapaszkodócsővel, valamint az ülések háttámláján — a középkapaszkodónál magasabban — levő fogantyúk révén.

IKARUS
Karosszéria és Járműgyár
Gyártmányfejlesztési osztály

ELŐRELÁTÓ NEBULÓ

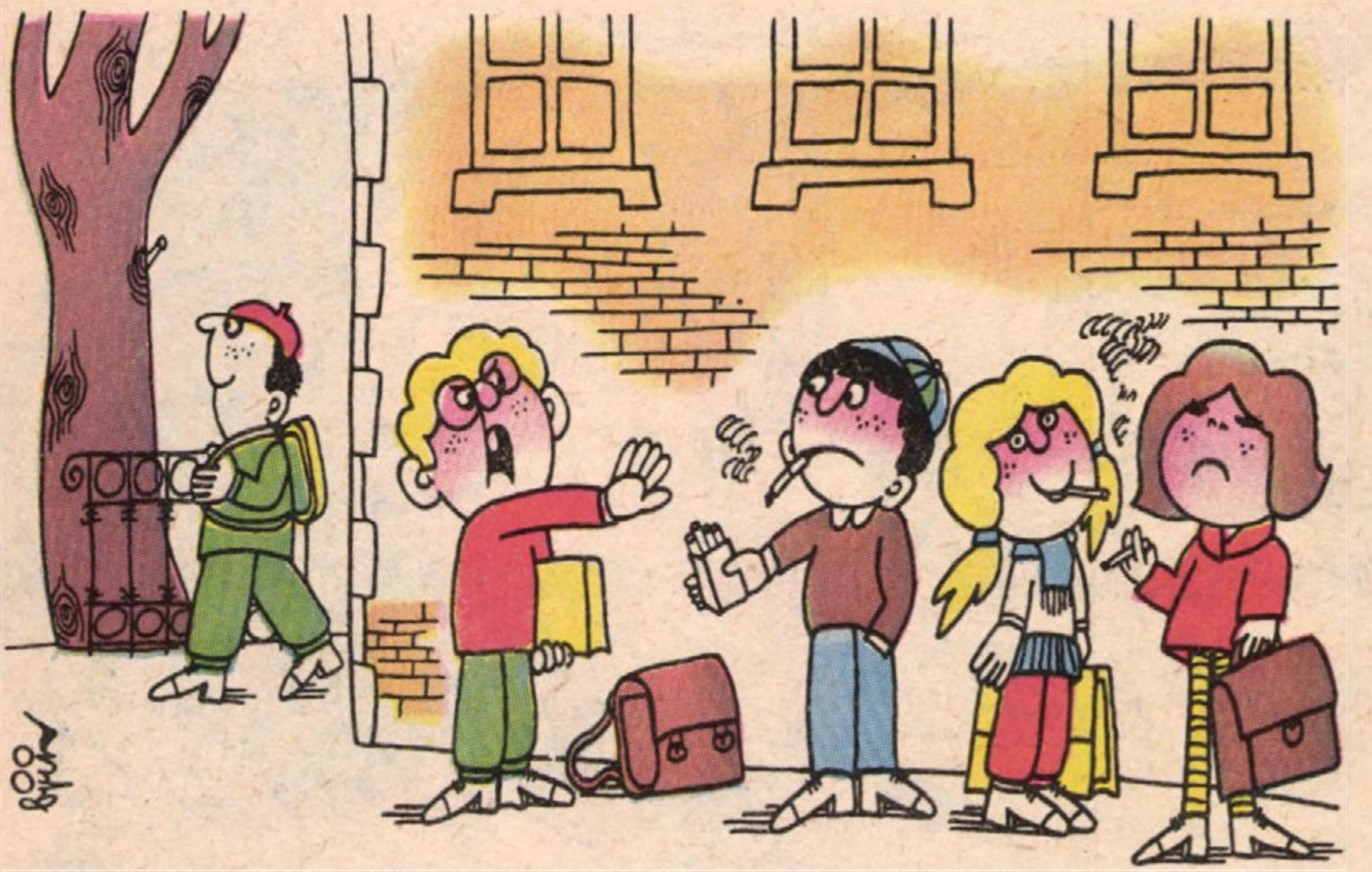

– Nem szokom rá a cigire, mert majd bolond leszek egész életemben azt hallgatni, milyen káros az egészségemre...

LEONARDO hatása alatt

Szívembe zártam Leonardo da Vincit. A művészt és az embert.

Most, hogy a róla készült tévéfilm befejeződött, legszívesebben tanulmányt írnék a mesterről, de nem lehet: humoreszket kell írnom a magyar műanyag dugókról. Miért rosszak a magyar műanyagdugók? A főnökömtől kaptam a megbízatást, a Ludas Matyi fejedelmétől, aki bőkezű mecénása az udvarában élő művészeknek.

Lelkiismeretes ember vagyok. A téma izgalomba hoz. Azonnal munkához látok, de előbb utána nézek: honnan is jöttek őseink, az ősmagyarok, akik még nem ismerték a műanyag dugót? Vastag történelemkönyveket emelek le a polcról és tanulmányaimba mélyedek.

— Nem dolgozol? — kérdezi a feleségem, aki ki-be mászkál az életemben, mint a Leonardo-sorozat narrátora. — Olvasgatsz, ahelyett, hogy írnál?

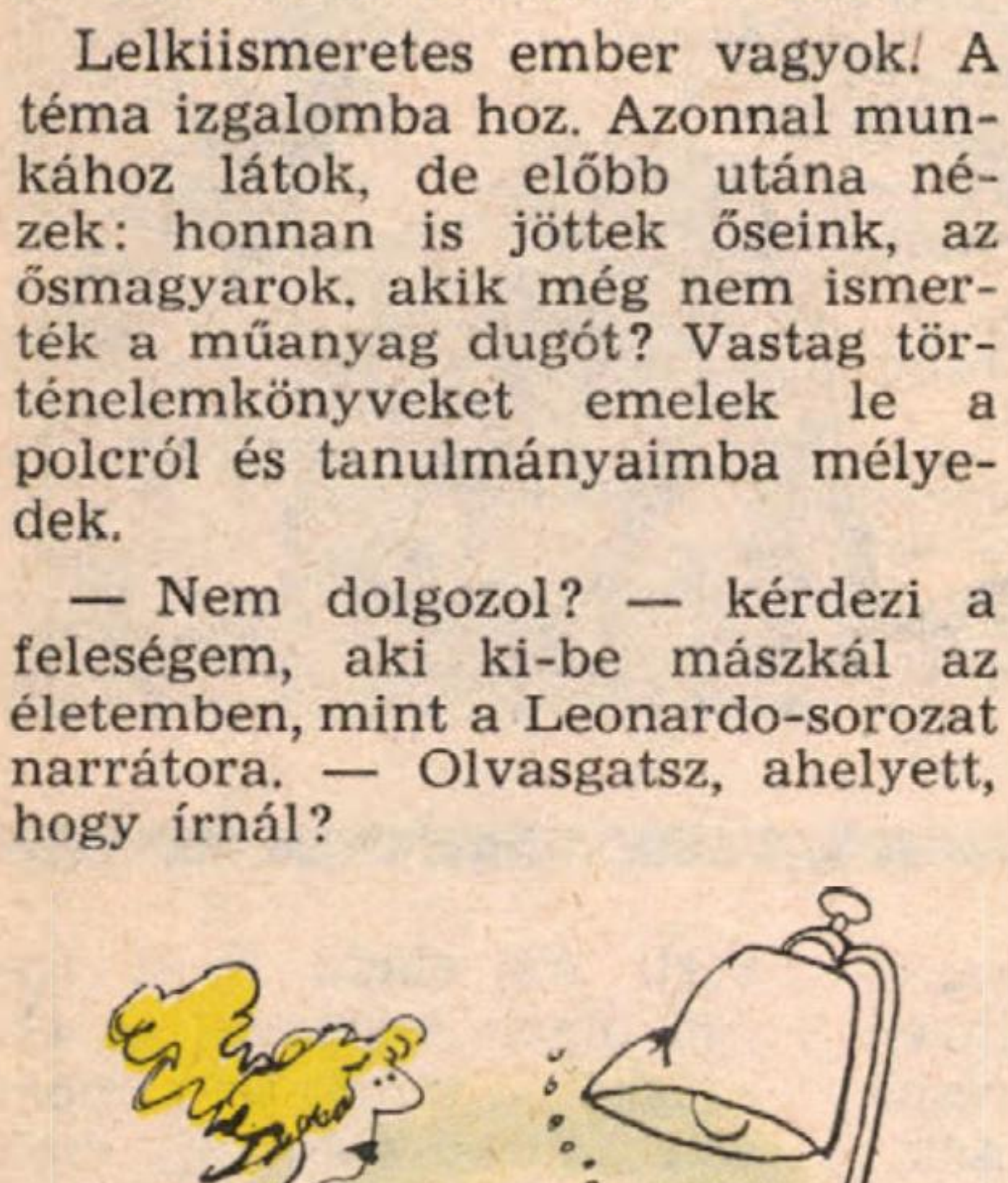

Látod, Leonardo, ilyen körülmények között kell dolgoznom. Ahelyett, hogy megdicsérne, mert minden érdekel, gúnyos megjegyzéseket tesz. De én nem törődöm vele. A lexikonból kikeresem a műanyag-cikket, aztán átlapozok egy rövid tanulmányt a kereskedelem fejlődéséről. Éppen az asszíroknál tartok, amikor a narrátorom, aki a legváratlanabb helyzetekben és a legváratlanabb pillanatokban jelenik meg, így szól a hátam megett:

— Régóta figyellek: csak ülsz az íróasztalodnál és magad elé bámulsz!

Az igaz, hogy magam elé bámulok, de a kezemet tanulmányozom, mert engem minden érdekel, épp úgy, mint téged, Leonardo mester. A kezemet nézegetem, ezt a furcsa, öt ujjú munkagépet, ezt a különös és leleményes szerkezetet, amely az agyamból kapja az utasításokat. Ha lenne egy kisbicskám, egy jó éles bugylibicskám, most felboncolnám a kezemet. Mert engem minden érdekel. Különösen, ha dolgoznom kell. Itt van például ez a papír előttem: vajon milyen a molekula-szerkezete? Egyszer ennek is utána nézek. Istenkém, ha úgy időm lenne!

Miért rosszak a magyar műanyag dugók?

Mielőtt erre válaszolnék, humorosan, szatirikusan, vázlatokat készítek egy lovas-szoborhoz. A műanyag dugó feltalálójának lovasszobrához. A feladat óriási, de meg kell birkóznom vele. Sajnos, nem tudok lovat rajzolni. Az én paripám inkább egy göthös, mókusfarkú bárányhoz hasonlít, mint egy lóhoz, de azért nem csüggedek. A következő vázlat már jobb lesz. Holnap leutazom Bábolnára és tanulmányozni fogom a pacikat. Te is ezt tennéd a helyemben, Leonardo... Velem jössz?... Persze, hogy velem jössz... Garantálom, hogy remekül fogjuk érezni magunkat és addig se kell dolgozni...

A házi narrátorom ismét besétál az életembe és lesi, hogy mit csinálok.

— A mester tevéket rajzol. Nem is tevéket. Ha jól látom, patkányokat... Mintha semmi dolga nem lenne...

Mondjon, amit akar. Nem törődöm vele. A későbbiek folyamán még készítek néhány skiccet a gombnyomásra levegőbe emelkedő karosszékről, mert engem minden érdekel, mint Leonardót, aztán feljegyzést készítek a kiadásaimról:

„Százhatvan forintot adtam a feleségemnek, aki az utolsó fillérig elköltötte a pénzt a Közértben, pedig alig vásárolt valamit.”

Midőn a feleségem elolvasta ezt a feljegyzést, azt mondta, hogy... Mindig mond valamit, mint a narrátor a Leonardo-filmben.

A miért rosszak a magyar műanyag dugók című dolgozatom soha nem készült el, de a mozgó kirakatokról készített tizenöt vázlatomat ajánlom az utókor figyelmébe. Az íróasztalom bal alsó fiókjában megtalálják.

Ha egyáltalán keresi valaki...

Mikes György

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

PÓTLÉK

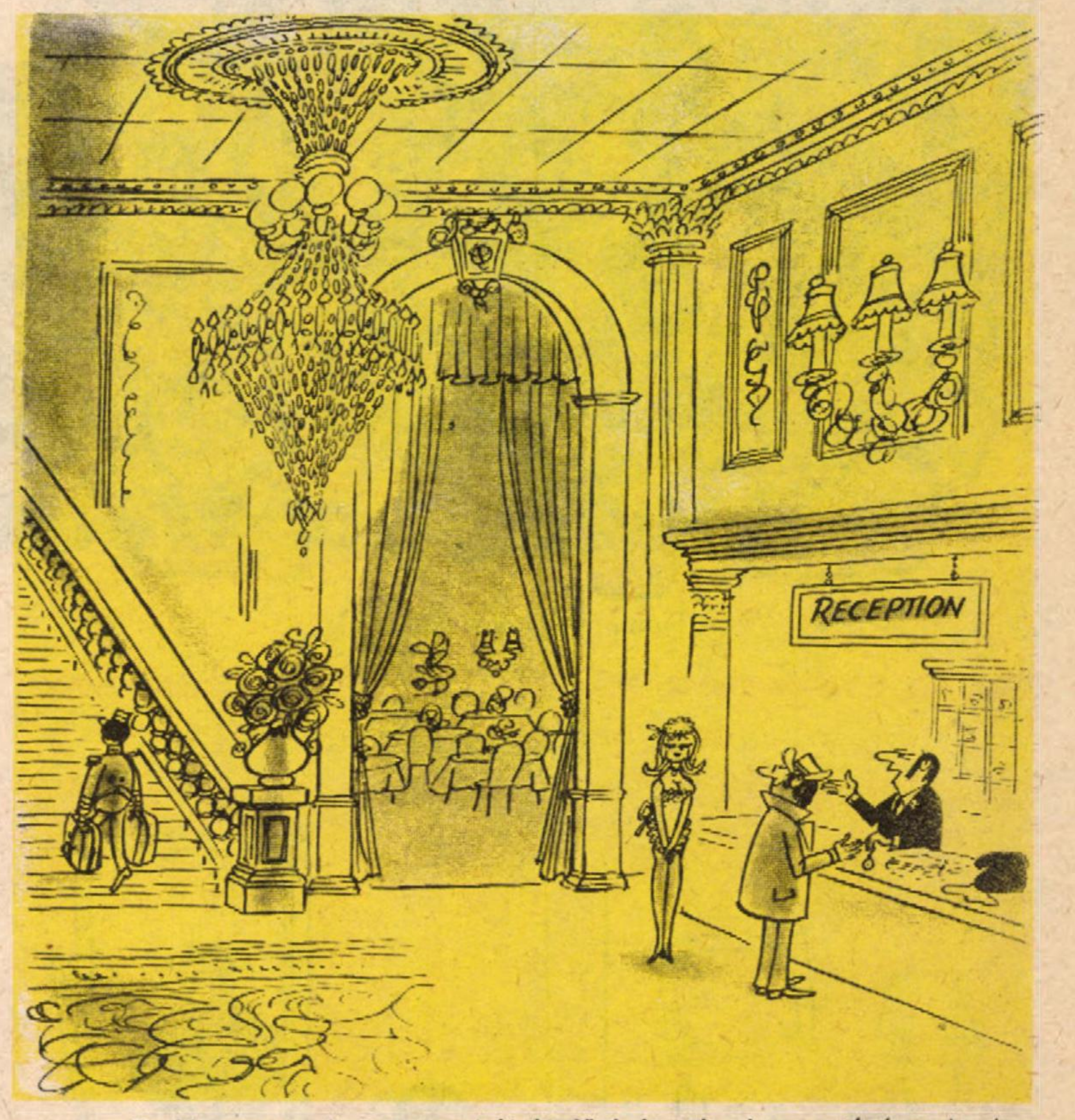

– Korlátoznunk kellett szobáink fűtését, de igazgatóságunk, íme, fűtéspótlékot bocsájt vendégeink rendelkezésére!

(„Quick”)

TÚLZÓ KÖVETELÉS

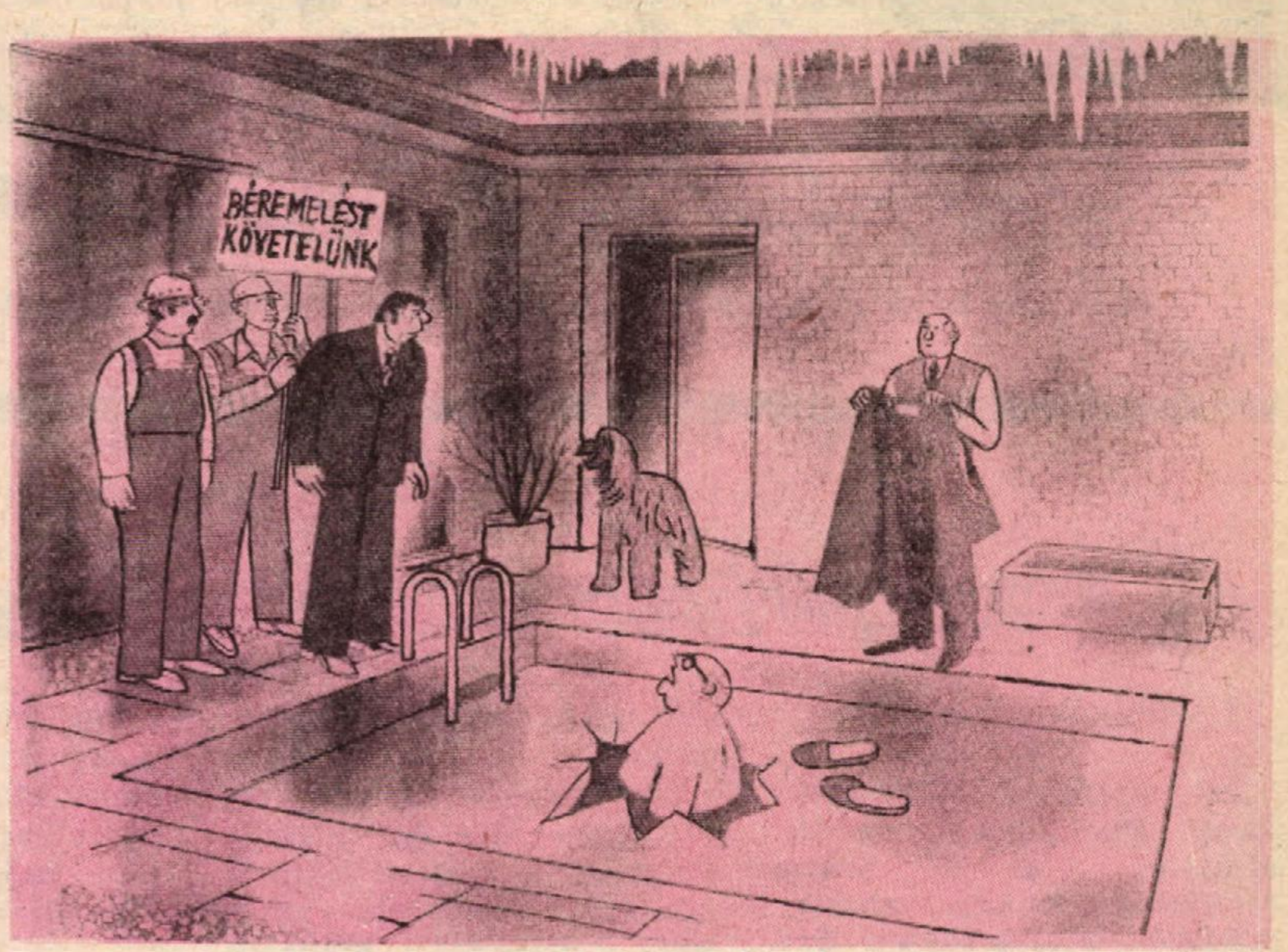

– Béremelést? Micsoda ötlet! Nem látják, hogy még a házi fürdőmedencémet sem tudom fűteni?

(„Paris Match”)

SÜLLYEDŐ HAJÓN

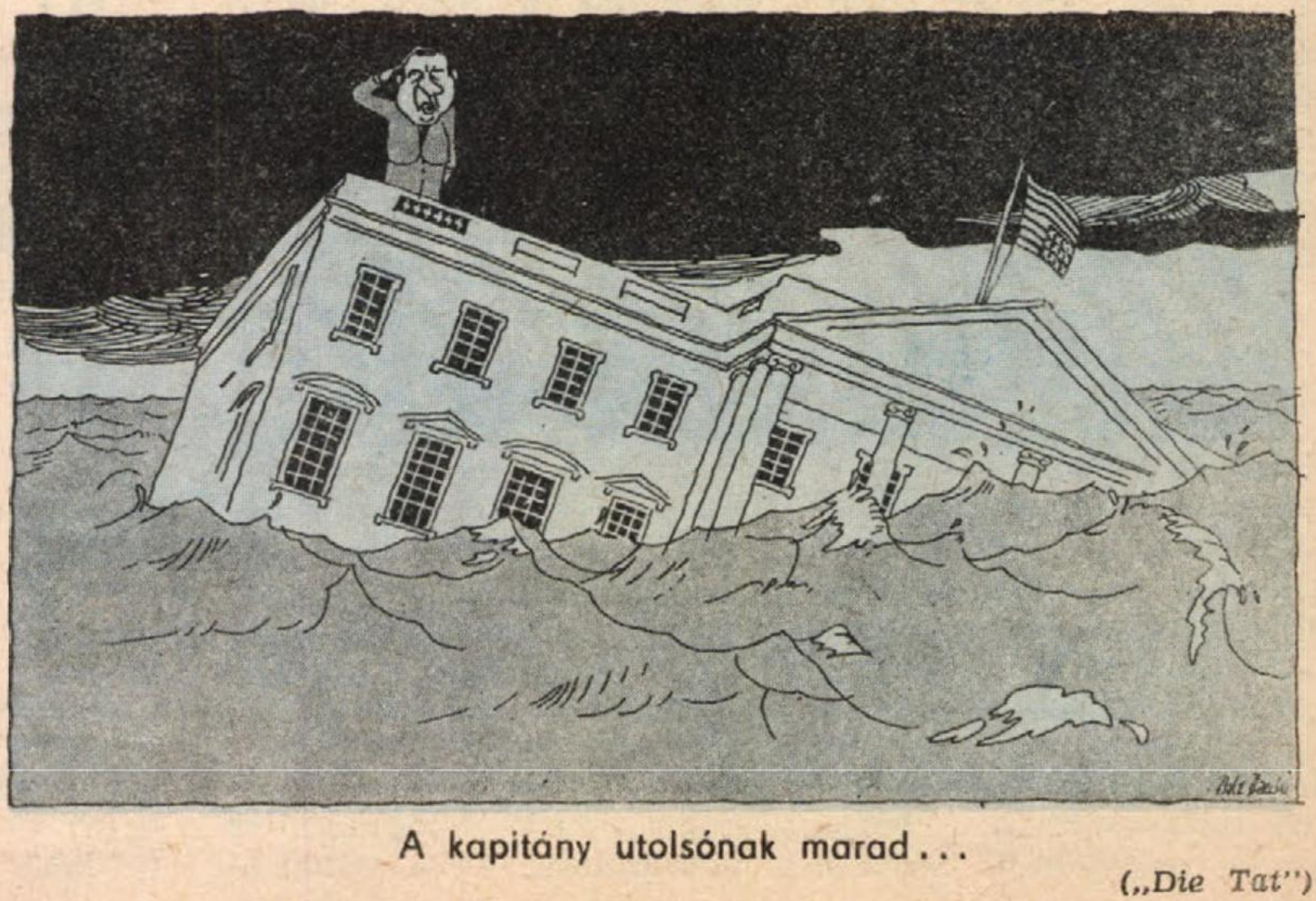

A kapitány utolsónak marad...

(„Die Tat”)

NÖVÉNY A LAKÁSBAN

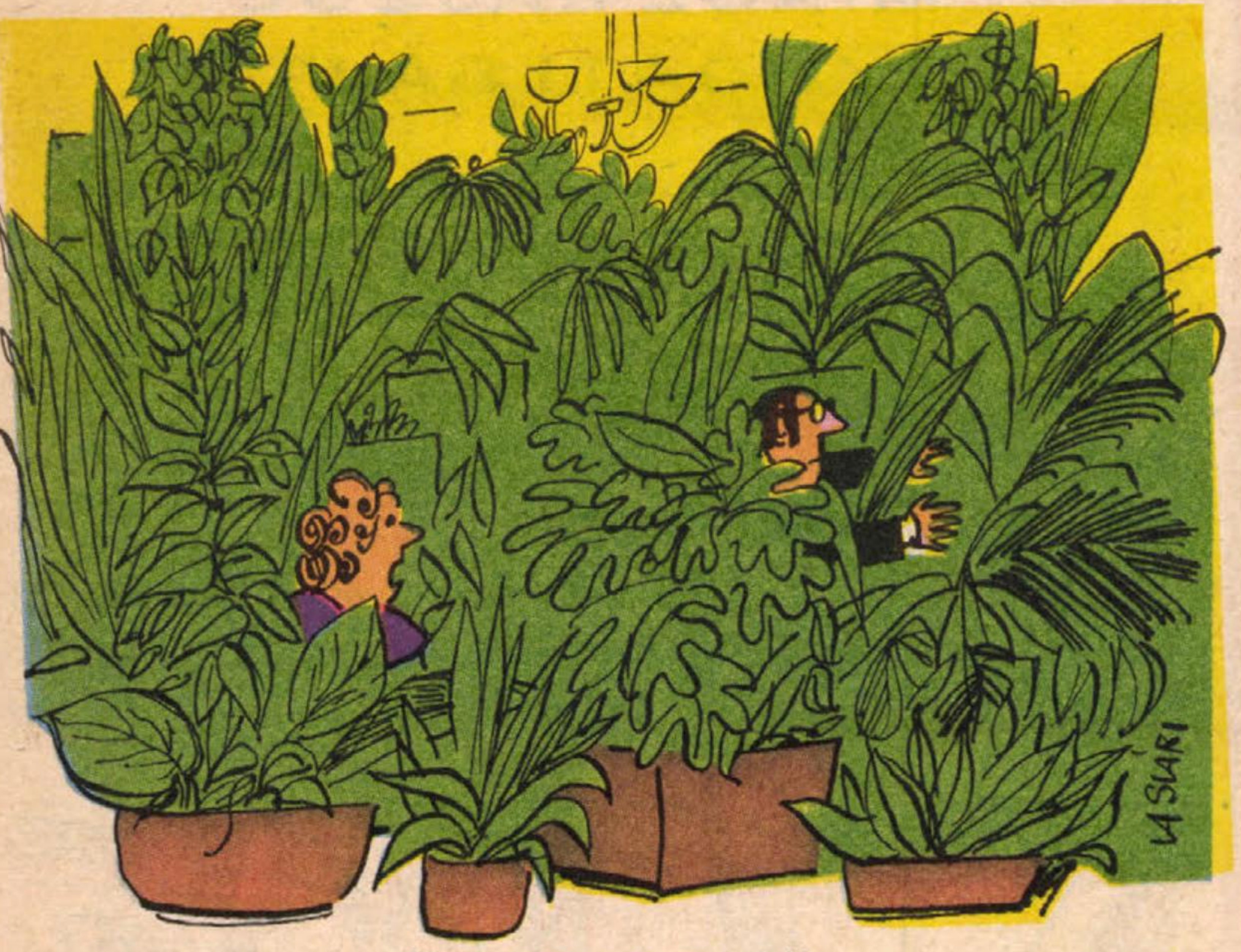

– Fiam, erre van az ajtó!...

SZÜLŐI AGGODALOM

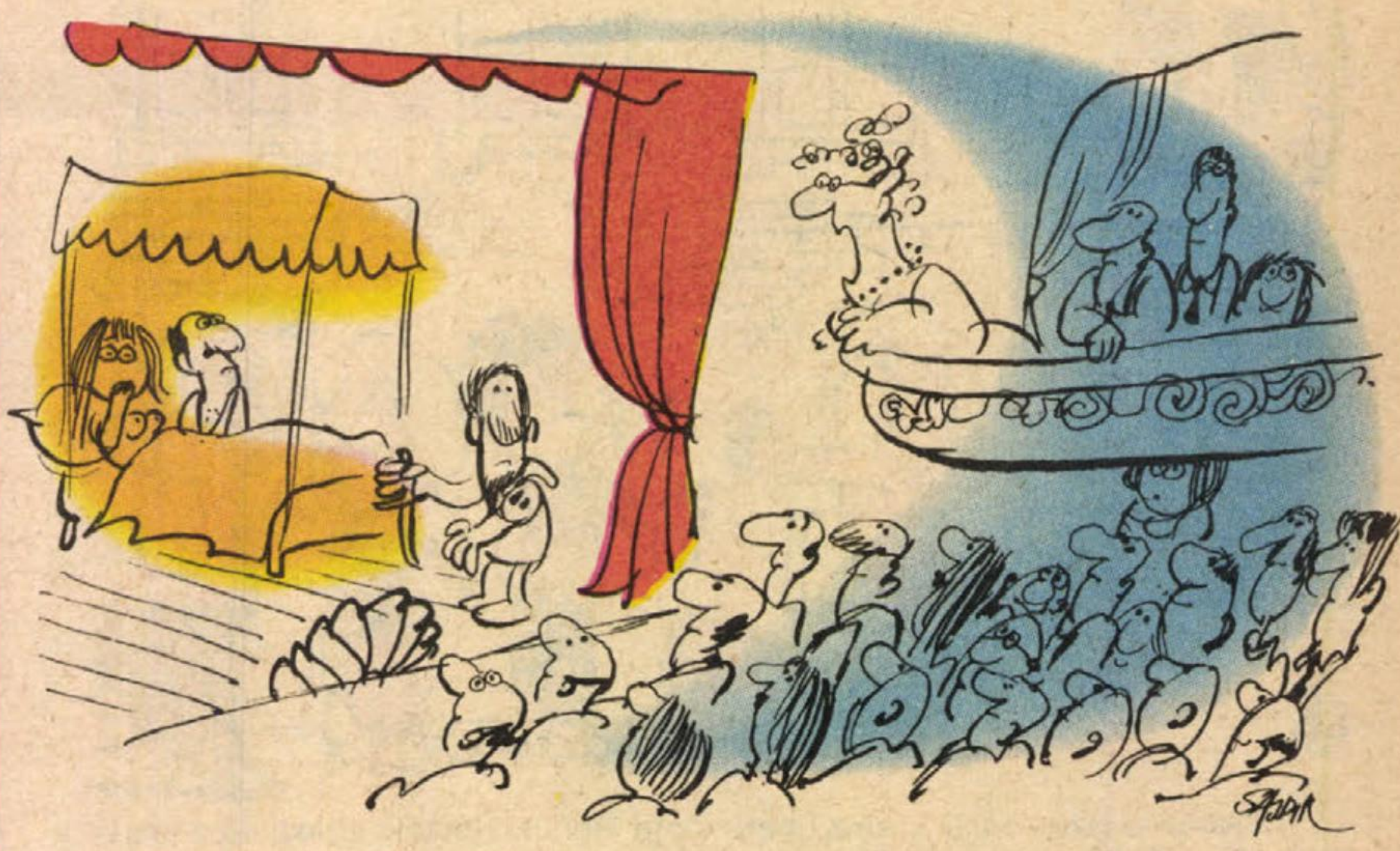

– Nem megmondtam, fiam, hogy az a nő nem hozzád való?!

ELIGAZÍTÁS

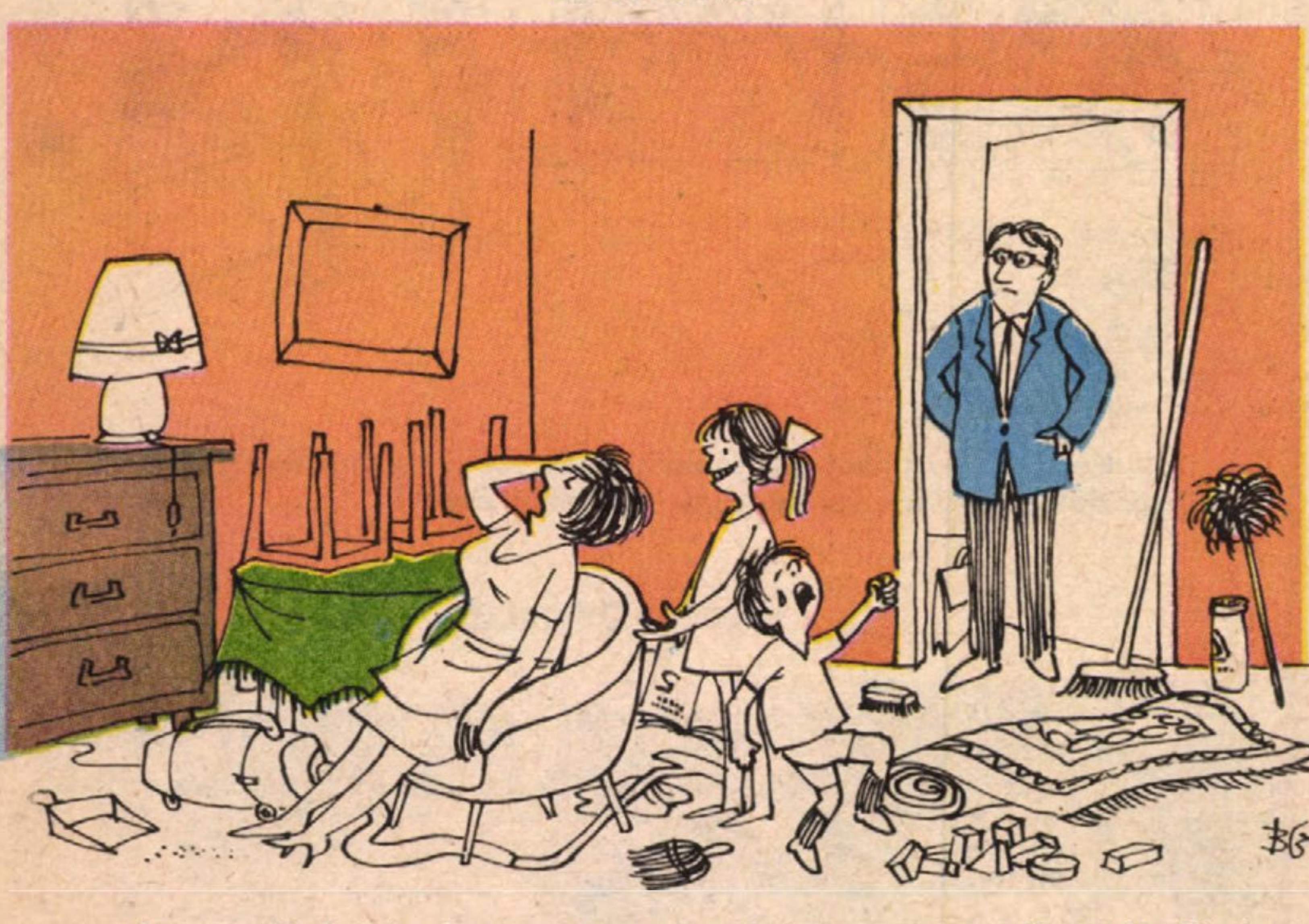

– Apus, adj Evikének egy forintot, nekem egy idegcsillapítót, Öcsinek egy pofont!

MODERN GÓLYAMESE

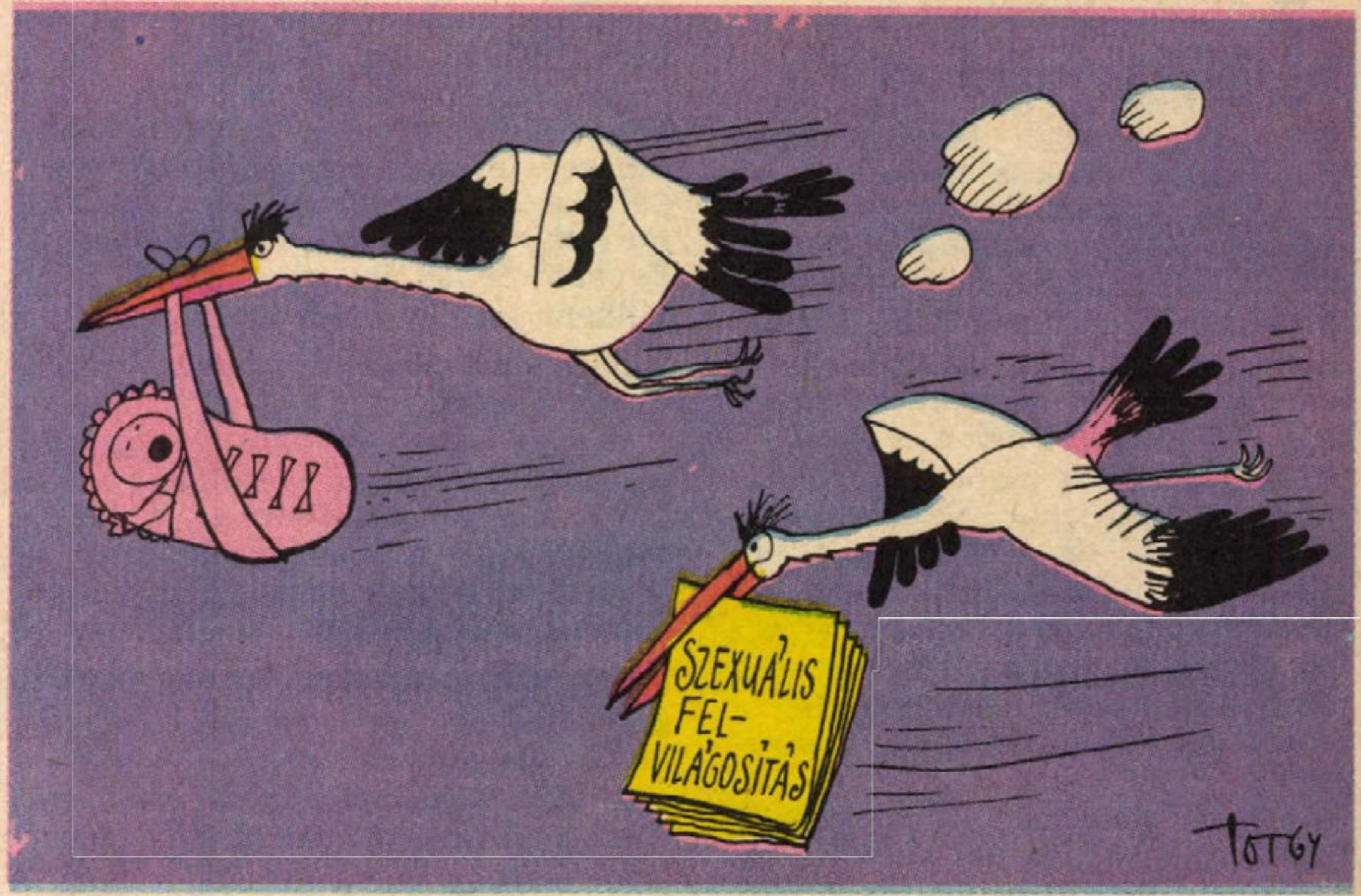

Levélváltás a rejtett idő-tartalékról

Tisztelt Szerkesztő úr!

Az újságban olvastam, hogy Budapesten, április elsejétől, heti 44 órára csökkentik a kereskedelmi dolgozók munkaidejét. Ezzel általános emberi szempontból természetesen egyetértek, de engem mint vásárlót, háziasszony barátnőimmel együtt, nagymértékben aggaszt, vajon hogyan tudják ezt végrehajtani? Különösen az élelmiszer üzletekben, ahol most, a 48 órás munkaidő alatt is sok nehézséggel jár a bevásárlás.

Tisztelt Asszonyom!

Felesleges aggódnia. A rendelet szerint a belkereskedelmi dolgozók munkaidejének csökkenése nem vezethet a lakosság áruellátásának a rovására, és a vásárlási körülmények sem rosszabbodhatnak. Megfelelő technikai fejlesztéssel és korszerű munkaszervezéssel pótolják a csökkentett munkaidő miatt kiesett munkaórákat.

Itt kapcsolódik az ön kérdéséhez az én mondanivalóm, a rejtett idő-tartalékról. Engedje meg, hogy tapasztalati példával éljek.

Délután fél hét: az üzlet hivatalos nyitvatartási ideje 19 óra. Nyolcan szoronganak az egyik eladópult előtt, az üzlet rövidebb oldalán. Vevők. Az üzlethelyiség teljes szélességében végignyúló hosszú eladópulton rengeteg sajt, tej, tejtermék és számos más élelmicikk sorakozik egymás mellett. Itt azonban, a pult előtt, egyetlen vevő sem áll, mert a helyiség teljes hosszában két fiatal eladónő egy-egy vödör — most már szinte fekete — vizéből egy-egy partvisra csavart felmosóronggyal az üzlet kőpadlóját súrolja. Egyébként nélkülözhetetlen tevékenységük következtében a nyolc vevőnek szorosan oda kell lapulnia az oldalpulthoz, de a felmosórongy még így is a cipőjüket érinti. Ennél a rövidebb elárusító helynél, a nyolc vevővel szemben a pult mögött, egyetlen eladó áll és árusítja a kenyeret, a kiflit, a kimért kekszet, a csokoládészeleteket és az aprósüteményt. Amikor sajtot, vajat, tejet kérnek tőle, átszalad a szomszédba a hosszú pult mögé, (ott nem állnak eladók, mert éppen súrolnak!) és méri, csomagolja a kért árut, majd siet vissza a másik pulthoz, a vevőihez. Nagyon serényen dolgozik, de nem kevésbé tüsténkednek a felmosók.

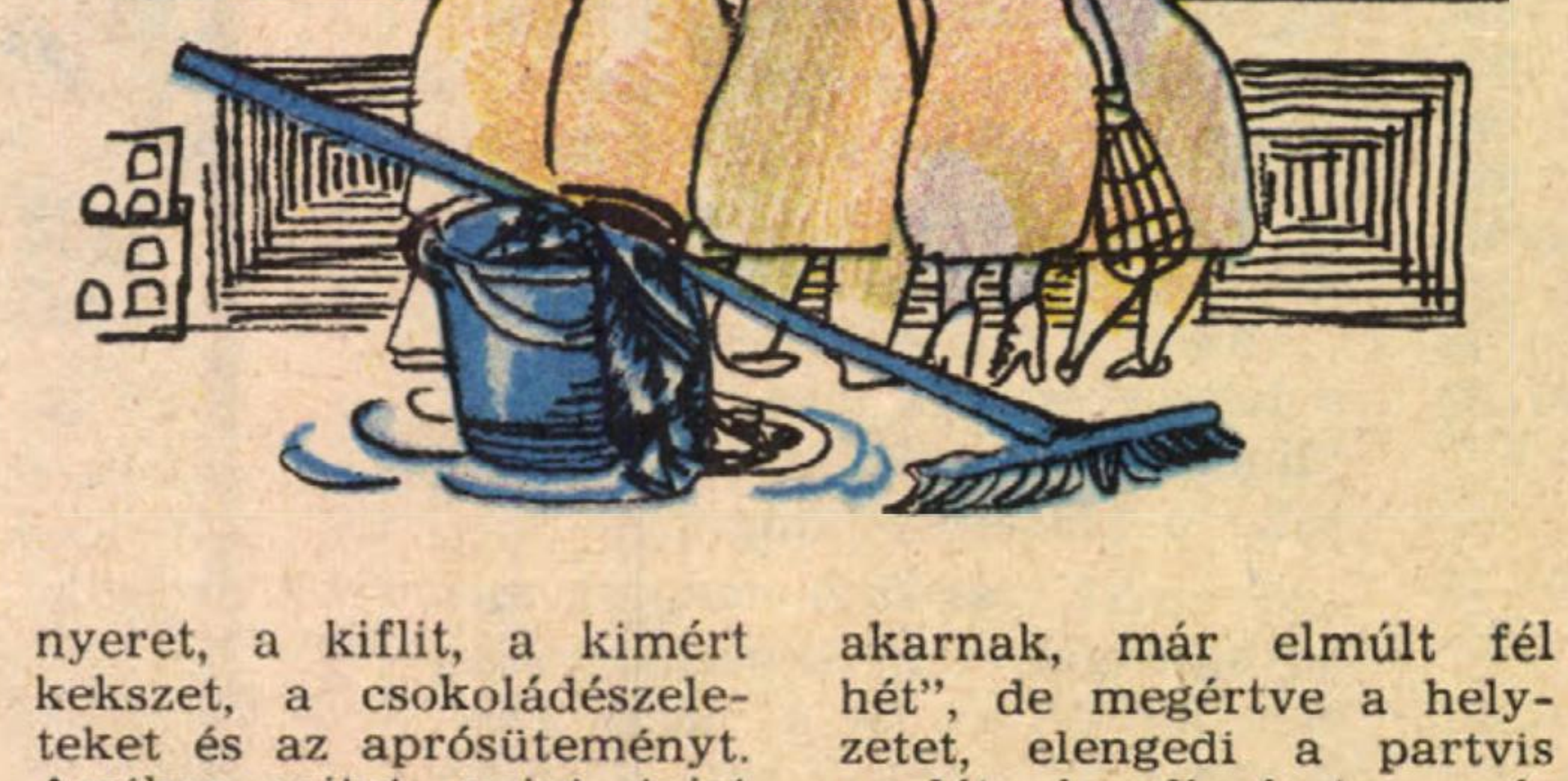

Egyik-másik vevő méltatlankodni kezd. Olyasfélét mormolnak, hogy: „ráérnének még a takarítással, inkább árusítanának". A fürgébb, fiatalabb felmosó halkan odaszól a társának: „nem tudom mit akarnak, már elmúlt fél hét", de megértve a helyzetet, elengedi a partvis nyelét és dicséretes módon otthagyja a vödröt a szutykos vízzel és a felmosó ronggyal. Sietve beáll a pult mögé és gyors tempóban kiszolgál egy vevőt, aki aprósüteményt kért. Az eladó most éppen olyan tevékeny az eladásban, mint az imént volt a súrolásban, csak nem vette észre, hogy kézmosás nélkül állt a pult mögé és csupasz kézzel rakja az aprósüteményt a mérlegen álló zacskóba.

Az áru ellenértékét a vevők pontosan kiszámolva a pultra teszik le, váltás nincs: a pénztár ugyanis már korábban lezárt. Pénztáros sincs. A vevők arra gondolnak, hogy ha délután hat órakor vagy fél hétkor nincs szükség a pénztárosra, miért van szükség rá egész nap? Persze azon is lehet elmélkedni, hogy ha a hétórás záróra helyett fél hétben állapítanák meg a zárás idejét és kihasználnák a teljes munkaidőt, máris előbukkanna heti három óra rejtett tartalék a vevők kiszolgálására, a dolgozók csökkentett munkaidejének pótlására.

Amint látja, vannak még rejtett idő-tartalékok. Igaz, hogy ön felteheti a kérdést: mi lenne ez esetben a padlósúrolással? Ez ne nyugtalanítsa önt! Hat órakor kezdenék!

Földes György

LAKÓTELEPEN

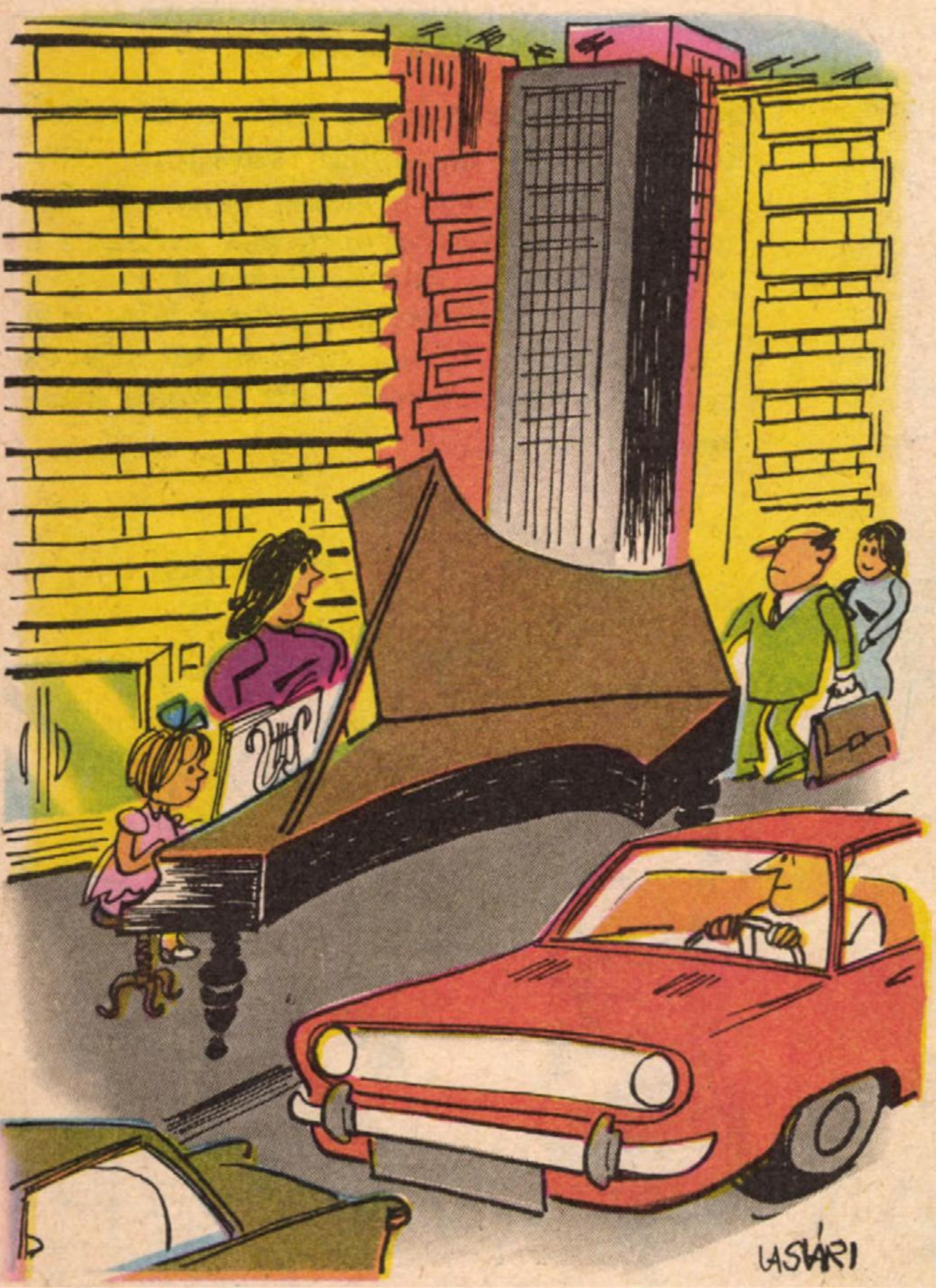

– A gyerek nagyon tehetséges, de a zongora nem fért be a lakásba.

NYOMOS PANASZ

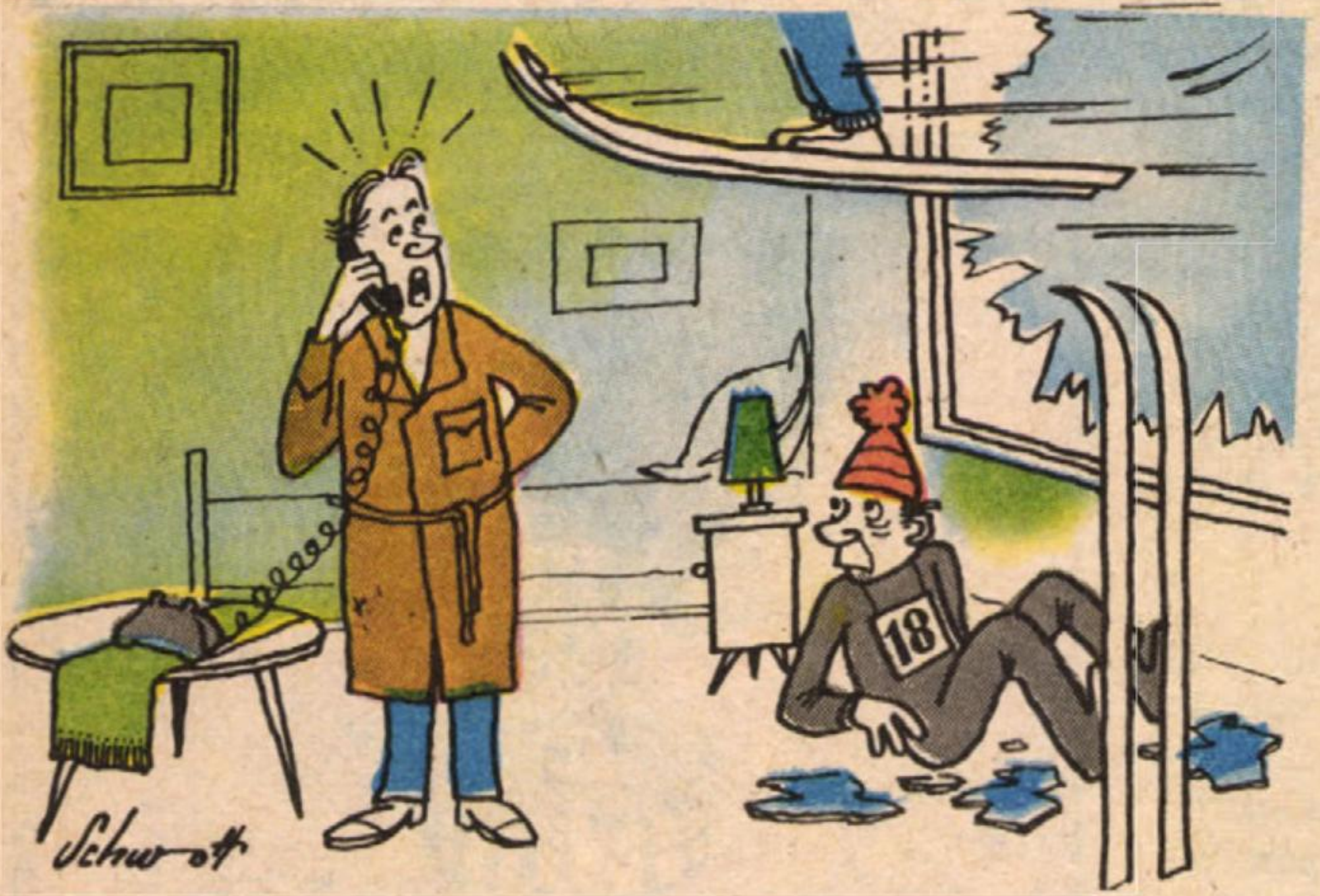

– Halló, porta? Az ugrópályával szemben van a szobám, kérem, azonnal cseréljék ki!

INGÁZÓ

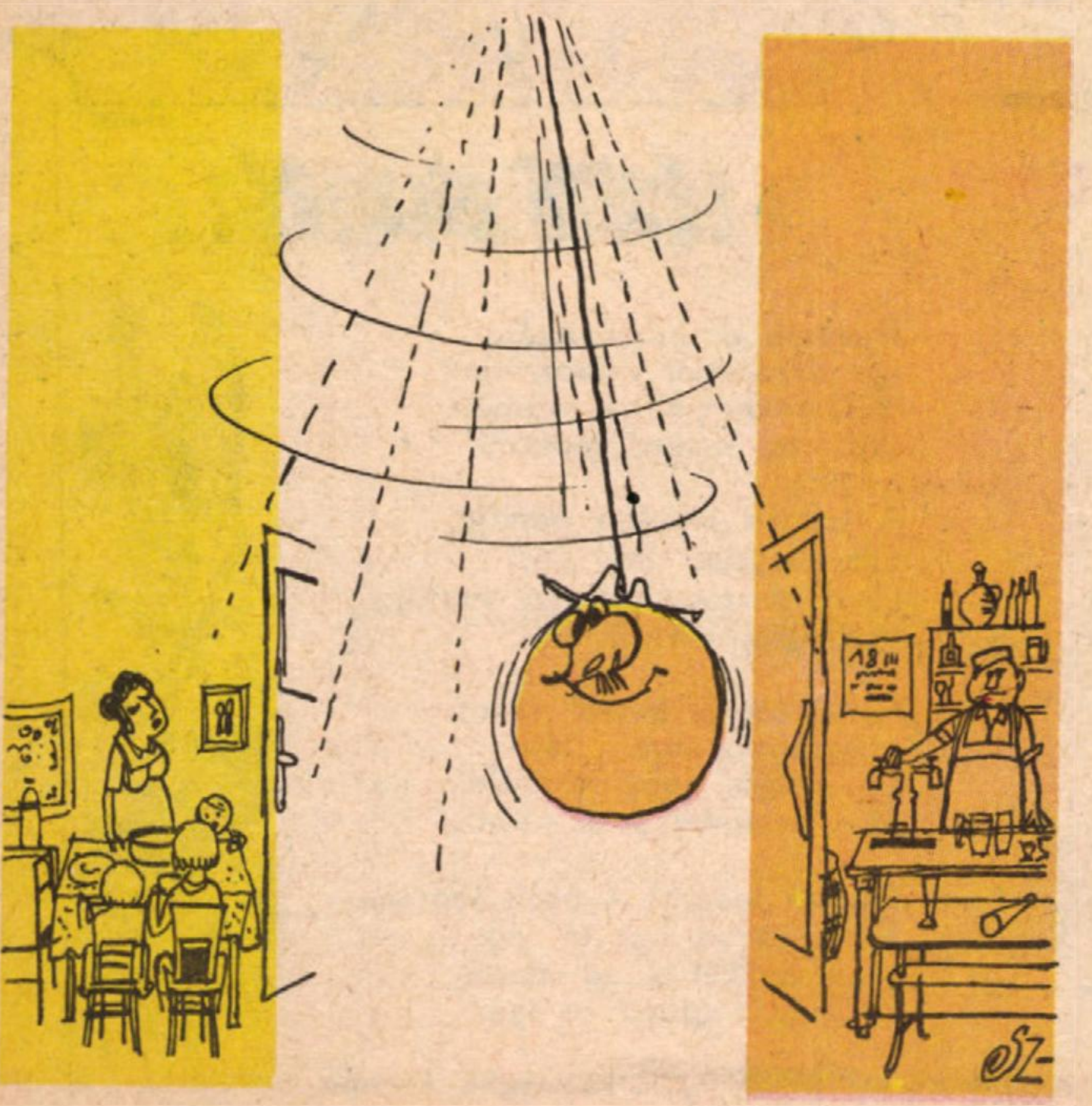

TÁRSASJÁTÉK

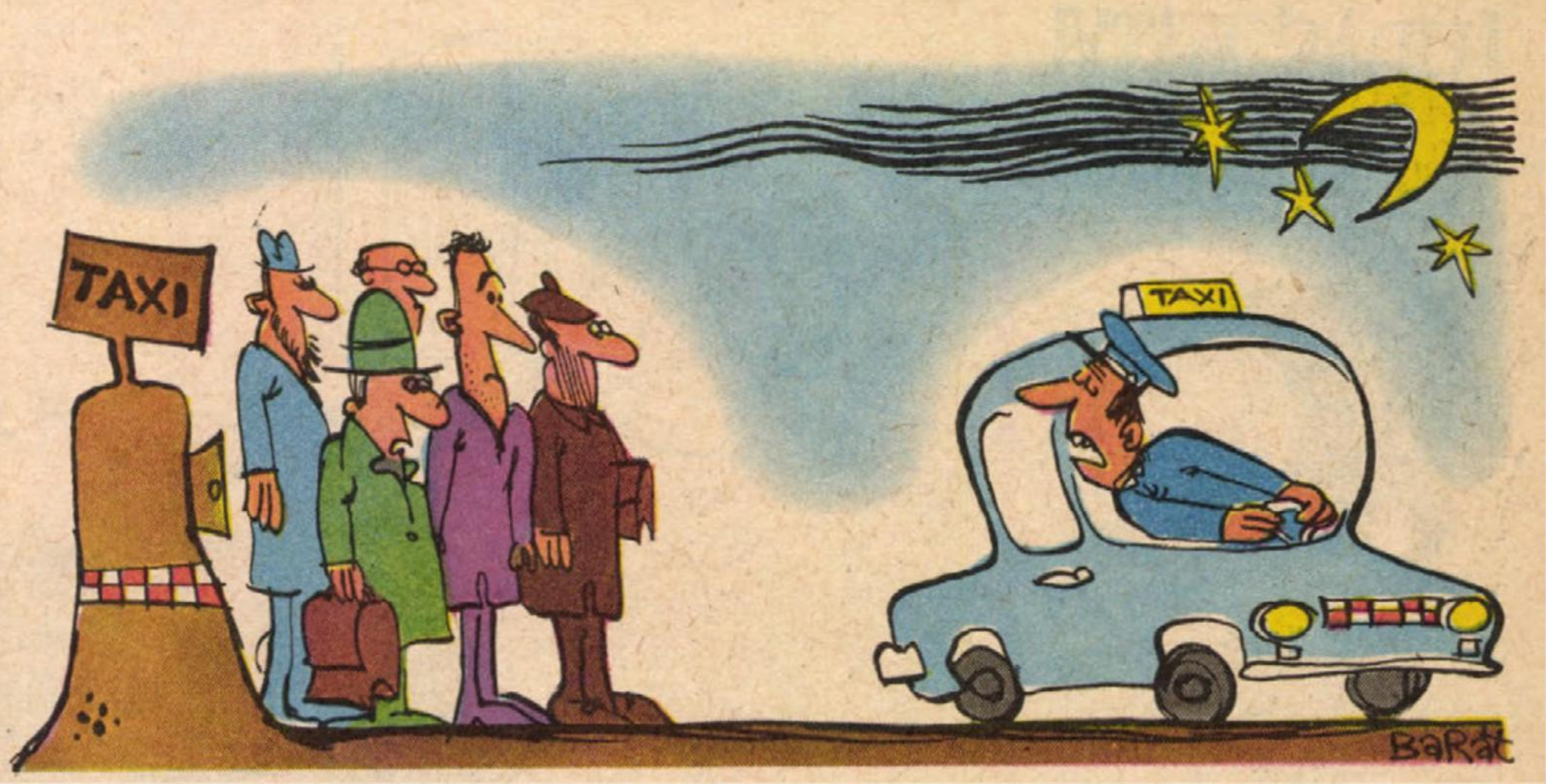

– Aki a Belváros felé akar menni, tegye fel a kezét!

AMBICIÓZUS LÁNYOK

Ottmár Lenke annak idején osztályelső volt, nem úgy mint Kimint Irma, aki csak osztálymásodik. A két szép és ambiciózus lány még elvitte a középiskolások országos vetélkedőjén történelemből az első két helyet, s ezután drámai fordulat állt be a párosversenyben: Lenke dicsőségtől övezve került az egyetemre, Irma pedig beleszeretett a matematikaverseny győztesébe és késedelem nélkül a felesége lett, lemondva a továbbtanulásról.

Ezzel nagyjából el is dőlt a kérdés melyikük viszi többre. Az ötéves érettségi találkozón aztán kiderült, hogy Kimint Irma végképpen feladhatta a versenyt, az ő teljesítménye egy rosszul sikerült házasság volt, két jól sikerült gyermekkel, mialatt vetélytársnője, Ottmár Lenke, doktori és egyetemi tanársegédi ranggal rendelkezett immár.

— Nem akarod folytatni mégis? — kérdezte Lenke némi részvéttel Irmától, egykori versenytársától. — Miért nem iratkozol be az egyetemre?

Irma csöndes mosollyal elhárította az ajánlatot:

— Már késő — mondta.

— Vagy segítenél benne? — kérdezte némi éllel.

— Még behozhatnál! — felelte Ottmár Lenke, visszavágva Irma megjegyzésére. Nem is beszélgettek többet az este során.

A tízéves érettségi banketten Kimint Irma nem volt ott.

— Mit tudtok róla? — kérdezte doktor Ottmár Lenke, a történelemtudományok doktora.

— Nem sokat —, mondta valaki. — Állítólag elvált és egy nyugatnémet üzletemberhez ment feleségül. Egyszer írt Frakfurtból egy üdvözlő lapot, talán ott él.

— Kár érte —, jegyezte meg Lenke őszintén. — nagyon tehetséges volt a történelemben.

Szavaiban most már nem volt semmi fölény, őszintén sajnálta volt barátnőjét. Megtehette: ma már senkinek sem jutott volna eszébe, hogy Lenkét és Irmát egymás mellé állítsa.

A tizenöt éves bankettre Lenke éppen csak beszaladt:

— Két óra múlva indul a repülőgépem — mentegetőzött. — Londonba megyek, a Királyi Történelmi Társaság ülésére! Tiszteletbeli tagnak választottak! Tudjátok, mit jelent ez? — dicsekedett boldogan, mint egy diák. — A legnagyobb megtiszteltetés, amiben egy történelemtudós ma részesülhet! A világ leghíresebb történelemtudósa, William Kvodlibet fog kezet szorítani velem!

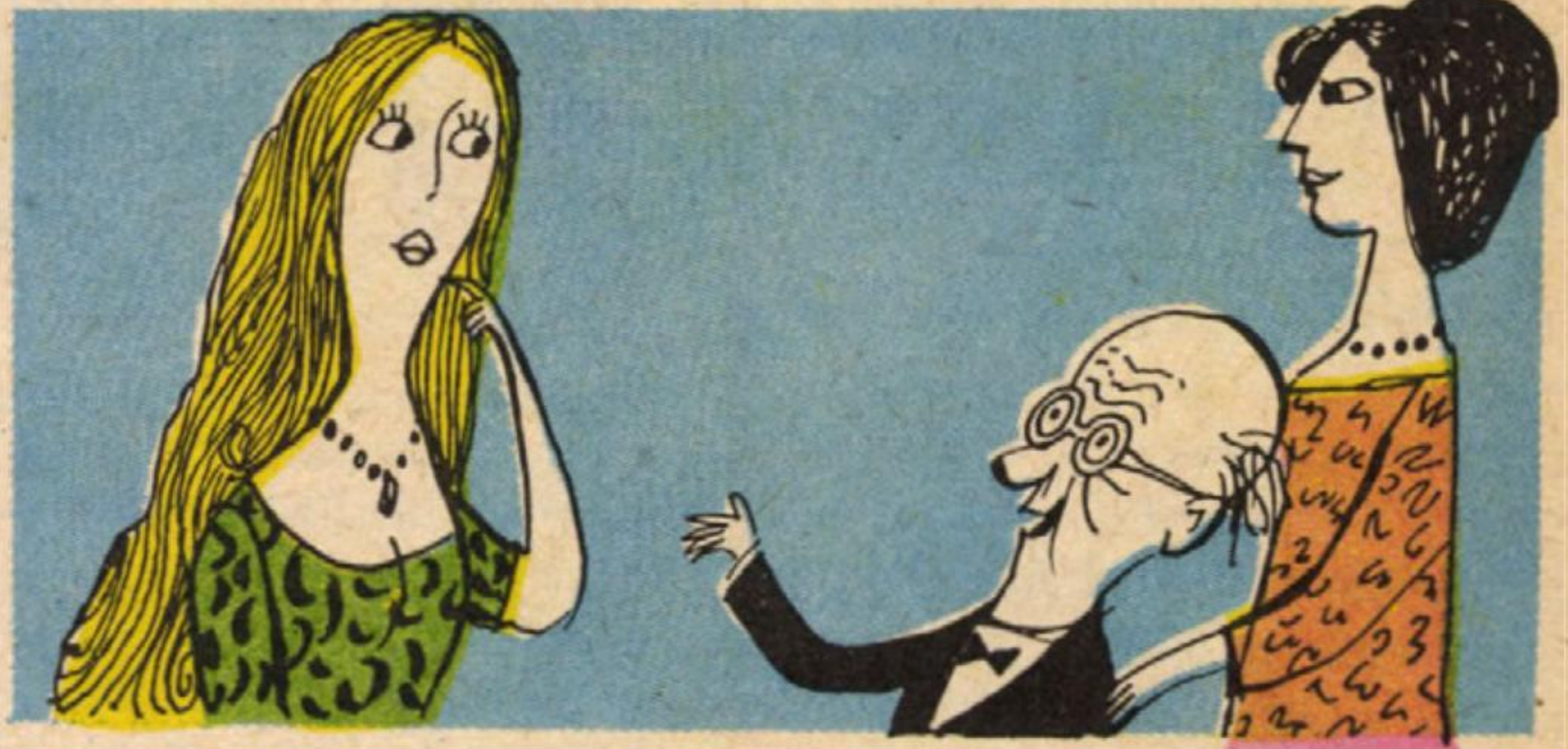

A volt iskolatársak irigyen gratuláltak Lenkének, s mikor elviharzott, megjegyezték:

— Még jó, hogy Kimint Irma nincs közöttünk! Hogy fájhatott volna szegénynek, ha látja, mire vitte a vetélytársa!

Ottmár Lenke pedig élete legemlékezetesebb pillanata elé nézett Londonban, a Királyi Társaság dísztermében. A rajongásig csodált professzort az első pillanatban felismerte, ami egyébként nem volt nehéz dolog: mintha álomban tette volna meg azt a néhány lépest, amely az élő világtörténelem legnagyobb képességű és legkisebb termetű tudósához vezetett. William Kvodlibetnek még a tizenkilencedik század végéről maradt egy-két szál haja, hátul, a kis-agy felett, melyet gondosan előrefésült a szemüveg szárai alá, s ez még jobban kiemelte magas homlokát, mellyel, mintha egy világító ékkel, fúrta volna fejjel előre magát a történelem összefüggéseibe.

A nagy tudós száznegyvenöt centiméter magasból mosolygott fel hölgyvendég-tudós kollégájára, s miközben elérte Lenke kezét és szivélyesen megszorította, így szólt hozzá:

— A feleségemet, úgy hallottam, igen jól ismeri!

És egyúttal a közelében álló, finom megjelenésű asszonyhoz kalauzolta őt. Lenkével pedig fordult egyet a világ: Kimint Irma volt a professzor felesége!

A professzorné pedig jobbról-balról megölelte volt osztálytársnőjét. Ilyen rangos, megtisztelő fogadtatásban még alig volt része egy tudósnak a Királyi Társaságban! Lenke alig állt a lábán, Irma pedig, miközben maga mellé ültette őt, cinkosan a fülébe súgta:

— Én intéztem el, hogy William meghívjon és felvegyenek a Társaságba!

— Hol ismerted meg a férjedet?

— Svájcban, egészen véletlenül. Én sítúrán voltam ott, ő a reumáját kezeltette... Azt kérdezed, hogy hány éves?

Ottmár Lenke nagyot nyelt. Csakugyan erre gondolt.

— Nyolcvanhárom lesz — folytatta Irma. — Egy kicsit nagy a korkülönbség köztünk, tudom... Dehát nem lehet minden együtt...

És egy nő nem lehet válogatós, ha karriert akar csinálni... Különben sem számolgatom a korkülönbséget... Tudod jól, hogy matematikából mindig gyenge voltam...

Somogyi Pál

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

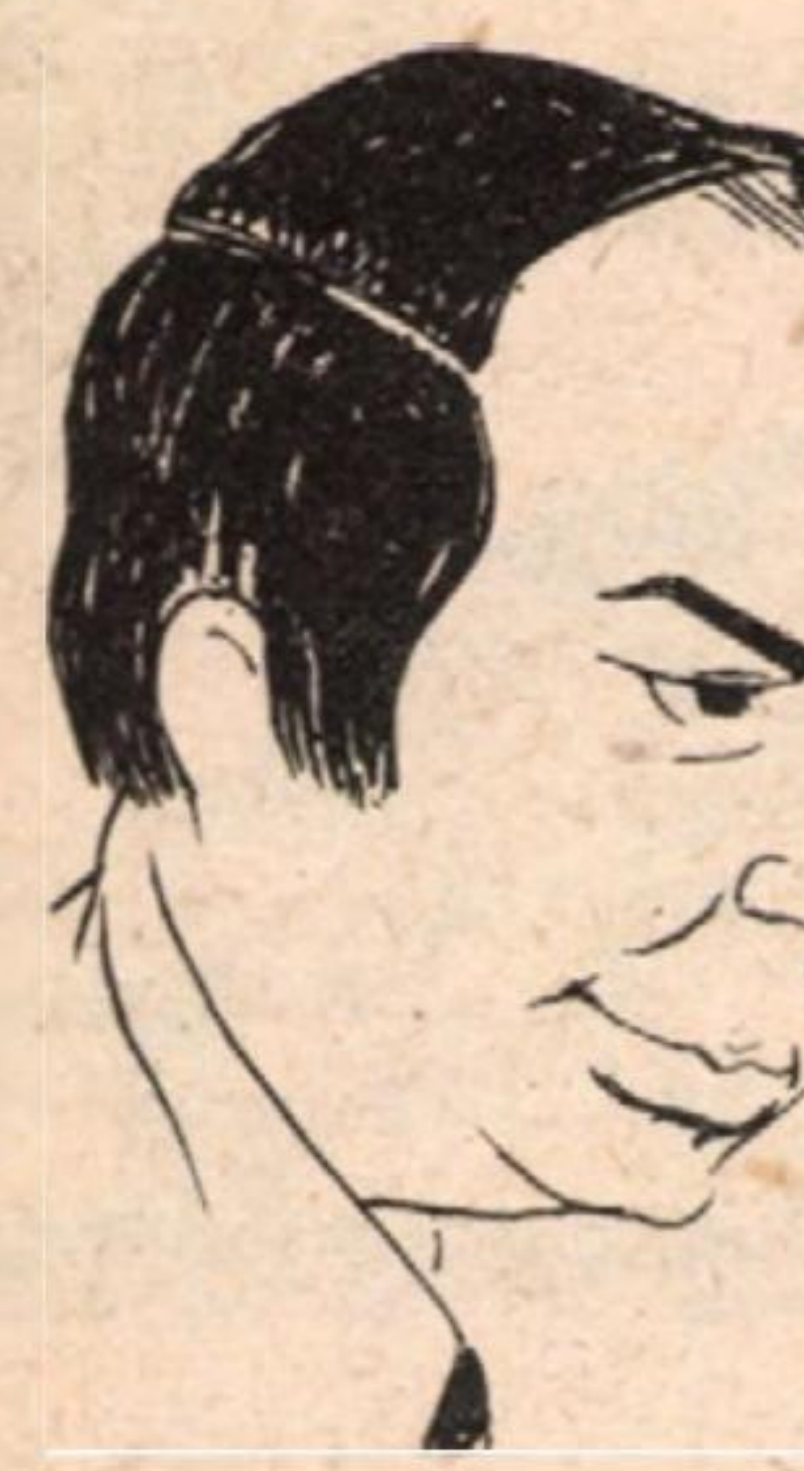

Egy hollandiai lap nemrégiben azzal gyanúsított meg, hogy „kém” vagyok. Hogy történt a dolog?

A két Milan—Ajax mérkőzés között néhány napot Hollandiában, Tilburgban élő távoli rokonaim között töltöttem. A város jéghoki csapata, a Tilburg Trappers éppen azokban a napokban játszotta egyik fontos mérkőzését; két kis unokaöcsém addig unszolt, hogy nézzük meg ezt a sporteseményt, amíg végre kötélnek álltam: telefonáltam a klub igazgatójának, aki örömmel hívott meg mindhármunkat. Miközben néztük a meccset, egyszerre csak megszólal az egyik öcskös: „Tamás bácsi! Valaki téged fényképez!” A jelzett irányba néztem és kedvesen belemosolyogtam a fényképezőgép lencséjébe. Mire a mérkőzés véget ért, már el is felejtettem a dolgot.

Képzelhető, hogy milyen tágra meredt a szemem másnap, amikor a tilburgi lapban megpillantottam a fényképemet s felette ezt a meglepő címet: „Magyar kém a tilburgi tribünön!” S a fényképem alatt egy cikkecske következett, körülbelül ezzel a szöveggel: „Egy magyar tévériporter, aki a hírek szerint azért jött Hollandiába, hogy az Ajax—Milan mérkőzésről tudósítson, valójában azért, hogy megjelenjék a tilburgi Pelikan stadion tribünjén s megfigyelve jéghokicsapatunk játékát, arról jelentést tegyen otthon az FTC-nek, csapatunk legközelebbi kupa-ellenfelének.”

Jót nevettem azon, hogy ilyen gyanúba keveredtem.

Két hét múlva kiderült, hogy mint „kém” csúfosan megbuktam. A Tilburg Trappers ugyanis 11:2-re győzte le az FTC jéghokicsapatát.

Vitray Tamás

VIZIÓ

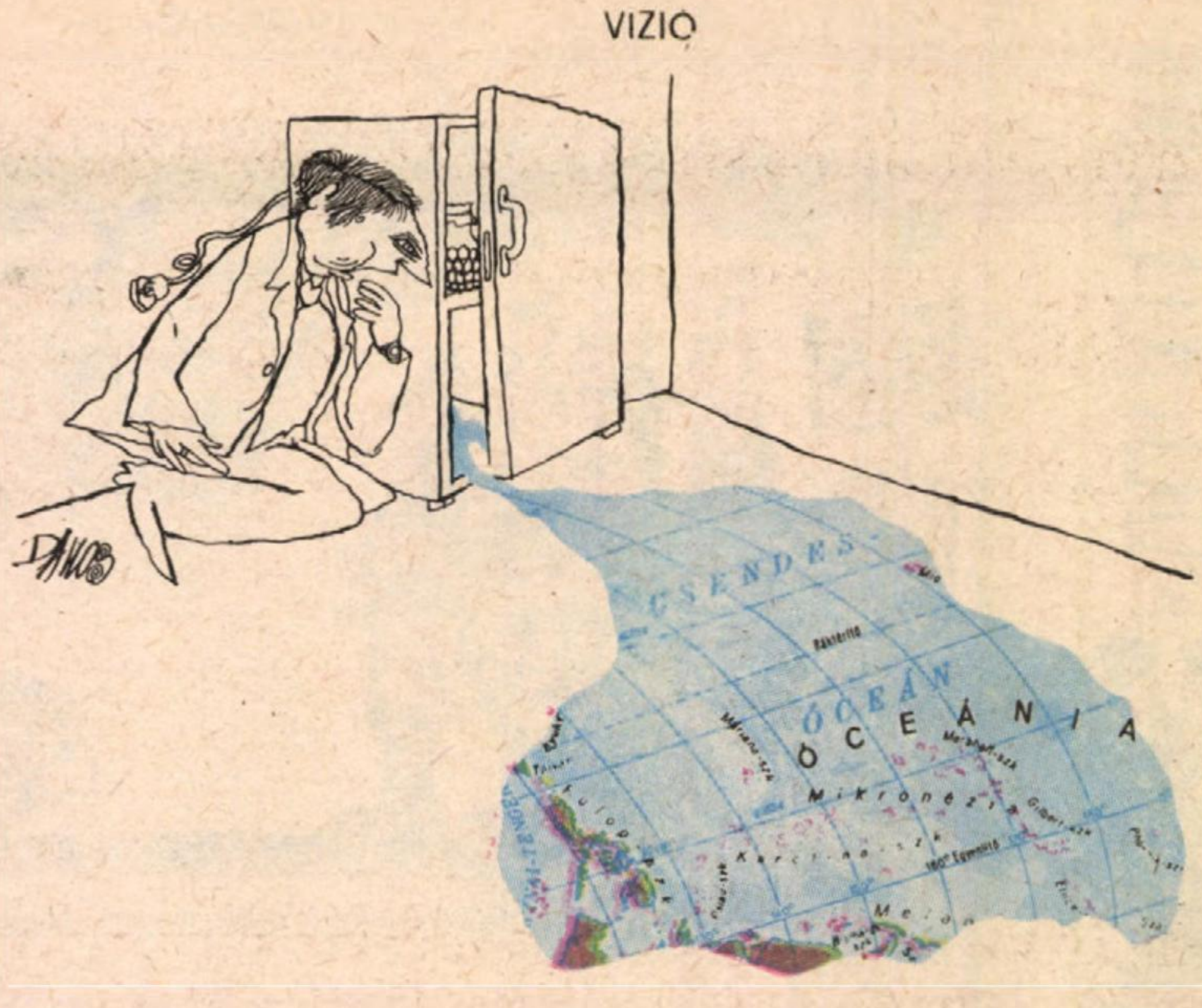

– Kiolvadt a hűtőszekrényünk . . .

ELLESETT PÁRBESZÉD

Uram, akarja, hogy letérdeljek maga előtt?

— Nem akarom.

— Akkór büszkén, de könyörögve kérem: cseréljen velem!

— Az ilyesmit nem lehet csak úgy Hűbele Balázs módjára . . .

— Az ajánlatom roppant előnyös.

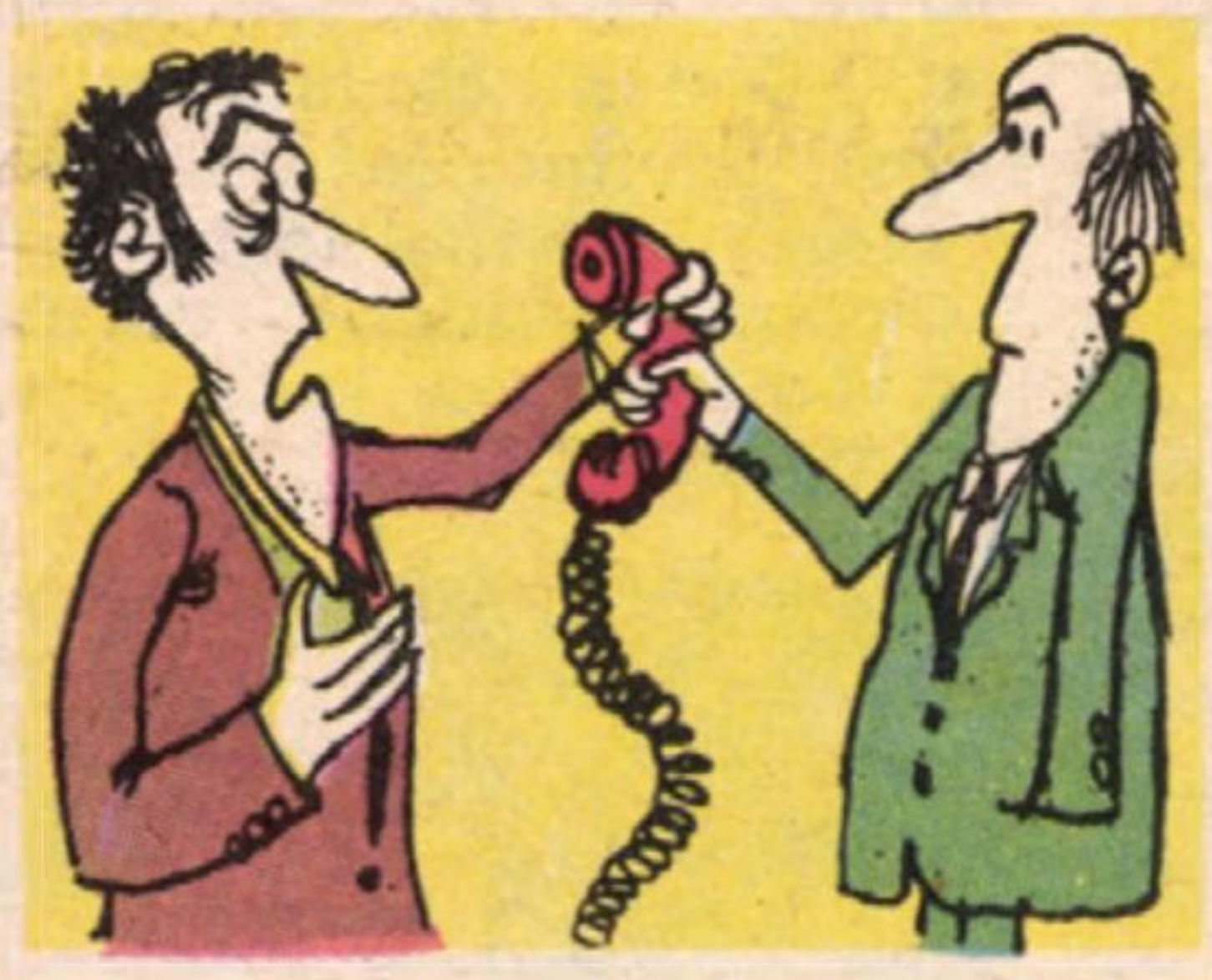

— Mégpedig?

— Kétemeletes, déli fekvésű a lakásom. Tavasszal már hajnalban hasára süt a nap.

— Az én lakásom egyszobás, északi fekvésű, egy sötét lichthofra néz. Délben is azt hiszem, hogy még éjszaka van.

— Elepedek a vágytól, hogy az ön lakásába költözhessem. Cseréljünk!

— Igen ám, de én az ötödik emeleten lakom és a lift csupán műemlék: évek óta meg se moccan.

— Az én lakásom földszintes, de a felvonó egész évben tökéletesen működik. Cseréljünk!

— Az ég szerelmére! Drága jó embertársam! Ez a csere az ön részére teljesen előnytelen! Miért ragaszkodik hozzá?

— Őszinte lehetek?

— Természetesen.

— Uram, én nem iszom, nem nőzök, nem járok lóversenyre. Nekem egyetlen szenvedélyem van.

— És pedig?

— Szeretek telefonálni. Nálam egy beszélgetés minimum három óra hosszat tart. Tudja, mibe kerül ez manapság itt Lágymányoson? Számítsa ki. Egy háromórás telefonbeszélgetésért itt 180 forintot hajt be rajtam a posta, míg maguknál például a boldog Józsefvárosban ugyanezért csak egy forintot fizetek. Ezért könyörgöm, cseréljünk lakást, de minél hamarább . . .

Galambos Szilveszter

GÉPKORSZAK

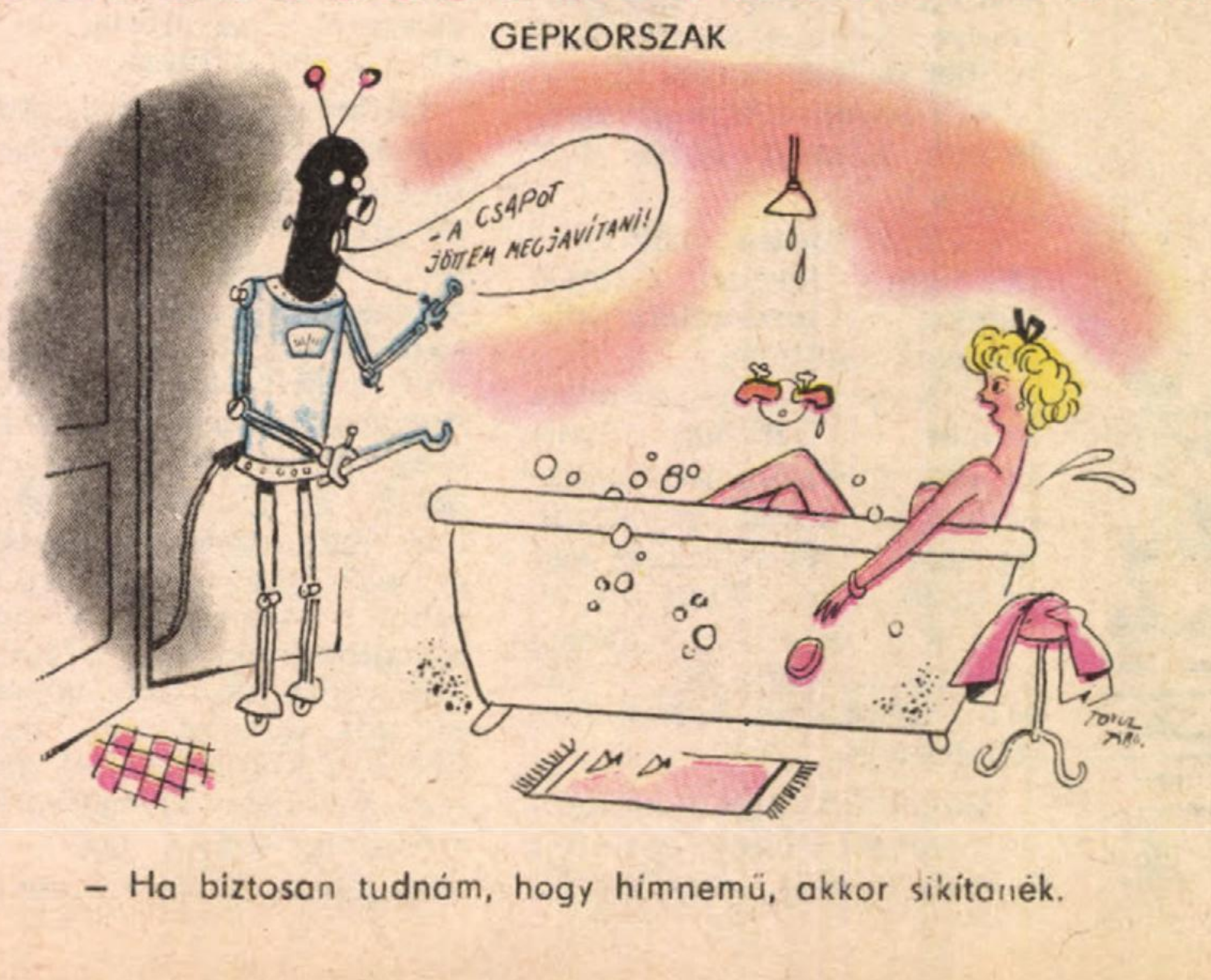
– A CSAPOT JÖTTEM MEGJAVÍTANI!

– Ha biztosan tudnám, hogy hímnemű, akkor sikítanék.

TOLDI MIKLÓS

annak közlésére kérte föl szerkesztőségünket, hogy legutóbbi számunk címlapjára nem Arany János verséből, hanem Arany János szobra alól érkezett a Kálvin térre a közeli Múzeum kertből és ez az oka annak, hogy nem mint ifjú „parasztlegény”, hanem mint karddal és vérttel felfegyverzett vitéz látható Endrődi István rajzán.

A TERMÉSZET ÁTALAKÍTÁSA

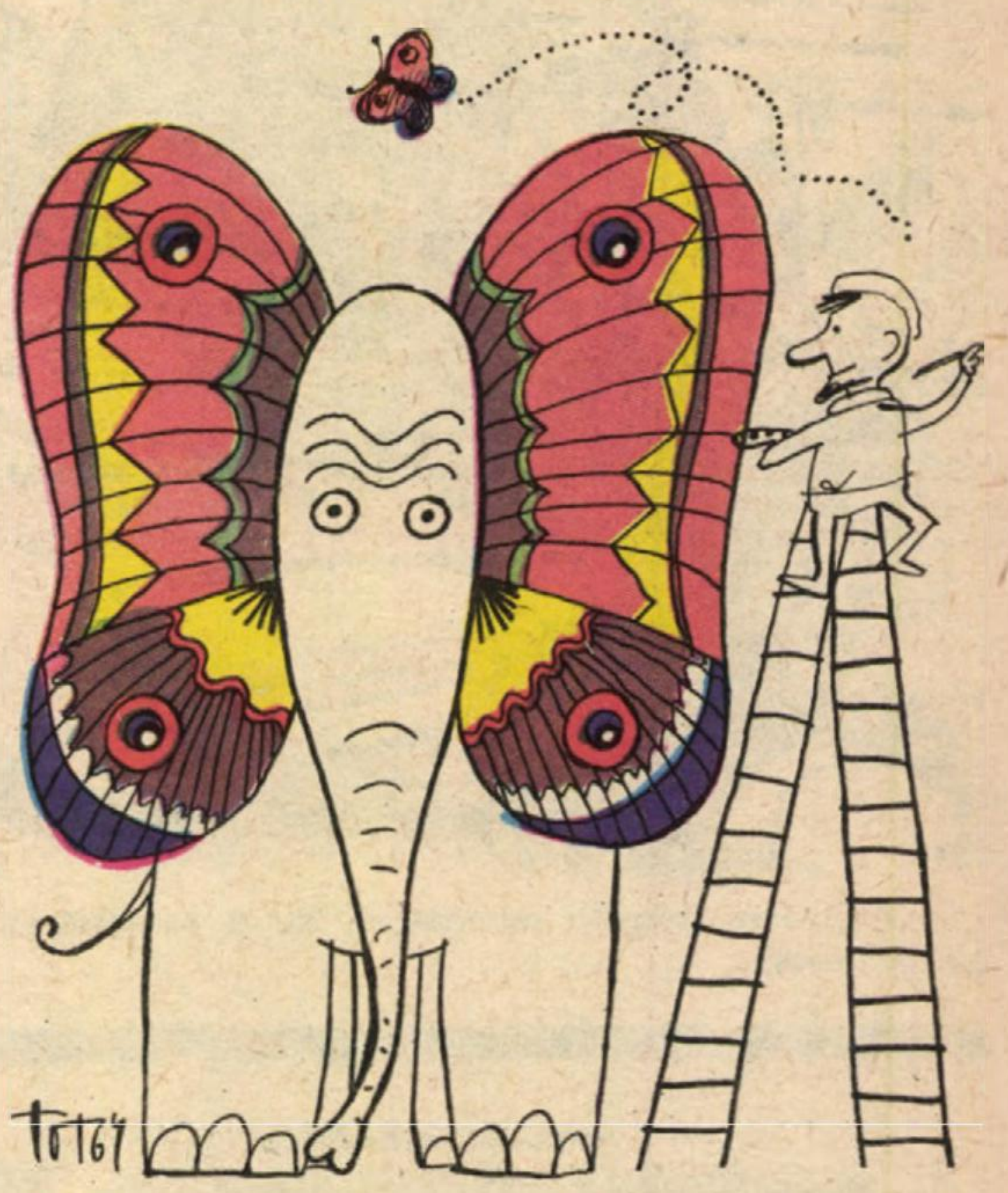

AZ INYENC

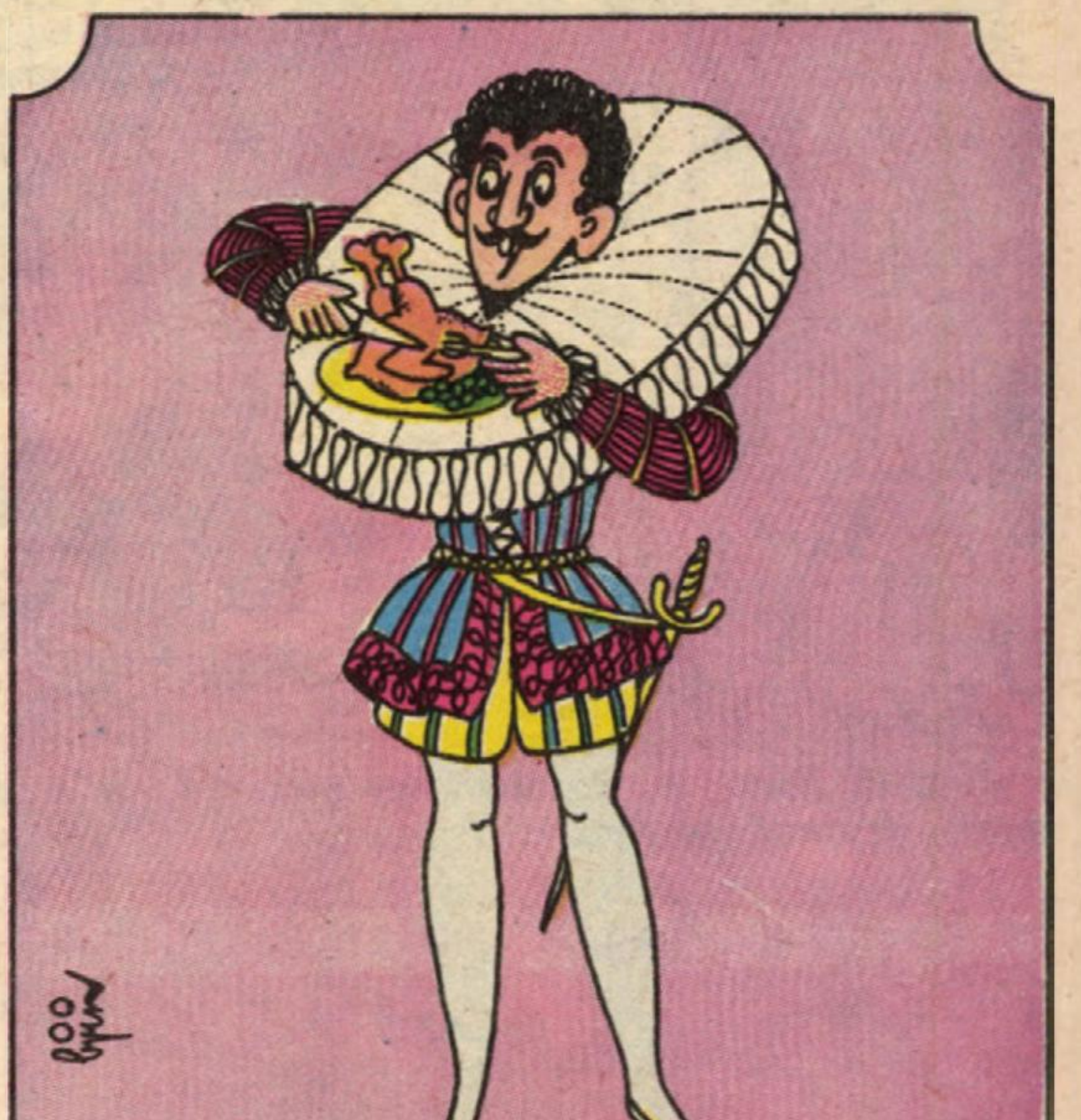

LÓDÍTÓ JELENSÉG

Hazudik a muzsikaszó,
De ez semmi ahhoz, ami
Hölgyrokonom műsorában
Van, ha elkezd lódítani.

A lódítás minden gondja,
Ott hazudik, ahol éri,
Elvált asszony, de azt mondja,
Volt férje a kezét kéri.

Nyelveket is beszél sokat,
Legalábbis tanul párat,
Ezt állítja, vagy hazudja,
Mert hazudni sose fáradt.

Fordító lettem! – szólt tegnap,
Senkinek se lesz ez vigasz,
Mert amiket e nő mesél
Az még fordítva se igaz.

Hidvéghy Ferenc

A HÍRLAPÁRUS PANASZA

— Borzasztó: senkit meg nem öltek,
nincs államcsíny, blokád,
nem markecoltak ledér hölgyek,
nem loptak zongorát,
nem dőlt össze egy épület sem,
nem gázolt a vonat,
nem tévedt meg a főpénztáros,
jégeső sem szakadt . . .
Bizony, uram, a szenzáció
naponta fogyni kezd;
és egyre több a nyugtató hír —
De ki olvassa ezt?!

Székely Dezső

ÚJ MUNKAERŐ

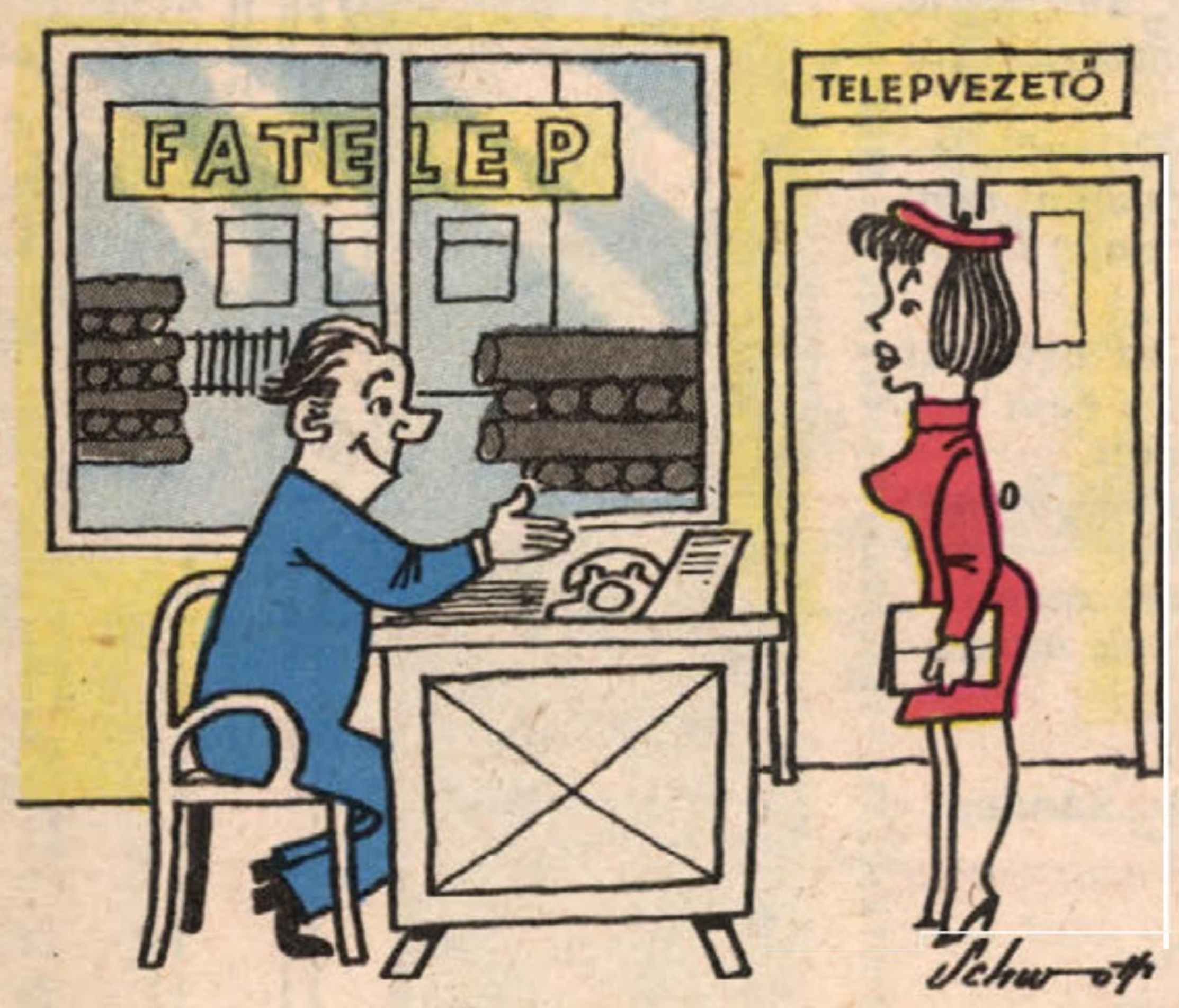
FATELEP
TELEPVEZETŐ

– Mondja, kisasszony, tud ön ölben számolni?

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

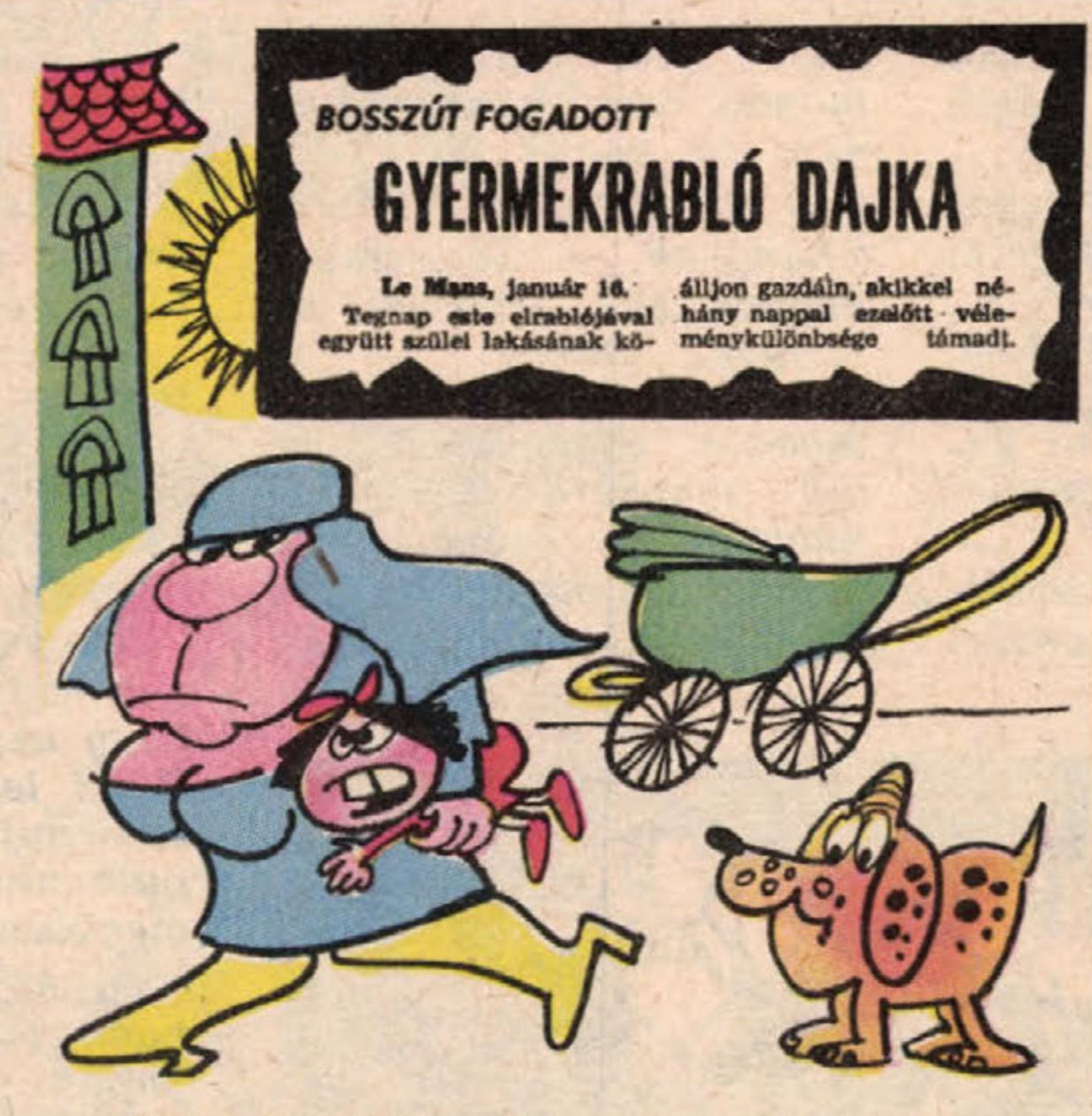
BOSSZÚT FOGADOTT
GYERMEKRABLÓ DAJKA
Le Mans, január 16. Tegnap este elrablójával együtt szülei lakásának kö-
álljon gazdáin, akikkel néhány nappal ezelőtt véleménykülönbsége támadt.

– Micsoda idők! Már a dajkájában se bizhat az ember . . .

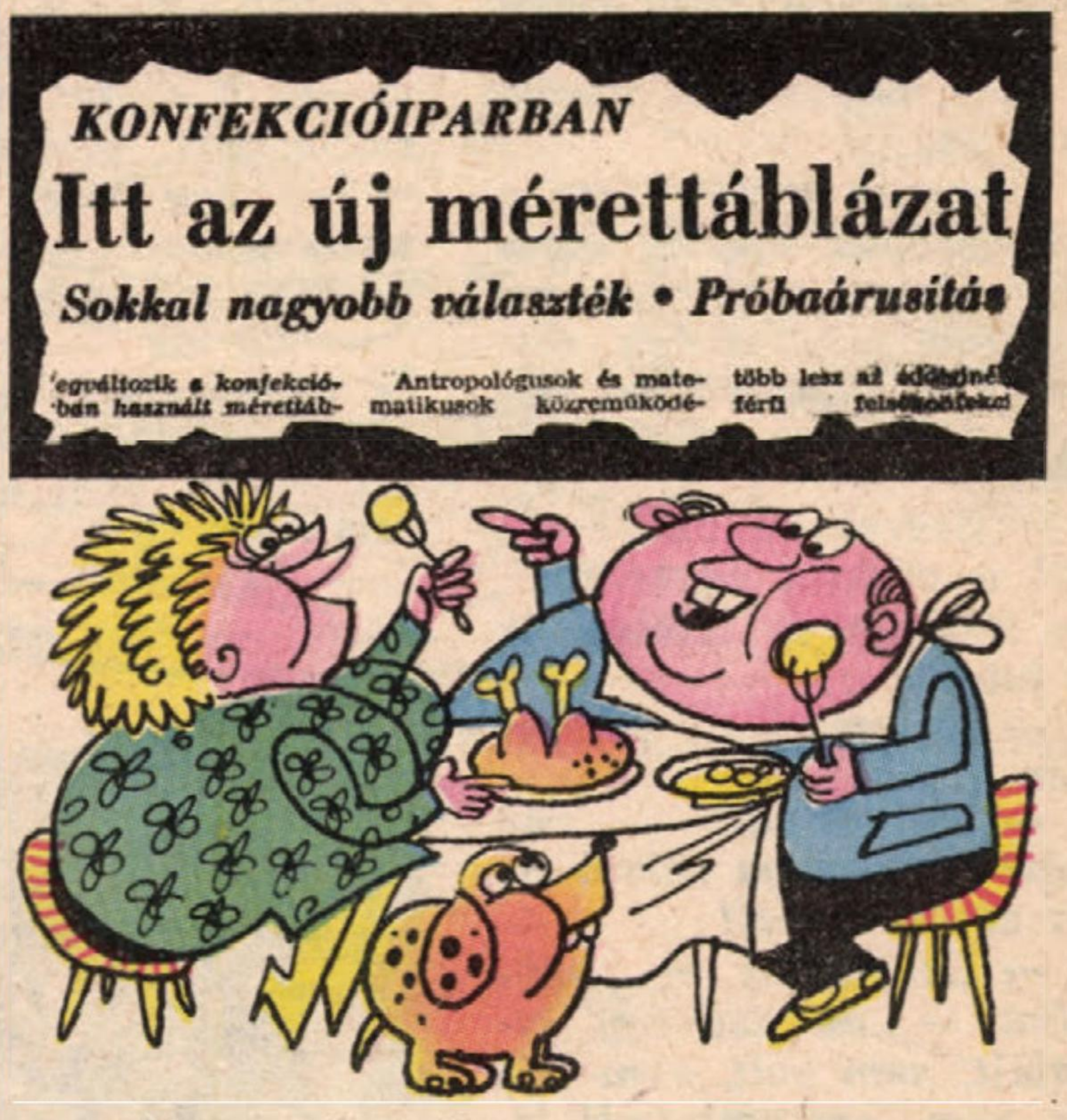
KONFEKCIÓIPARBAN
Itt az új mérettáblázat
Sokkal nagyobb választék • Próbaárusítás
egváltozik a konfekcióban használt mérettáb-
Antropológusok és matematikusok közreműködé-
több lesz az ... férfi felső...

– Most már bátran ehetünk, fiam, beleférünk az új mérettáblázatba.

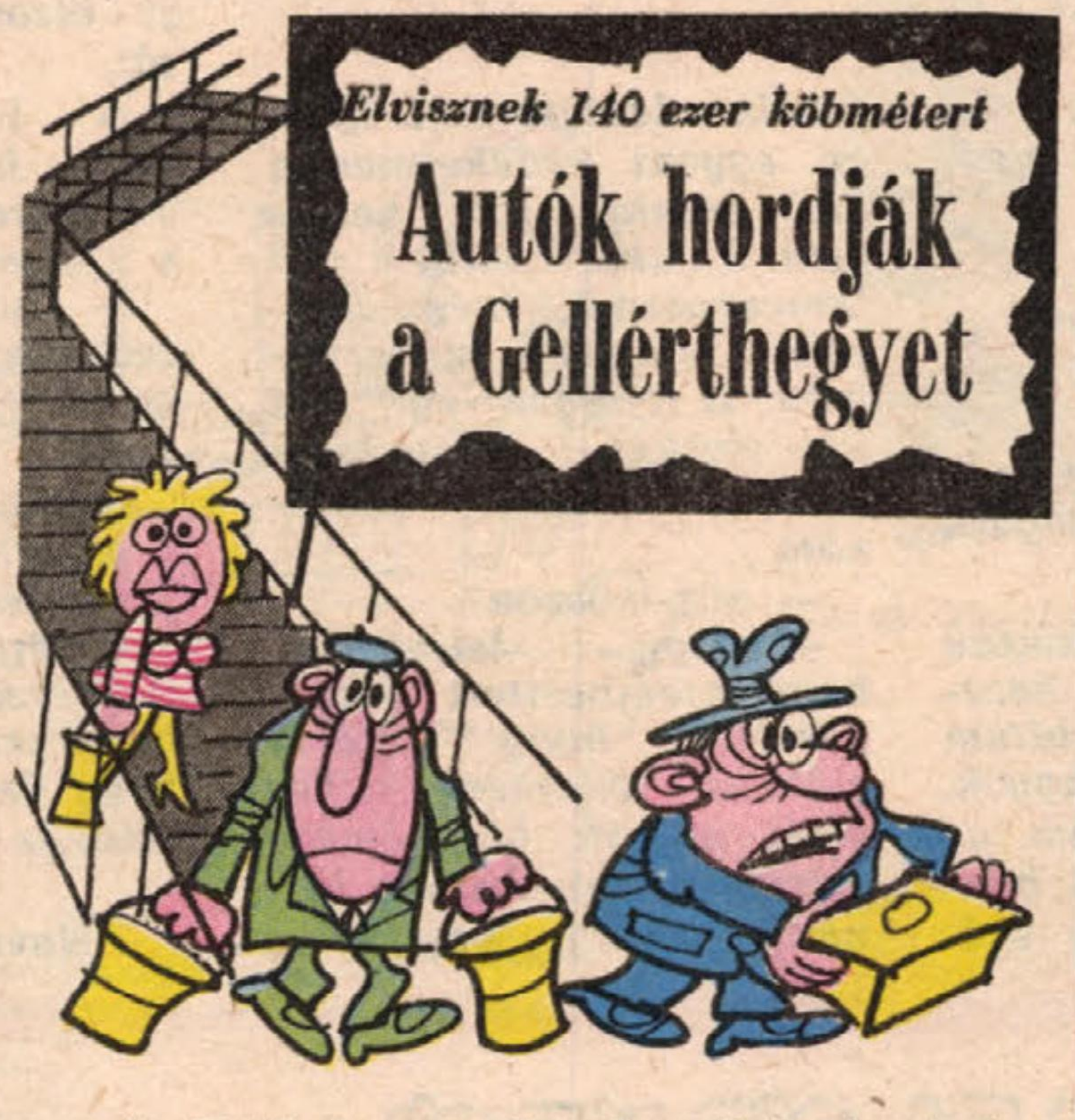
Elvisznek 140 ezer köbmétert
Autók hordják a Gellérthegyet

– A Gellérthegyet is el tudják hordani, csak ezt a vacak szemetet cipeltetik le a bérlővel!

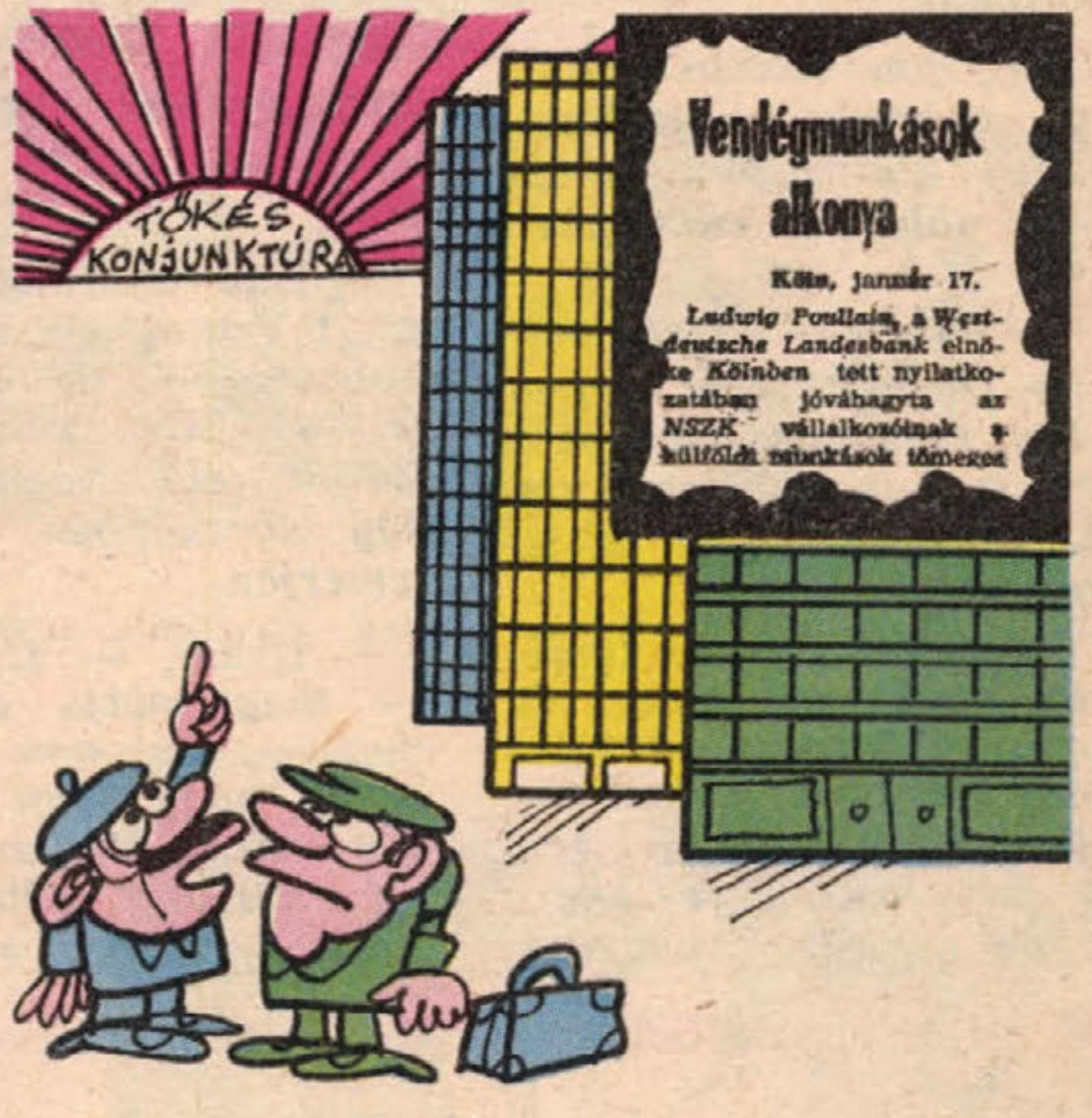
TŐKÉS KONJUNKTÚRA
Vendégmunkások alkonya
Köln, január 17.
Ludwig Poullain, a Westdeutsche Landesbank elnöke Kölnben tett nyilatkozatában jóváhagyta az NSZK vállalkozóinak a külföldi munkások tömeges

– Ugy látom, leáldozik. Lassan mehetünk haza.

ZUTTY

Mostanában gyakran kerülök összeütközésbe a környezetemmel. Ilyenkor aztán kivétel nélkül el is bukom. Persze nem a klasszikus dráma szabályai szerint, mint afféle korán érkezett forradalmár, vagy — tudomisén — a múltjához görcsösen ragaszkodó öreg király. Csak egyszerűen úgy, mint egy mafla ürge. Így aztán bukásom sosem látványos, sosem szívszaggató. Nem zuhanok alá tépett köntössel és lángoló szárnyakkal a világmindenség kozmikus jajongása közepette. Én csak úgy szimplán és parlagi módon bukom el.

Szóval zötyögök a busszal Pércsbuda felé. Darálódás nincs, minden ülőhely foglalt, de állnia nem kell senkinek.

Az Alfréd utcánál felszáll egy nő. Két nagy cekkert vonszol, több kockás kendőbe bugyolálta magát. Zihál, mint egy maratoni futó az utolsó métereken.

Felállok, intek.

— Tessék leülni.

— Jaj, dehogyis, maradjon csak aranyoskám!

— Tessék csak leülni.

Leül. Fityegek a fémrúdon, és Bodó Pista bácsi jut eszembe. Tornatanár volt a suliban, akkoriban még nem képeztek testnevelőket. Hozott egy hokedlit, kiült az udvar közepére, mi meg körülfociztuk. Ő addig töpörtyűt evett egy papírból. Szóval Bodó Pista bácsi mondogatta mindig:

— Fiacskám, tanuld meg, hogy ha egy hölgy száll a kocsira, te pattansz, mint a fémbolha.

A Kapric Eugén utcánál leszáll egy bőgátyós legényke. Odaülök a helyére. Kitarthatnék a fémrúdon függve, úgy tehetnék, mintha a táj élvezetében elmerülve észre sem venném a dolgot, de ez póztalanság lenne s én éppen a póztalanság pózában szoktam pózolni.

A Huculka Csobán térnél felszáll egy idős hölgy. Mosolya szebb, mint az igazi, s az arcától sem vonta meg a rózsapírt. Pattanok, mint a fémbolha. Bodó Pista bácsi elégedetten mosolyog a kilencedik felhő szélén, kezében a töpörtyűvel.

— Tessék leülni.

— Ah, roppant előzékeny. Kérem, maradjon.

— Tessék csak leülni.

Leül. Allok egy háztömbnyit, a régi idők nagy férfiaira gondolok. Szívós pionírokra, akik utat törtek a dzsungelben, szelíd felfedezőkre, akik istentelen kínok árán is eljutottak céljukhoz a fémrúdon fityegve. A Rezeda Matild utcánál leszáll egy bőrsatyakos kupecforma. Leülök. A Szeladon Janka köznél felszáll egy csinibaba. Sok fehér szőrmével, sok szőke csingilingivel, a jóég tudja, meddig érő csizmában. Pattanás. Fémbolha.

— Tessék. Parancsoljon leülni.

Himbálózom a rúdon, és valahol nagyon mélyen érzem, hogy jól van ez így. Ránk mindig számíthattok lányok, asszonyok, cekkeresek és csinibabák. Mi vagyunk a szürkék nemzedéke, színünk szerény, de szívünk hűséges és lelkünk acél. Ránk építeni lehet, mi strázsák vagyunk Pompeji alatt, sziklák az áradatban, szilárdak és változhatatlanok. Mi mindig felállunk és mindig leülünk, mert mi vagyunk az állandóság.

Érzem a tarkómon, hogy néznek hátulról. Nemsokára a cekkeres hölgy hangját is meghallom. Ez a nő ordítva suttog. Azt mondja:

— A végállomástól figyelem. Egy perc nyugta nincsen. Pattog, mint gipszmajom a gumicérnán. Ismerem a fajtáját, egy huncut petákot nem bíznék az ilyenre. Ez kérem még a szalonnabőrt is kilopná a kutya tányérjából . . .

Peterdi Pál

Valaki csönget

Édes délutáni szendergésemből arra ébredek, hogy valaki csönget az ajtón.

Testes, kajla bajszú, szúrós szemű férfiú áll az ajtó előtt. Engem keres.

Igen, én vagyok, tessék, mit óhajt?

Hogy én írtam-e azt a csípős élcet, egy bizonyos emberfiáról, aki egyéni érdekét a közérdek fölé helyezi, gátlástalanul önző, erőszakos, durva és duhaj.

— Szeretnék önnel erről a cikkről beszélni... — mondja és letelepszik a fotelba...

— Kérem... szívesen... de...

— Semmi de — vág közbe —, maga rólam írta azt a cikket!

— Lehetetlen — nyögöm —, én azt egy kitalált, nem volt, nem van és nem lesz emberről írtam. Olyan ember nincs is.

— De van! — vágja rá élesen.

— Uram, hiszen annak az erőszakos, garázda, duhaj alaknak nincs is neve abban a cikkecskében...

— Akkor is én vagyok!

— Biztosíthatom kérem, hogy nem úgy van. Annál is kevésbé lehet ön, mert én önt nem is ismerem.

És most olyasmi történik, amit nem hinnék el, ha nem látnám. A látogató szúrós szemében egy könnycsepp jelenik meg és szép lassan ereszkedik lefelé a kajla bajszára.

— De igen, szerkesztő úr, az a nyomorult alak én vagyok, brü-hü-hü... — és egy nagy kockás zsebkendővel törölgetni kezdi a könnyeit.

— No de — mondom, és vigasztalóan megsimogatom péklapátforma kezét — én nem azért írtam...

— Ne-e-em? — csodálkozik. — Hát nem azért tetszett írni, hogy aki ilyen, az magára ismerjen?

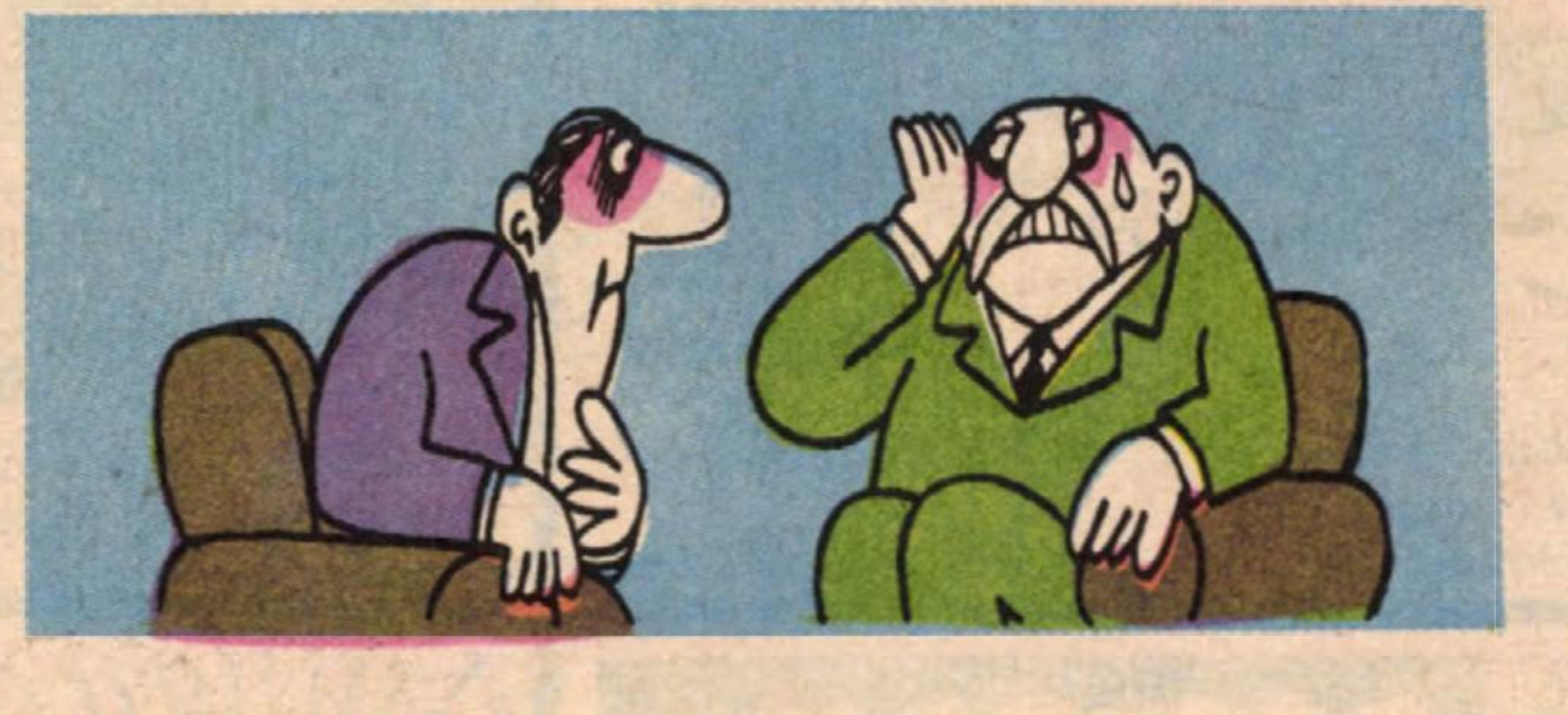

— Hát tulajdonképpen azért írtam — mondom habozva —, de ez lehetetlen. Még soha nem fordult elő, hogy valaki egy torzképben magára ismerjen.

— Uram, — izgatottan — megragadja a kezemet —, én sem tudtam eddig, hogy ilyen vagyok. De ahogy elolvastam az ön írását, megszólalt bennem egy hang, egy egészen pici kis hang: mondd csak, barátom, ez nem te vagy? No, nézzük sorjában — feleltem a hangnak. — Gátlástalan vagyok én? Stimmel, az vagyok. Durva? Ez is stimmel. Erőszakos? Mi tagadás, egyezik. És végül megkérdeztem önmagamtól: mondd, te egyéni érdekeidet a köz érdekei fölé helyezed? És a válasz lesújtó volt. Igen, én egyéni érdekeimet a köz érdekei fölé helyezem. És akkor mint a villámcsapásnál, megvilágosodott előttem, hogy milyen is vagyok én! Hát így történt... Köszönöm önnek, uram, köszönöm...

— Mit köszön?

— Hogy leleplezett, hogy szembesített önmagammal, hogy feltárta előttem jellemem titkos sötét zugait, hogy megértette velem, milyen hitvány parazita vagyok...

— Nyugodjék meg — mondom vigasztalóan és töltök neki egy pohárka konyakot. — Aki így gondolkodik, már nem is lehet olyan rossz ember...

— De igen! Igen! — kiáltja. — Ne legyen kíméletes! Ne legyen opportunista! Hálás vagyok önnek, hogy tükröt tartott elém...

— Nézze, kérem — csillapítom —, ha óhajtja, írásba adom, hogy a szóban forgó cikkben szereplő költött személy nem azonos önnel...

Keserűen felnevet:

— Adja írásba! De azt, hogy azonos vagyok vele. Hadd legyen meg nekem svarcaufvájsz. Gyenge pillanataimban, amikor megkísért a harácsolás meg az erőszak sátánja, hadd vegyem elő ezt a papírt: látod, milyen vagy? Itt a dokument... Könyörgök, írja...

Természetesen megtagadtam az erkölcstelenségi bizonyítvány kiállítását.

A látogató azonban nem hagyta annyiban. Vasmarokkal megragadta a nyakamat:

— Csak felelőtlenül fecsegünk, de írásban nem adjuk? Írod, vagy nem írod?

Addig verte az orromat a papírhoz, amíg nem teljesítettem kérését.

— Ugye, ugye — mondta elérzékenyülve —, még be akarta nekem mesélni, hogy nem vagyok agresszív és durva...

Novobáczky Sándor

EGY KiS ÖREG NAPLÓJÁBÓL

Most kezdek csak igazán örülni annak, hogy ilyen kis öreg maradtam. Hogy nem lettem valami nemzeti nagyság, vagy pláne világhíresség, akiről szinte áhítattal jelenti a nemzetközi sajtó, hogy most az emlékiratain dolgozik. Mert a magamfajta kisembertől senki se igényel emlékiratot. Csak önéletrajzot. De abból, ha egy kis peche van, esetleg ötöt-hatot is, különböző vállalatok személyzeti osztályai számára.

Azonban ilyesmire nekem, áldott szerencsémre, soha nem volt szükségem. Mert engem, közvetlenül az első világháború után, úgyszólván a Műegyetem kapujából közvetített ki az illetékes ügyosztály, mérnöknek. De aztán, az idők folyamán, sajna, kissé elzüllöttem, elannyira, hogy végül is exportképes vígjátékíró lett belőlem.

Csak azért nehogy azt tessék hinni, hogy az én szürke kis életemnek soha nem voltak ragyogó napjai! Például az, amikor először lettem szerelmes! Nyolcéves korombban! De halálosan! Méghozzá egyszerre két kislányba; akik ikrek voltak, duettet énekeltek, az egyik a szopránt, a másik az altot, de olyan édesek voltak, és úgy hasonlítottak egymásra, hogy képtelen voltam eldönteni: melyiket vegyem majd egyszer feleségül. Akkoriban ugyanis nem voltak még olyan kényelmes lehetőségek, mint manapság, amikor az emben hasonló esetben, először elveszi az egyik ikret, aztán elválik, és elveszi a másikat.

Ez az egyszerű megoldás csak most, karácsony előtt jutott az eszembe. Azt nem tudnám persze már megmondani, hogy melyik napon, mert véletlenül épp azon a héten volt szombaton a hétfő, vasárnap a szombat és hétfőn a vasárnap. Arra viszont még ma is pontosan emlékszem, hogy ez az én legelső, nagy szerelmi problémám a Teri néni kis kertes házában ejtett kétségbe, és el is határoztam, hogy ünnepek után, a hollós utcajegyzék segélyével okvetlenül kifürkészem: hol is lehetett csak az a házikó? Kispesten, vagy Erzsébeten? Volt ugyanis még egy idevonatkozó, holtbiztos adatom. Mégpedig az, hogy az a kiskapu, ahol én az ikrektől olyan fájdalmas búcsút vettem, a Vörösmarty utcára nyílt.

Nos, hát örömmel jelenthetem, hogy e fáradozásom eredménye felülmúlta minden várakozásomat! Kiderült, hogy Nagybudapest területén nem kevesebb, mint tizenhat Vörösmarty utca létezik! Aki nem hiszi, számoljon utána!

És ha most, az előbb mondottak ellenére, mégis önéletrajz-írásra adom a fejem, annak oka tisztán az az én átkos hiúságom! Mert valahányszor valamelyik régi, exportból visszamaradt sikeremet emlegeti valaki (leginkább a Hippolytot, meg a Fekete Pétert), mindig meg szeretném mutatni: mekkora nagy költő veszett el bennem egykoron. És ennek bizonyságául, kedves Utókor, itt közlöm rövid életrajzomat, helyenkint meghibásodott alexandrinokban:

Történt kezdetben, hogy kissé ütődötten
S meggondolatlanul a világra jöttem.
Tízéves koromig sokat ittam-ettem
És — ha épp ráértem — kicsit növekedtem.
Nőknél próbálkoztam húszéves koromba'
Némelyik kedves volt, némelyik goromba.
Harminc lévén — ez még oly könnyűnek látszott —
Hát, mint jó családfő, szereztem két srácot.
Negyvenéves voltam, amikor már itt-ott
Hyppolitnak írták szegény Hippolyt-ot
S nem szelték űrszondák még a világétert,
Mikor előadták a Fekete Pétert.
S mikor más ember már azt se tudja: mér' nyög,
Akkor lettem hatvanéves ifjú-mérnök.
De vénül az ifjú test, bármennyit bír is,
Így jár az ember, aki mér is, ír is.
Úgy érzem, hogy néha a fejemben kóc van
S maradtam, kitűnő tisztelettel, nyócvan.

Zágon István

Megkérdeztük rajzolóinkat?

MI A KEDVENC STÍLUSUK?

Vasvári Anna:

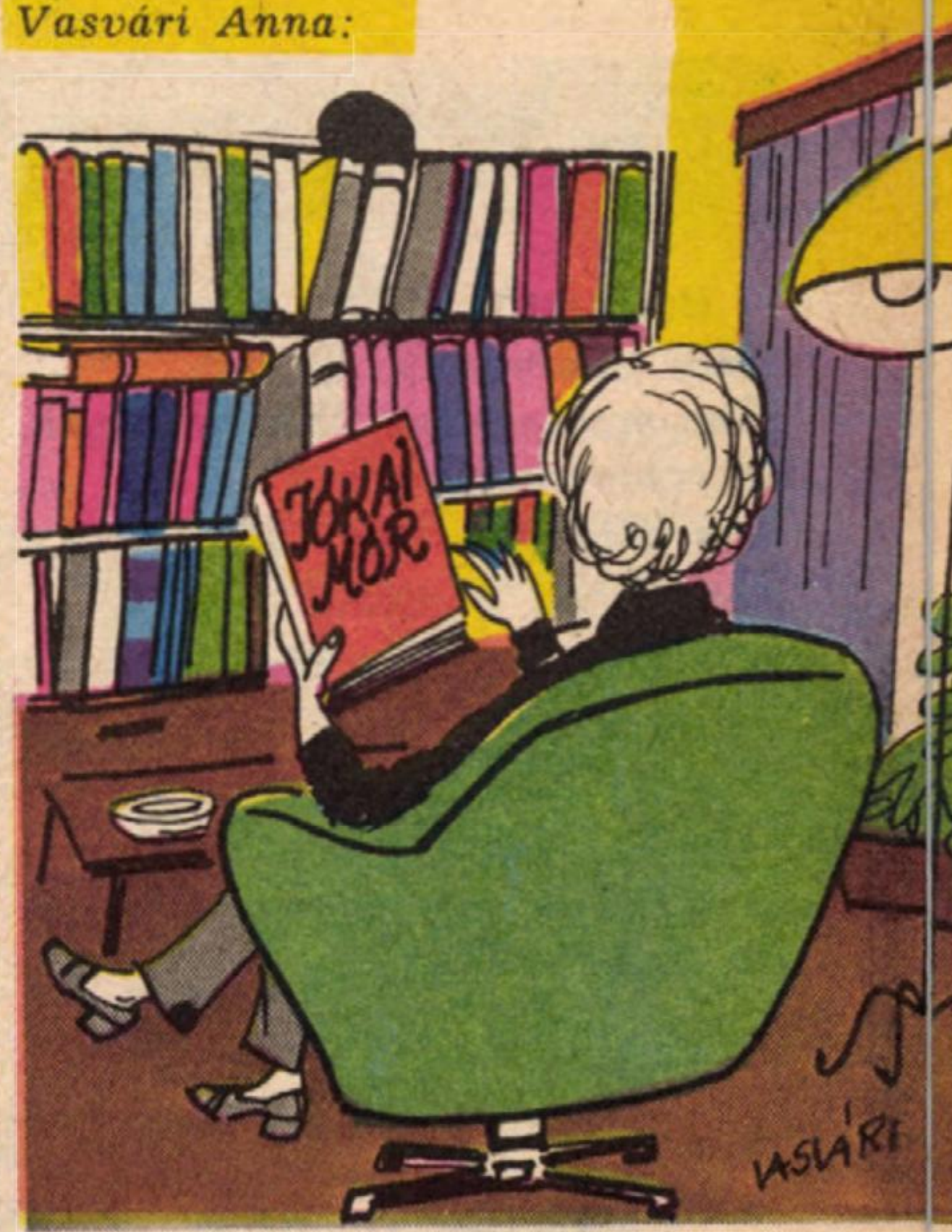

– A mór stílus.

Barát József:

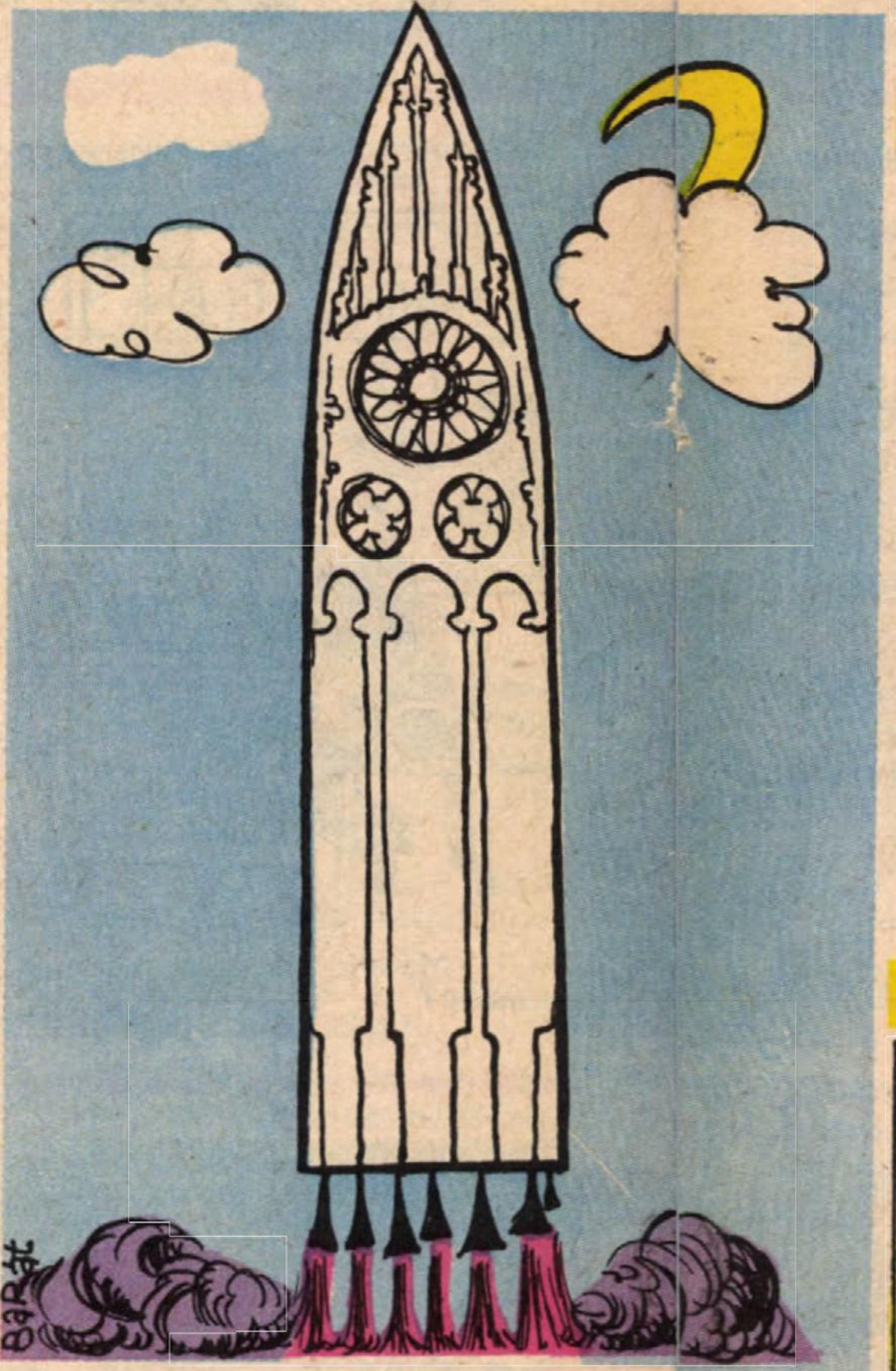

– Az égretörő gótika.

Szűr-Szabó József:

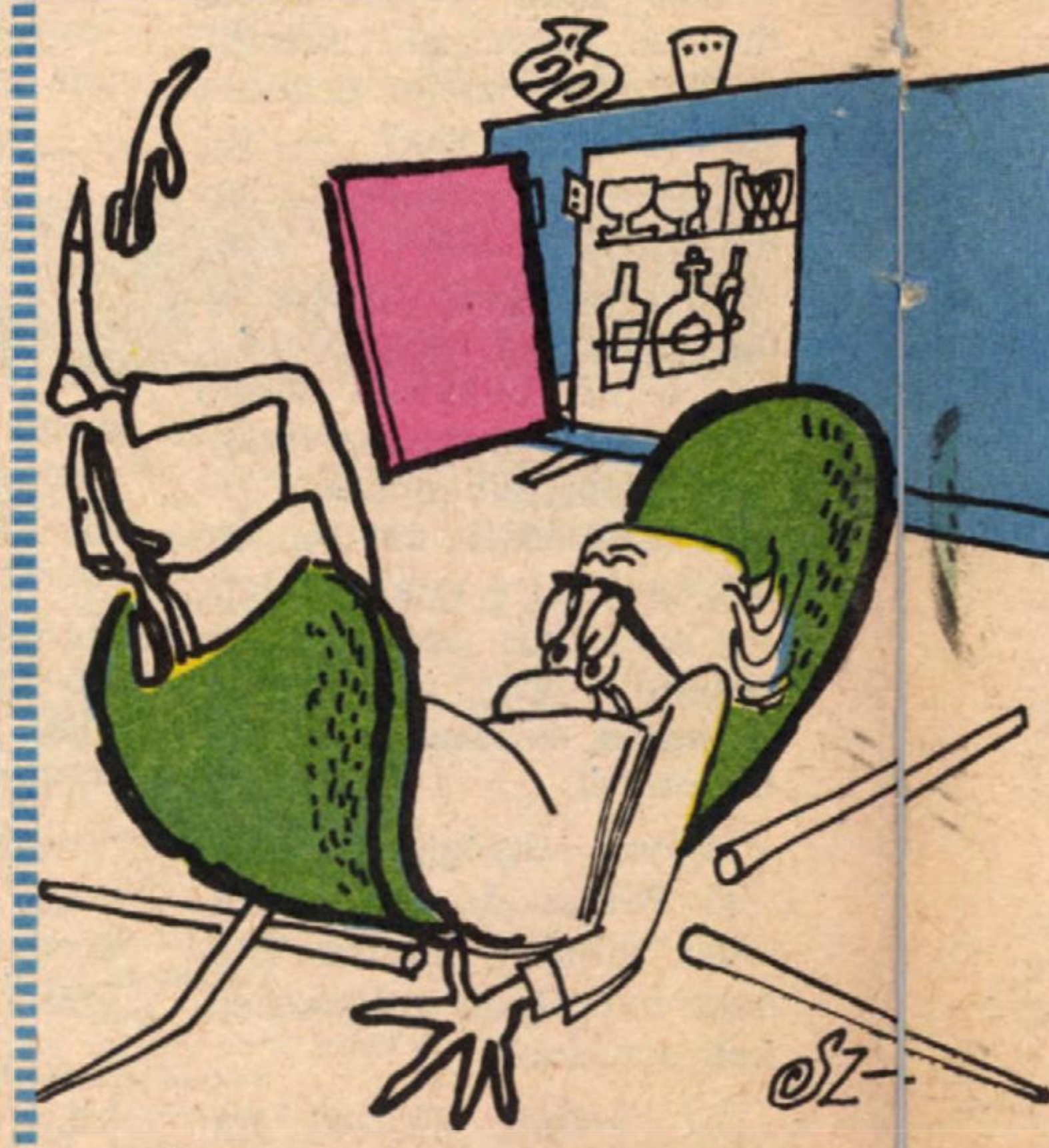

– A modern butorok stílusa, mert praktikusak és kényelmesek!

Tót Gyula:

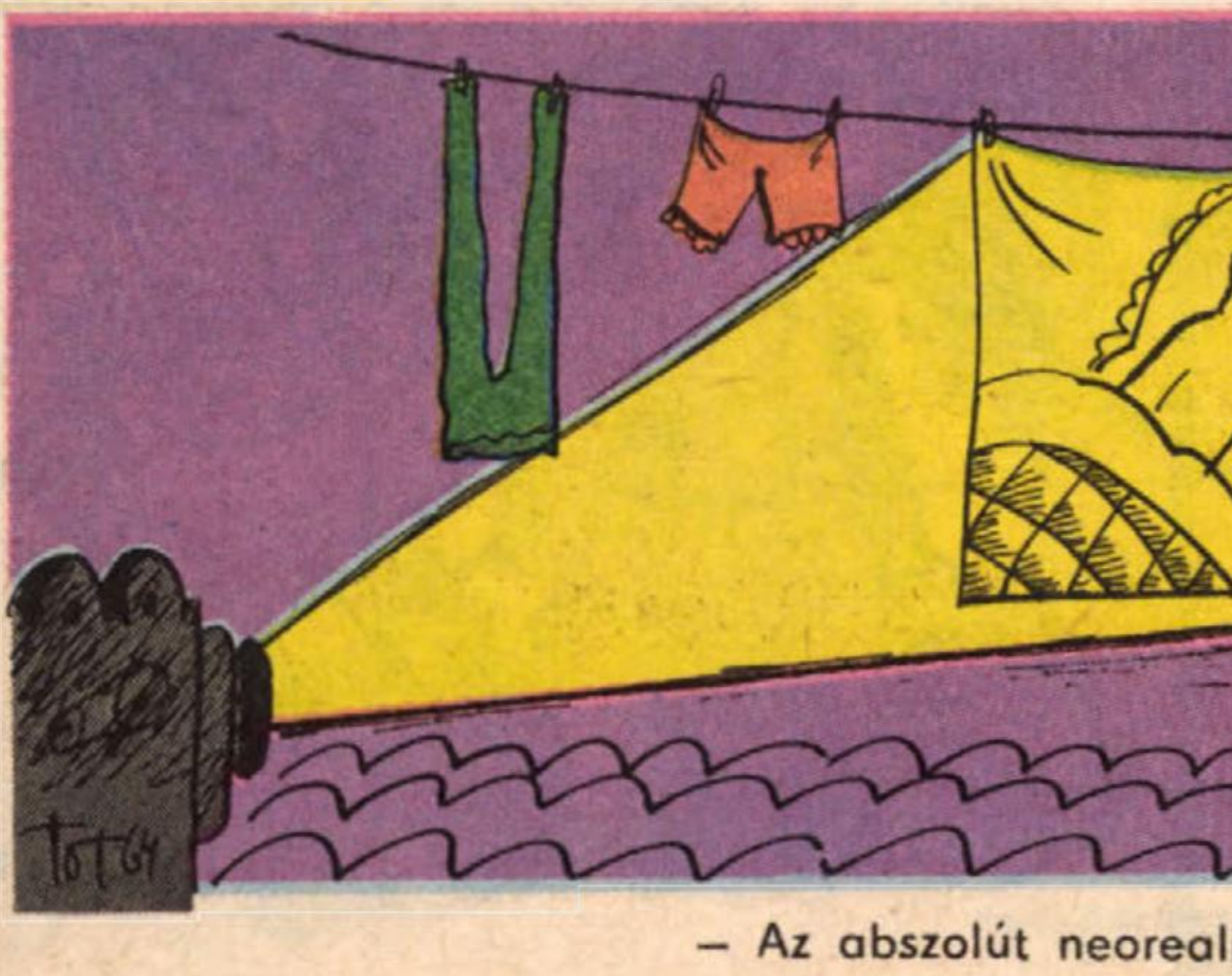

– Az abszolút neorealizmus.

Balázs-Piri Balázs:

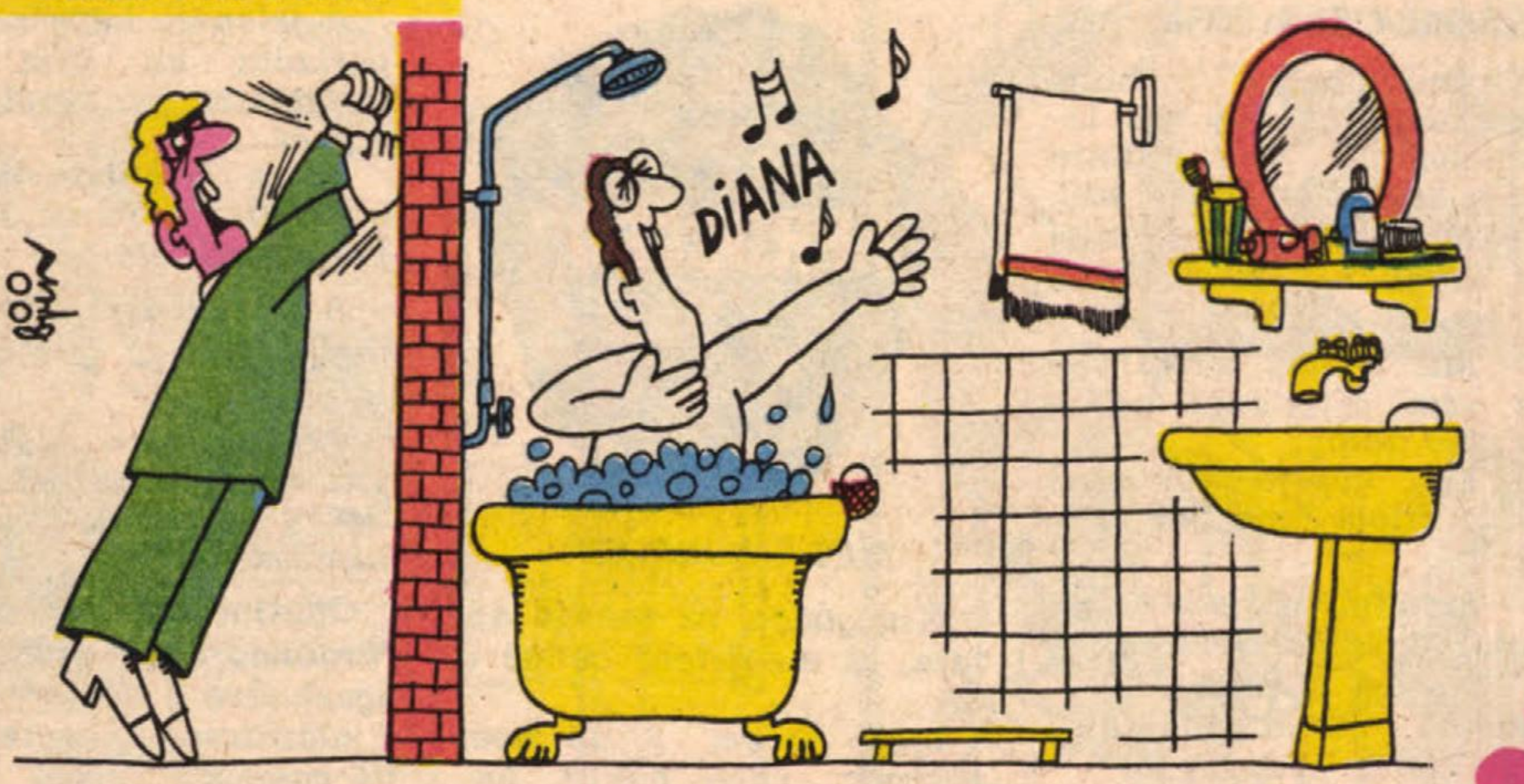

– A Tom Jones-stílus.

Hegedűs István:

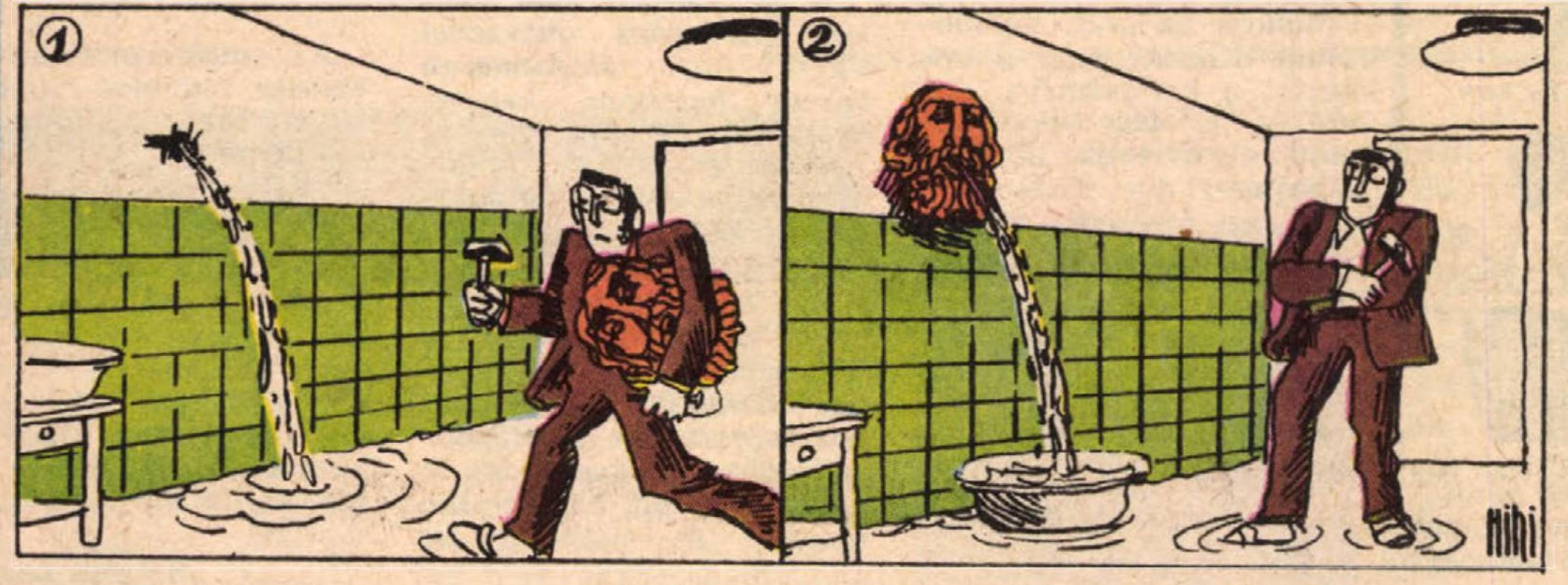

– Falikútban a barokk.

Lehoczki István:

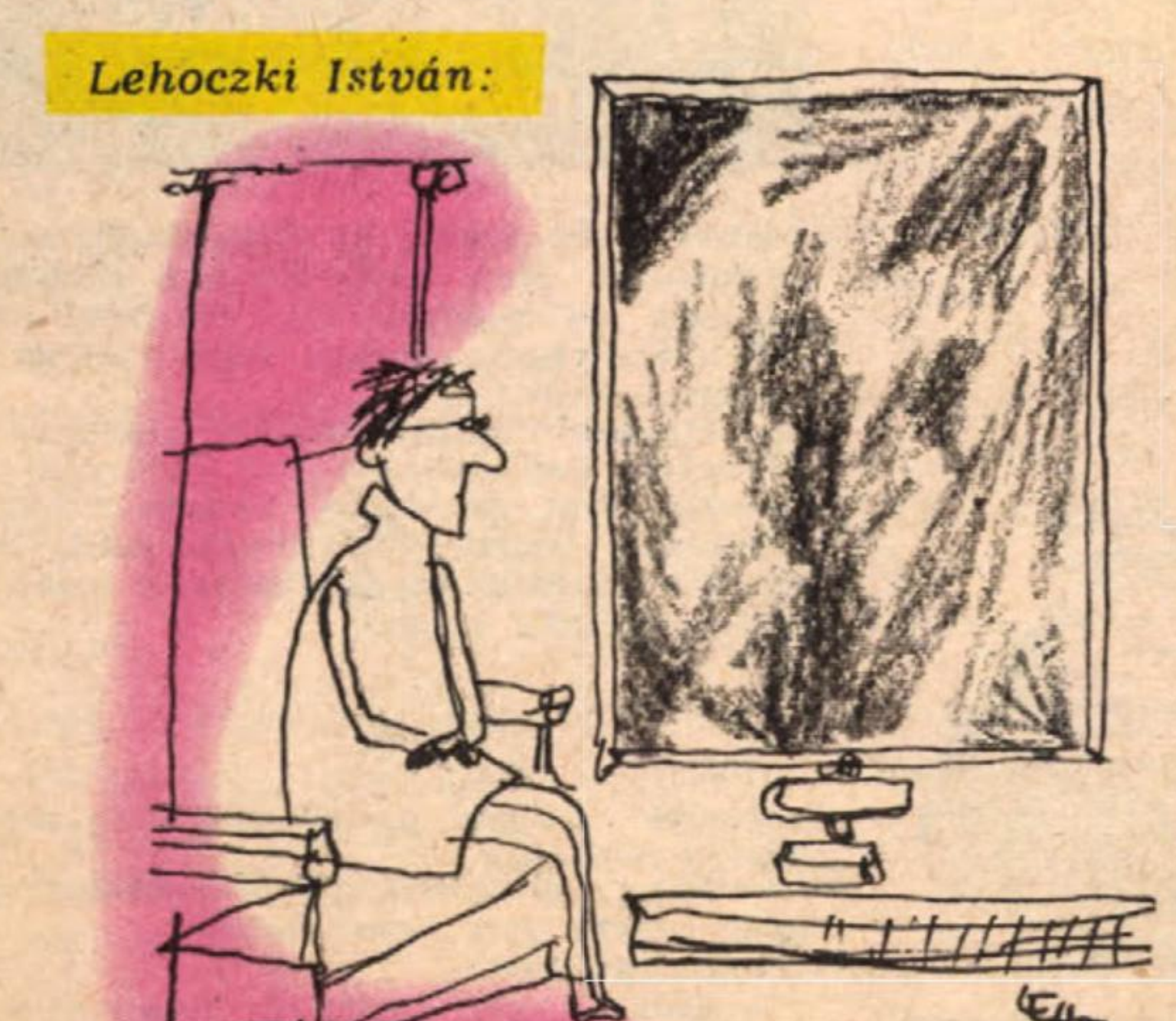

– Orakig el tudom nézni a MÁV nonfiguratív képeit!

Fülöp György:

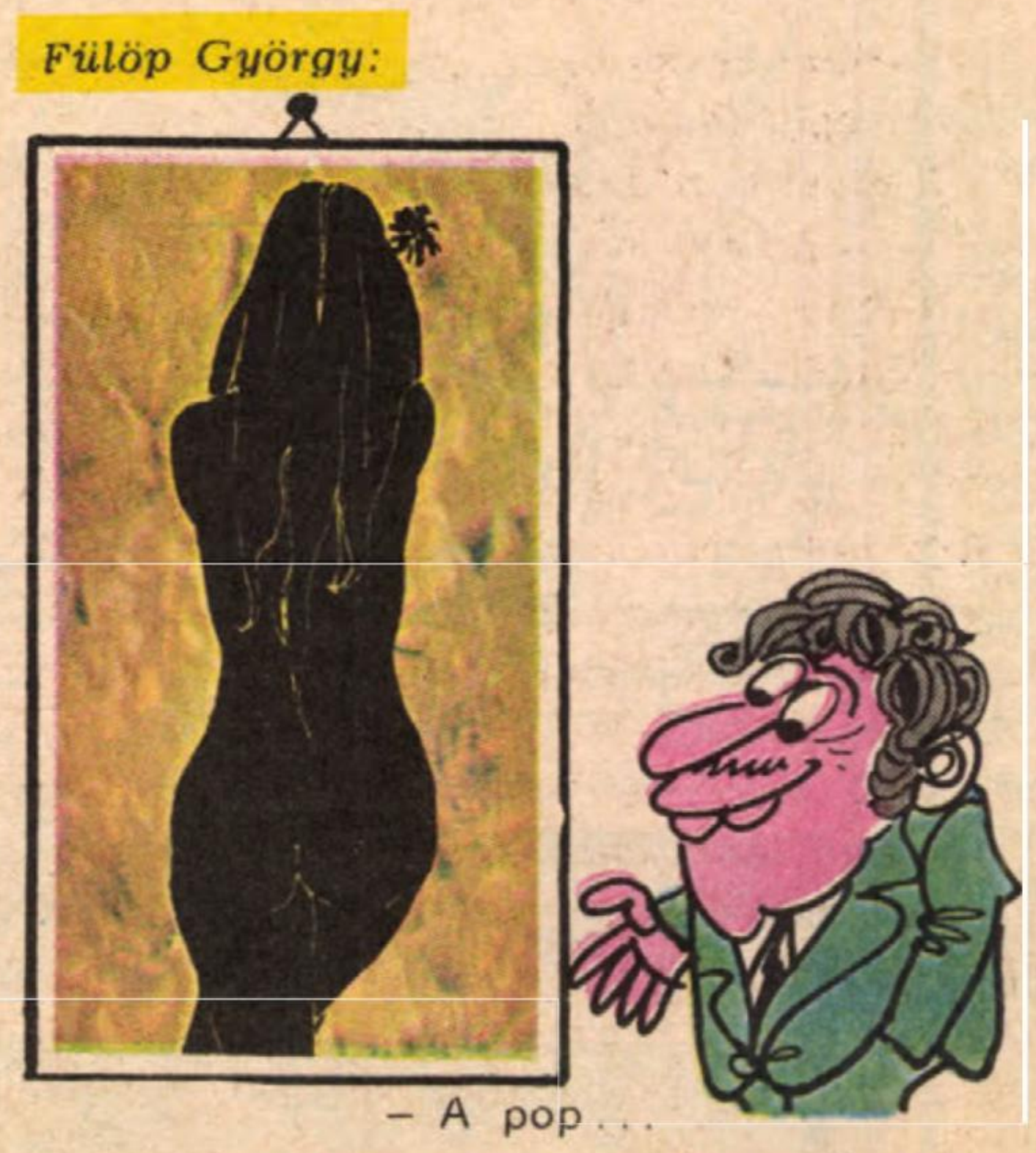

– A pop...

Sajdik Ferenc:

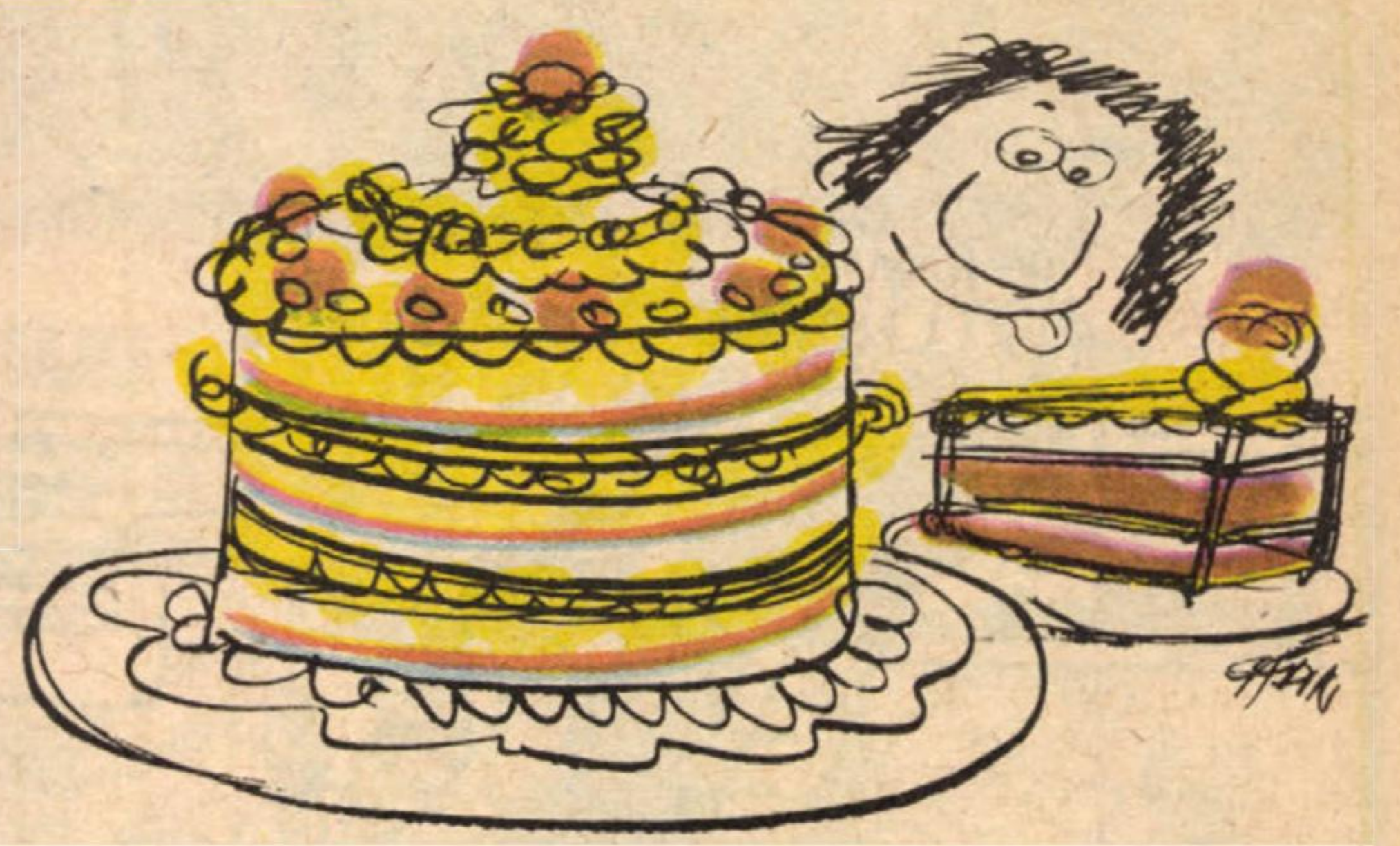

– Az a kicsit barokk, kicsit rokokó torta, amelynek marcipán és tejszínhab van a tetején...

Endrődi István:

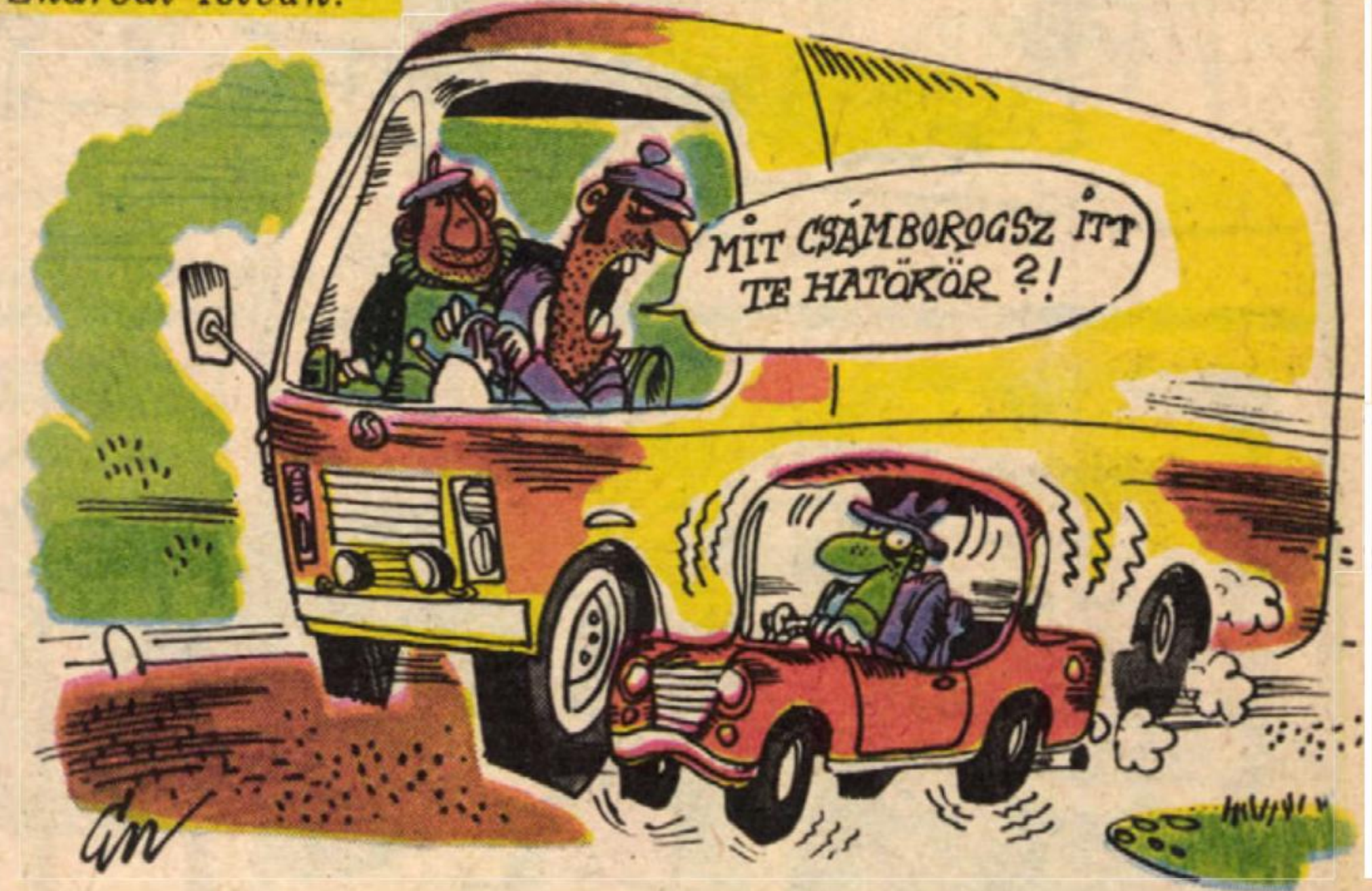
MIT CSÁMBOROGSZ ITT TE HATÖKÖR ?!

– A közutjainkon uralkodó, kedves és közvetlen, népies stílus!

Takács Imre:

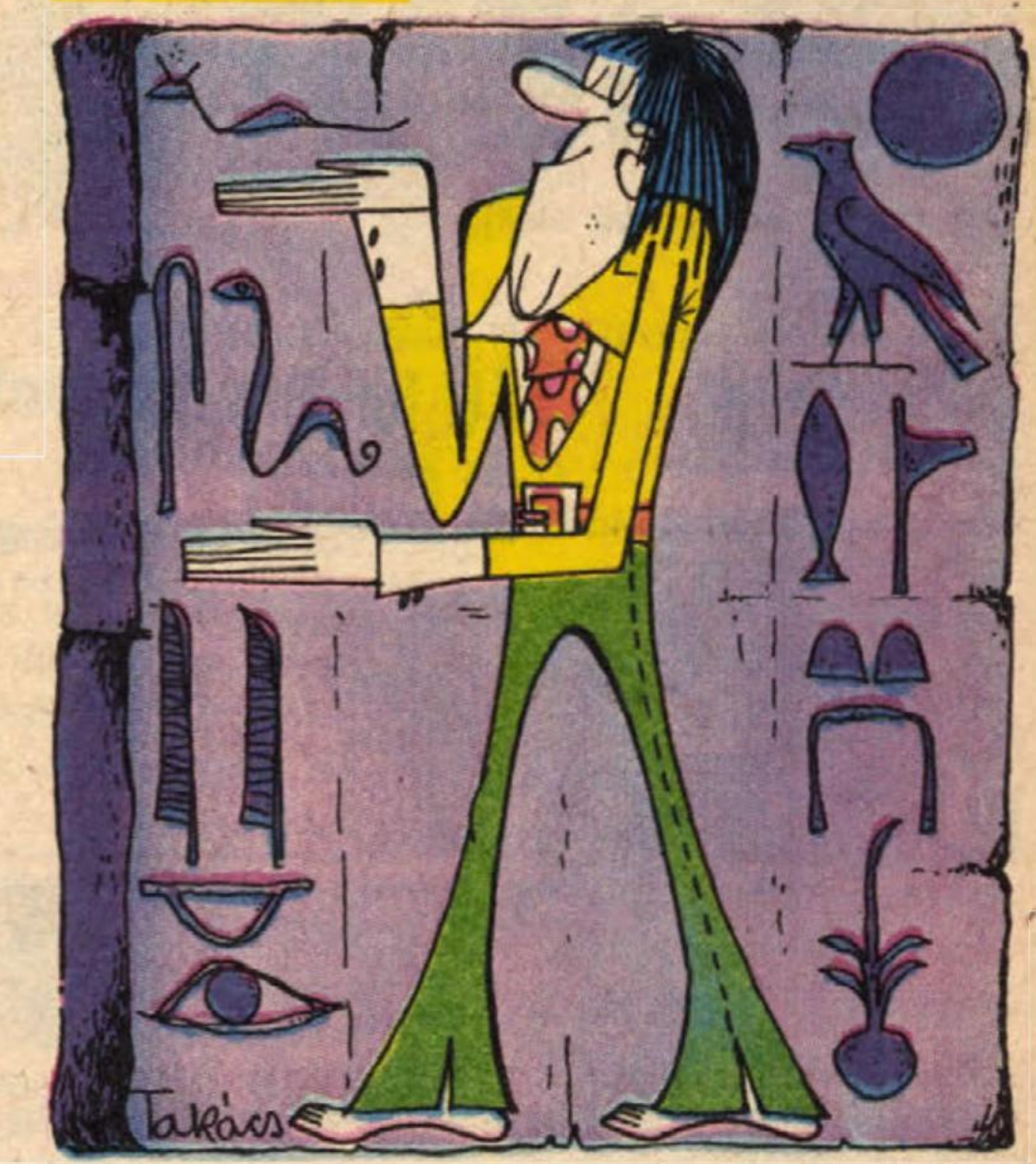

– Az egyiptomi, mert arcom és alakom profilból előnyösebb.

Brenner György:

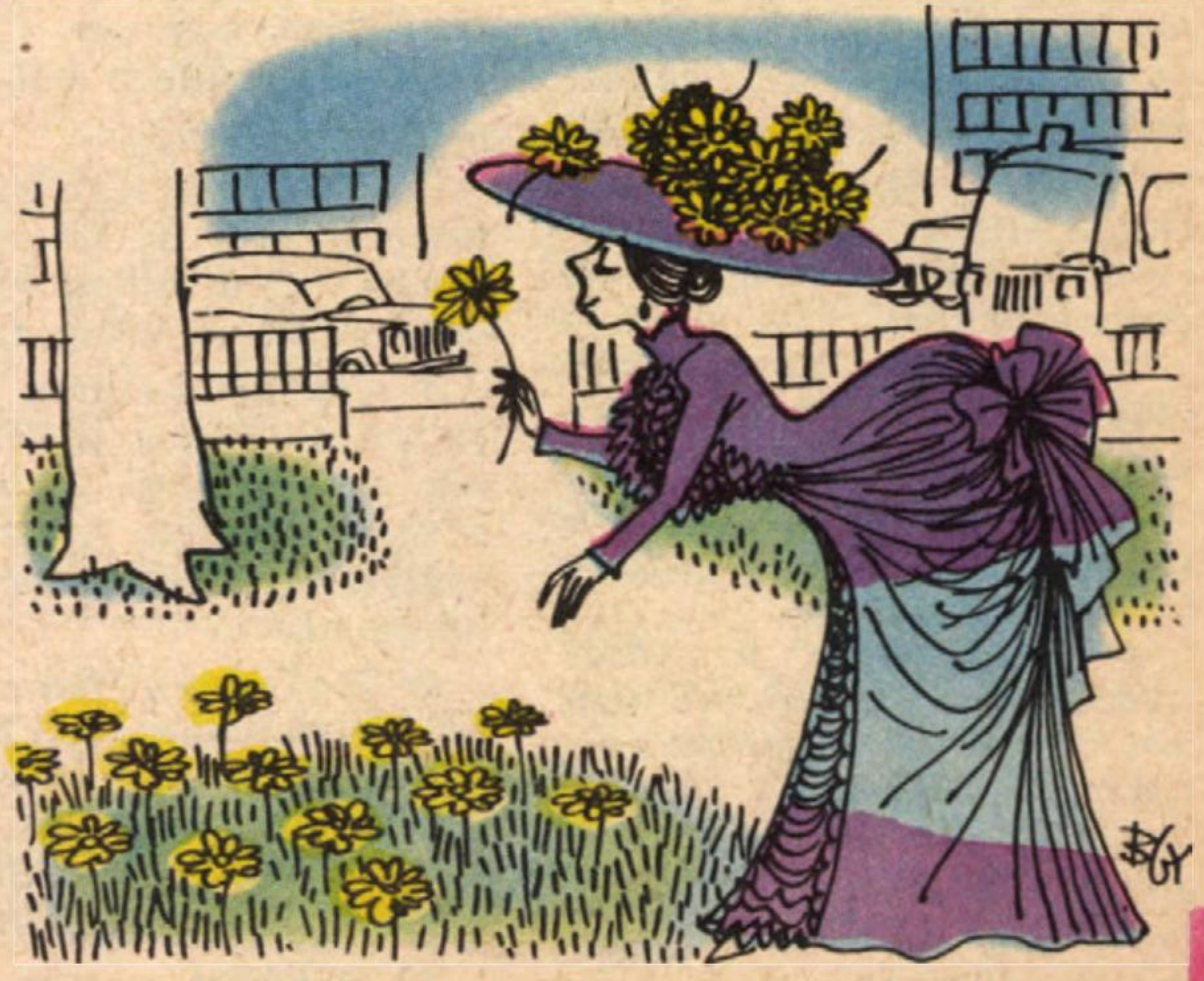

– A szecesszió. Remélem, ez is visszatér!

ENERGIAVÁLSÁG

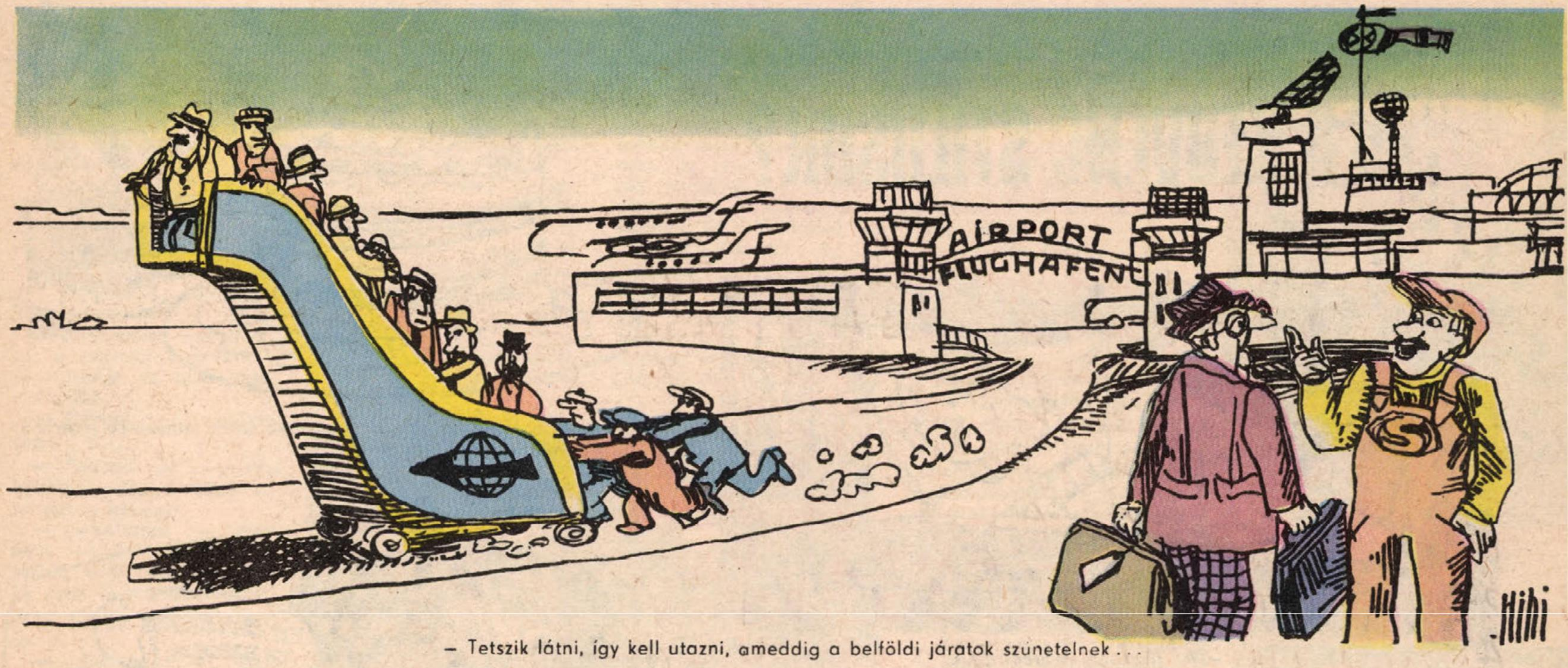

– Tetszik látni, így kell utazni, ameddig a belföldi járatok szünetelnek . . .

JOGI KÉRDES

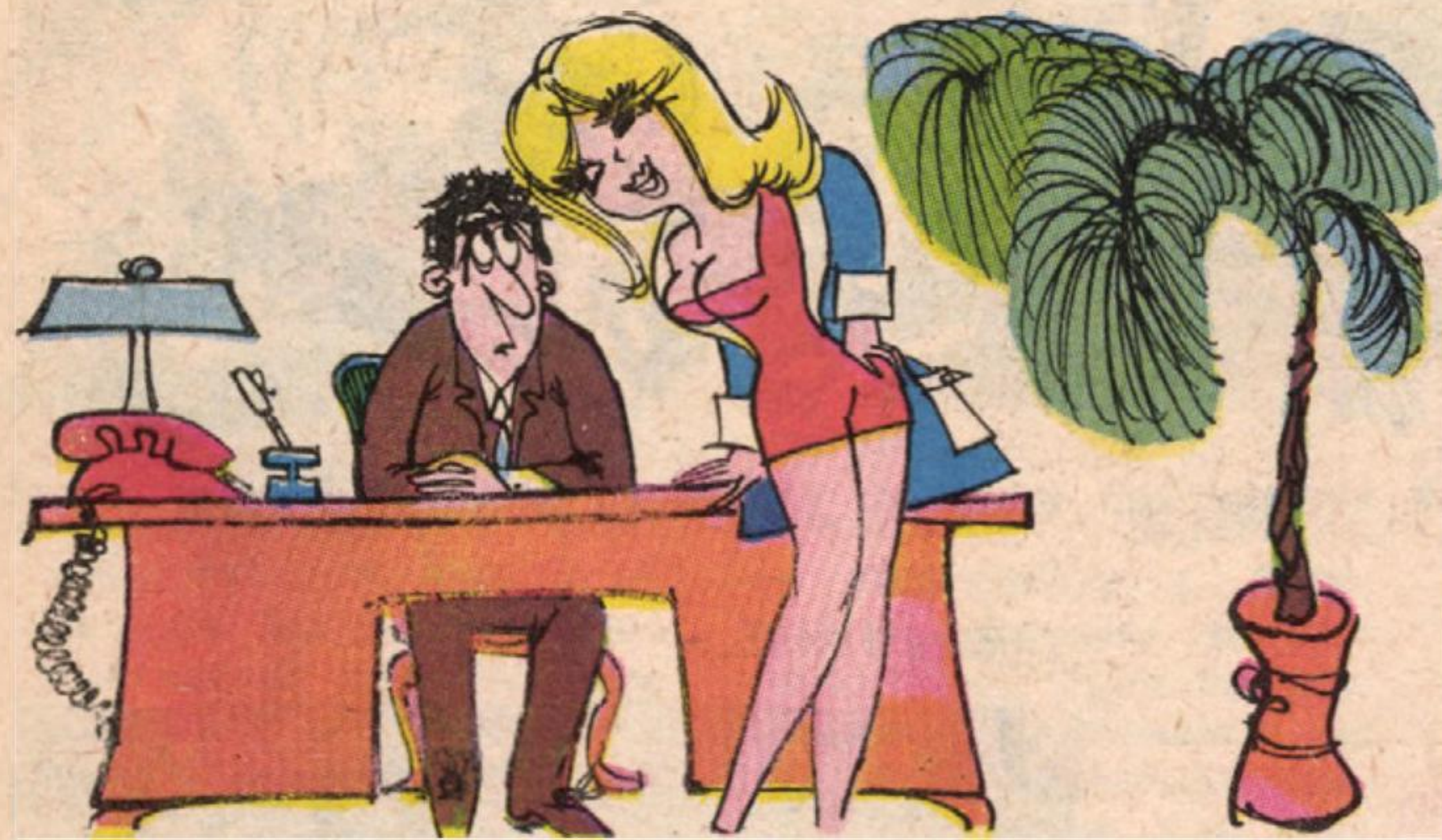

– Most mondja meg, igazgató úr, olyan vagyok én, aki jogtalan előnyöket élvez? . . .

KETTEN EGY KÁDBAN

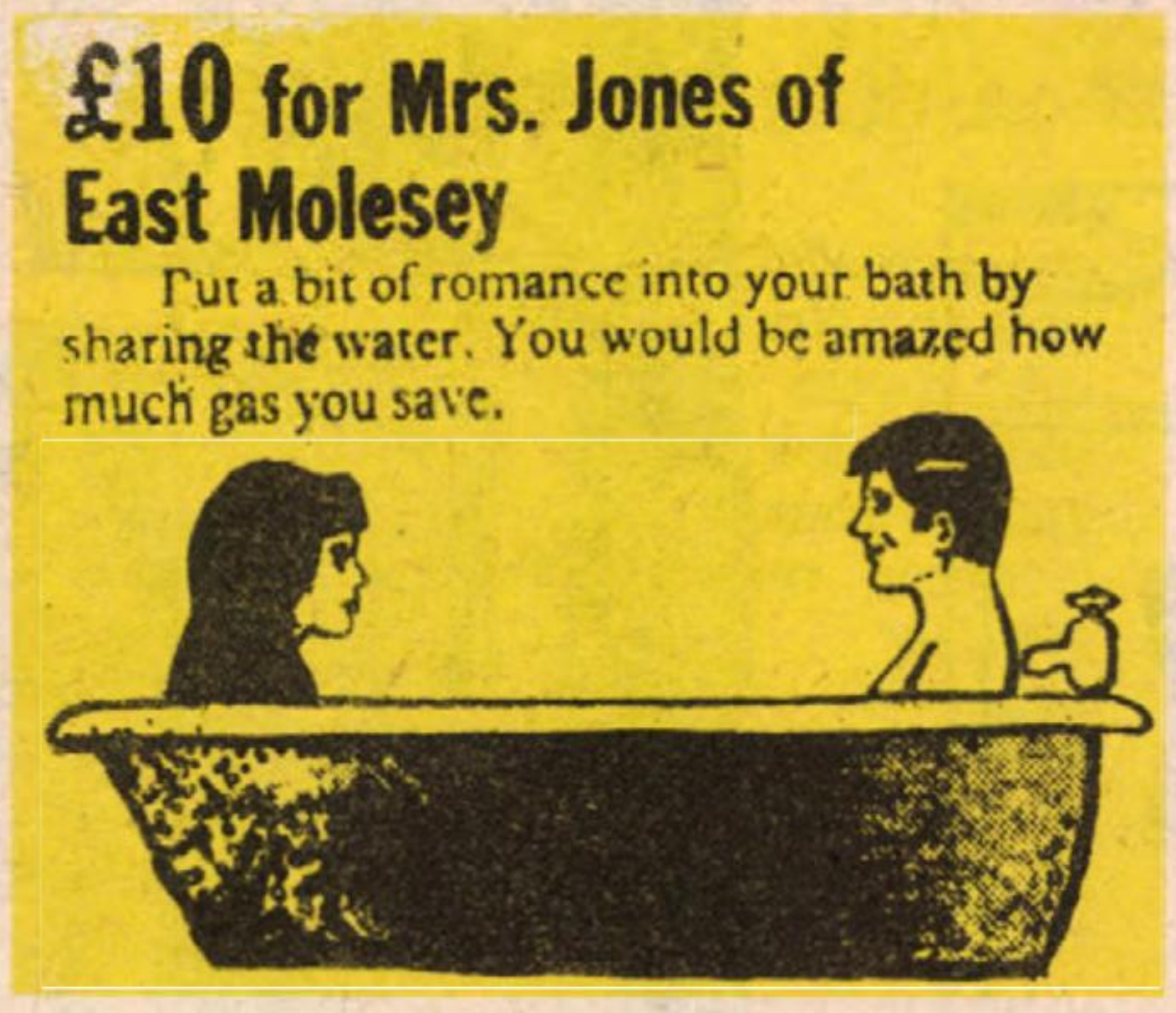

£10 for Mrs. Jones of East Molesey

Put a bit of romance into your bath by sharing the water. You would be amazed how much gas you save.

Szegény Anglia ezerféleképpen próbál védekezni az energiaválság ellen. A legmókásabb ötlettel Ida Jones, Molesey-beli háziasszony állt elő. Kisütötte, hogy rengeteg meleg vizet lehet spórolni, ha a házaspárok a jövőben együtt másznak a kádba. A lapok felkapták az ügyet s a Daily Mirror már a párosfürdő illemszabályait is összeállította:

1. Mindig az úr másszék előbb a kádba, hogy a víz hőfokát ellenőrizze.

2. Ha igazán nemeslelkű lovag, ő ül a dugóra és háttal a csapnak.

3. Ezek után a kezét nyújtja a hölgynek, nehogy az a kádba lépéskor elcsússzék.

4. Az úr most a kád egyik oldalára nyújtja lábait, míg a hölgy a kád másik oldalára.

5. Az úr — természetesen — előbb a hölgynek nyújtja a szappant, s ha a szappan a fürdő során esetleg elveszne, ő keresi meg a víz alatt, persze nagyon diszkréten.

6. A jellemes úr a páros fürdőzés során sosem nyomja víz alá a hölgy celluloid kacsáját.

7. Az illem úgy kívánja, hogy először az úr szappanozza be a hölgy hátát s csak aztán a hölgy az úrét.

8. Habfürdő esetén az önzetlen úr sosem gyűjti össze valamennyi buborékot a saját oldalán, hanem becsületesen megosztja a hölggyel.

9. Ha netán beleszorulnának a kádba, az úr feladata, hogy az e célra kéznél tartott partvissal a plafont döngetve segítségül hívja a szomszédokat.

10. A kádat — sajnos — a hölgynek kell kimosnia.

APRÓSÁGOK

HÁROM CENT KONYAK

Kirándulóhely, állóbüfé. Szeretnék inni egy kis lélekmelegítőt, mert lilára fújt a kegyetlen hideg szél.

— Egy stampedli konyakot kérek — szólok be a bódé ablakán.

— Mit tetszik kérni? — néz rám értetlenül a kiszolgáló hölgy.

— Egy kupica konyakot — fordítom magyarra a szót.

— Mennyi konyakot? — kérdezi kissé ingerülten.

— Három centet! — mondom be a hivatalos mértéket.

— Sajnos, csak féldecit tudok mérni.

— Hát jó, akkor legyen féldeci — bólintok. (Csak adja már, mert megfagyok.)

Mondja az árát, kiguberálom. Közben tölti a konyakot a kis pohárba, abból át a nagy pohárba, majd elém tolja. Fogom, fölhajtom.

Az az érzésem, mégis csak tudott három centet mérni.

METAMORFÓZIS

Kivágódott az uszoda ajtaja, és megjelent benne a nő.

Igen, kérem. A nő nem belépett, vagy bejött, hanem megjelent, ugyanis jelenség volt. Feltűnő jelenség. Egy ógermán monda hősnője, egy Brunhilda.

A dús szőrzetű vad, amelyet bizonyára önkezével ejtett el, diadalmasan övezte hatalmas kebelét hosszában és haránt.

Fenséges volt és hatalmas, fejjel magasabb minden hétköznapi halandónál.

A haja természetesen szőke: bozontos sörény.

Ott állt robusztusan és terpeszben, a szeme sötéten villogott. Egyszer csak hozzáugrott egy ifjú fürdőnadrágban, fölágaskodva a kebelére borult, s alázatosan lihegte: „No, csakhogy itt vagy!”

A jelenség kegyesen megpaskolta az ifjút, majd félrelökte, és kezeltette a jegyét.

Aztán eldübörgött hétmérföldes csizmájában a női öltöző felé.

A hódoló ifjú fürdőnadrágban) föl-le járt a fűtött folyosón.

Vagy tíz perc múlva előjött a női öltözőből egy filigrán barna kislány — bikiniben.

Odatipegett a fecskésfürdőnadrágos ifjúhoz, fölágaskodva a keblére borult, s alázatosan lihegte: „Hát itt vagyok.”

Levetkőzve olyan volt, mint egy pesti kislány.

ENNEK IS A TÉVÉ AZ OKA!

Az emlékezetes Ali—Joe Frazier ökölvívó-mérkőzést követő reggel hallottam ezt a véleményt:

— Hullafáradt voltam, de fönt maradtam. Ott ültem a képernyő előtt egy óra hosszat, s mit kapok? A két híresség tizenkét meneten keresztül ölelgeti egymást. Sehol egy leütés, sehol egy kiütés, csak ciróka-maróka. Hát ezért fizetek én ötven forintot havonta?!

Sólyom László

VÁROSLAKÓ

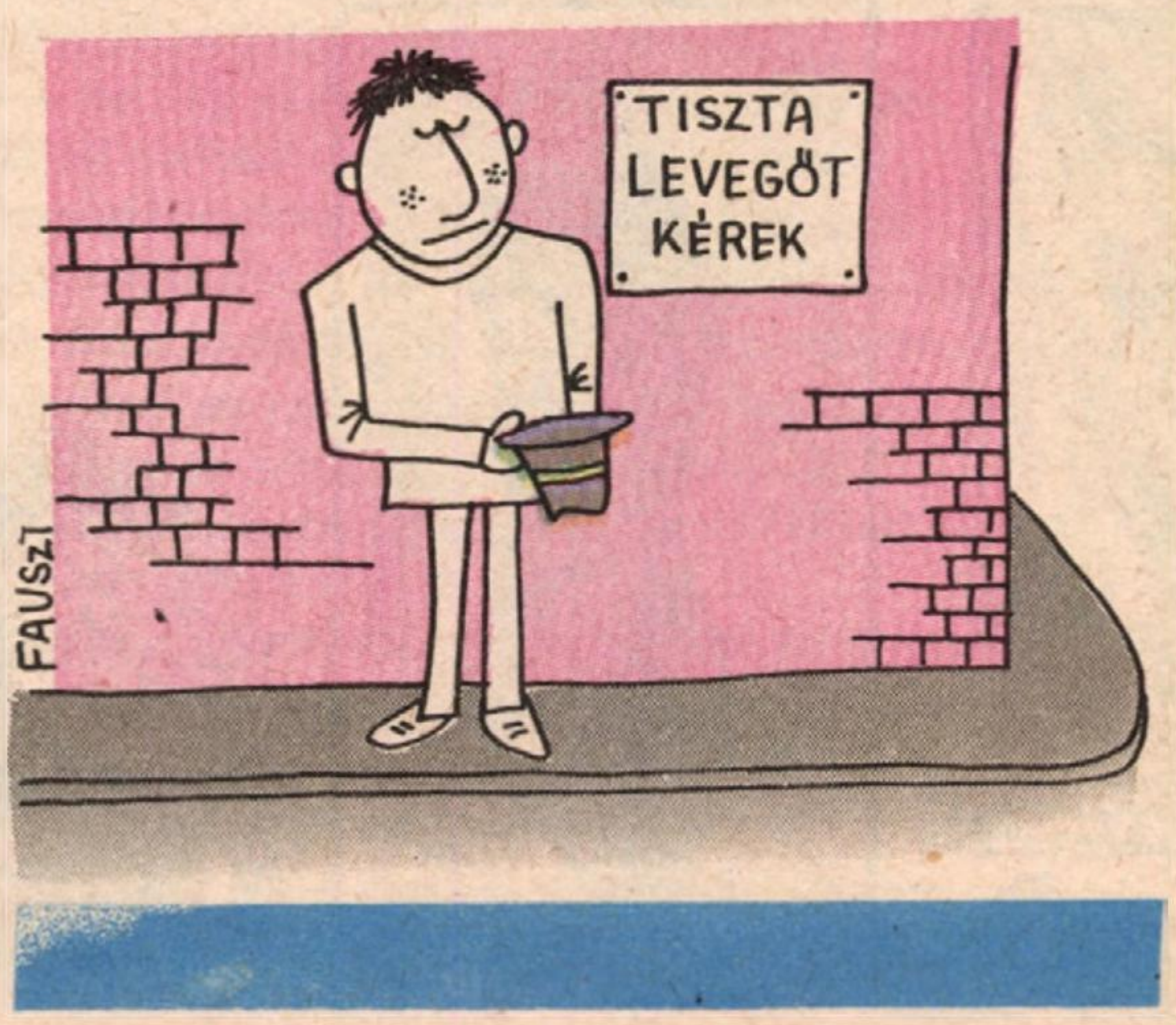

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Kovács és Szabó együtt utazik a tengeren. Az első este Kovács lemegy a kabinba és megpillantja Szabót, amint női hálóingben, csipkés főkötővel az ágy szélén üldögél.

— Megbolondultál? Miféle maskara ez? — kérdi Kovács.

— Ez nem maskara, hanem elővigyázatossági intézkedés. Tudhatnád, hogy hajókatasztrófa esetén először mindig a nőket mentik meg.

*

Ferike hazajön az iskolából és diadalmasan mondja:

— Papa, a tanító úr elismerte, hogy több eszem van, mint neki.

— Hogyhogy?

— Először azt mondta, hogy ha valamit nem tudunk, kérdezzük meg egy okosabb embertől. Azután azt kérdezte tőlem, hogy mennyi ötször tizenöt.

KURIÓZUM

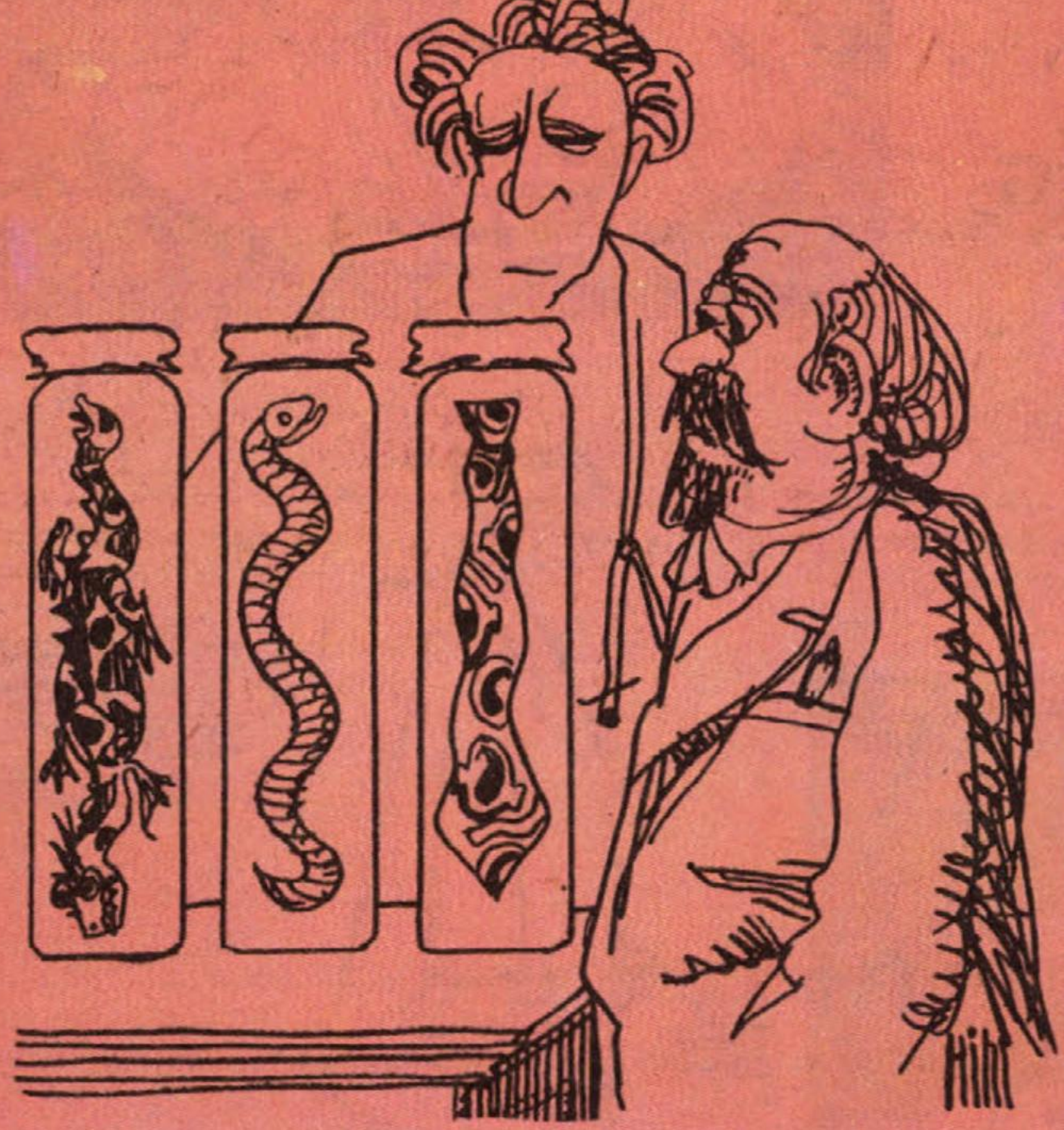

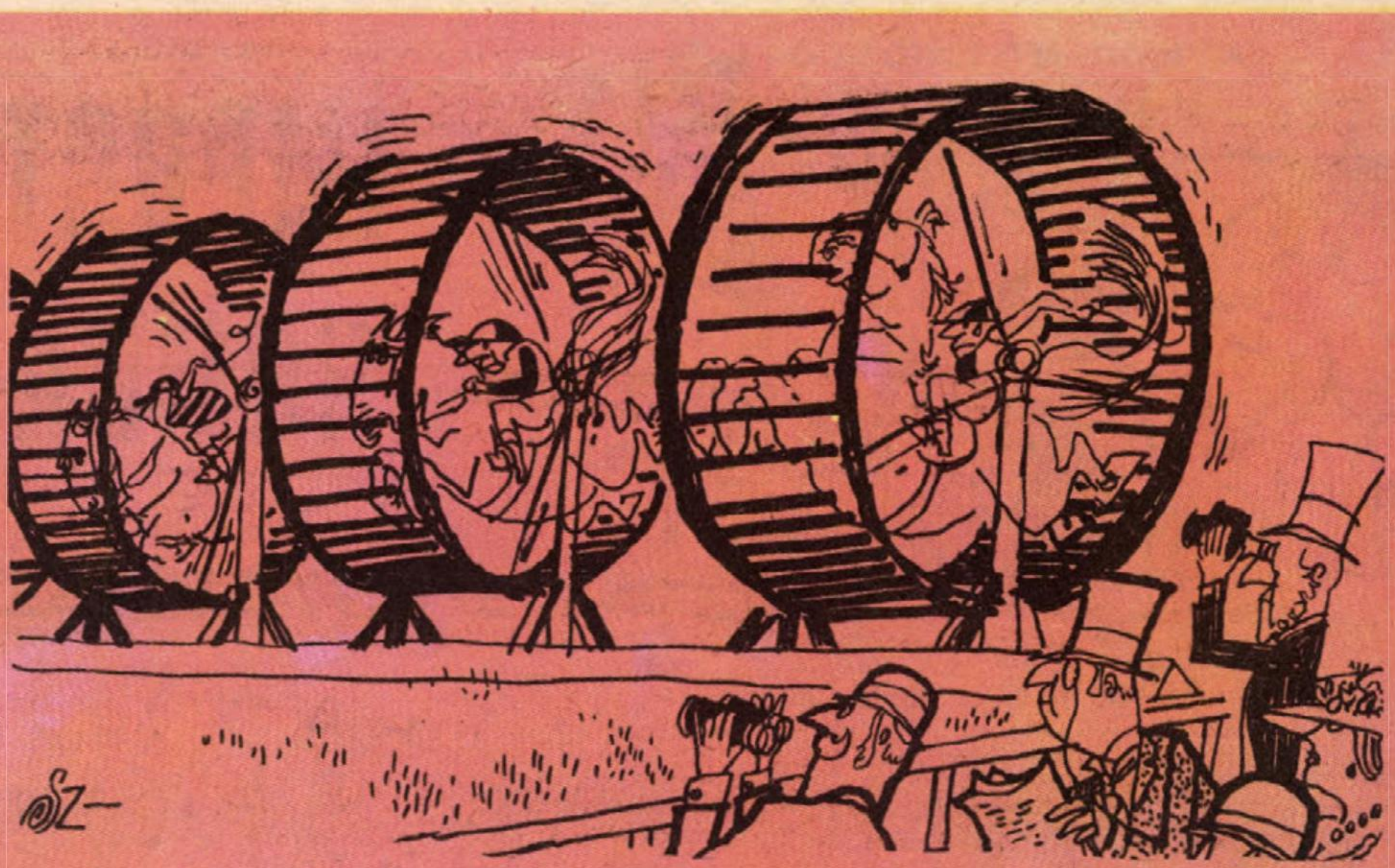

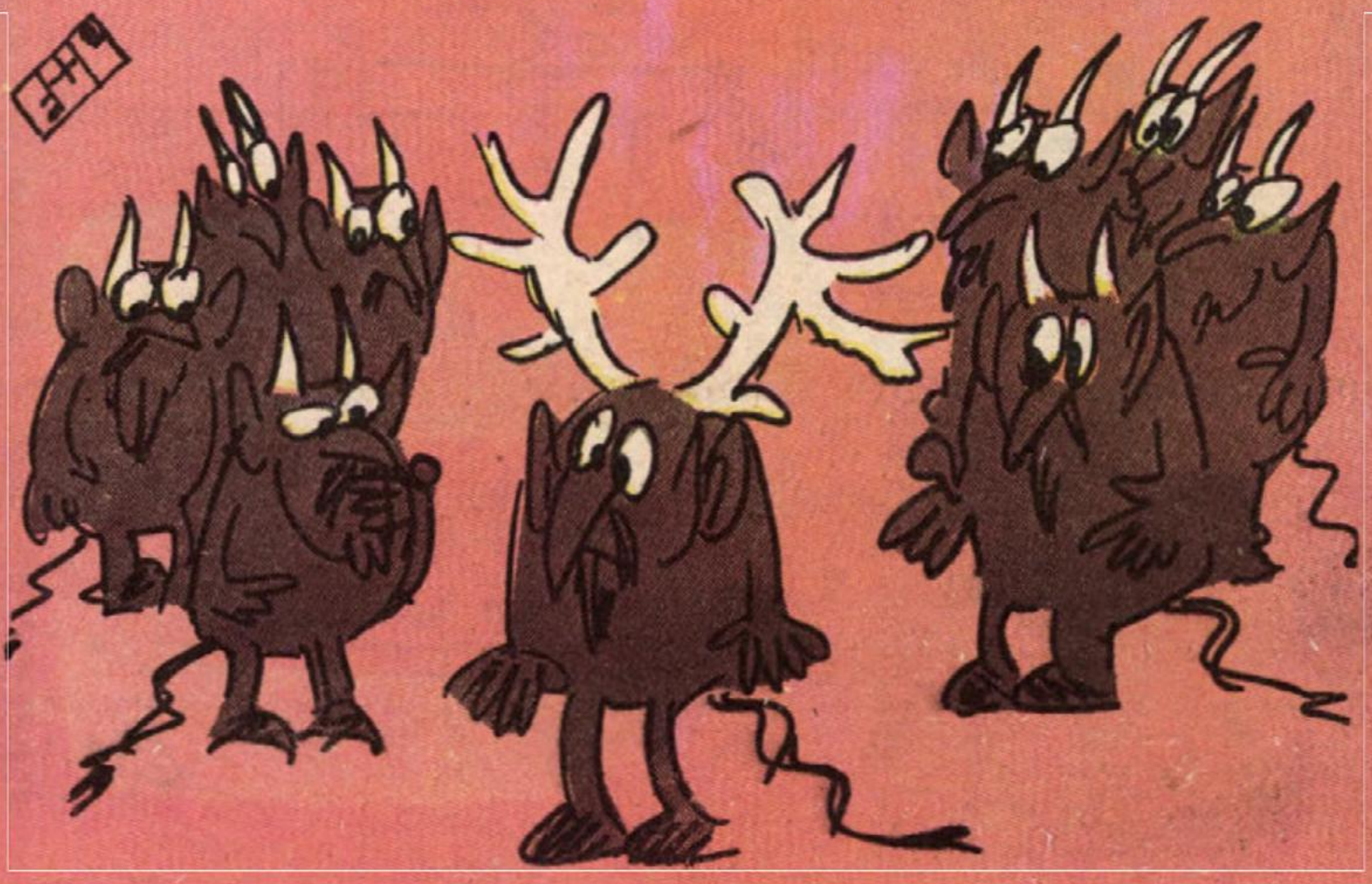

HEGEDÜS,
DALLOS,
SZÜR-SZABÓ,
FÜLÖP,
BRENNER,
BALÁZS-PIRI,
SAJDIK

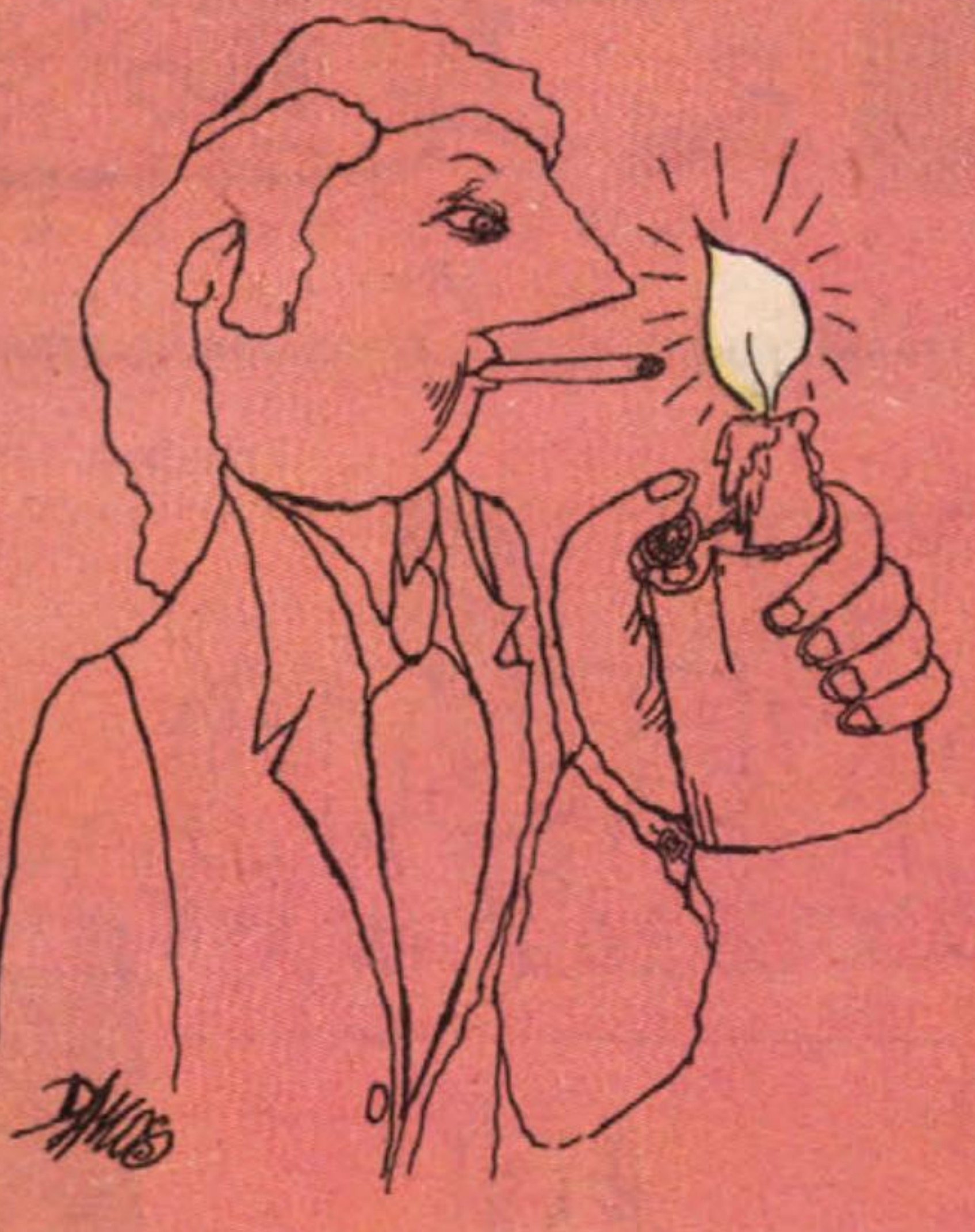

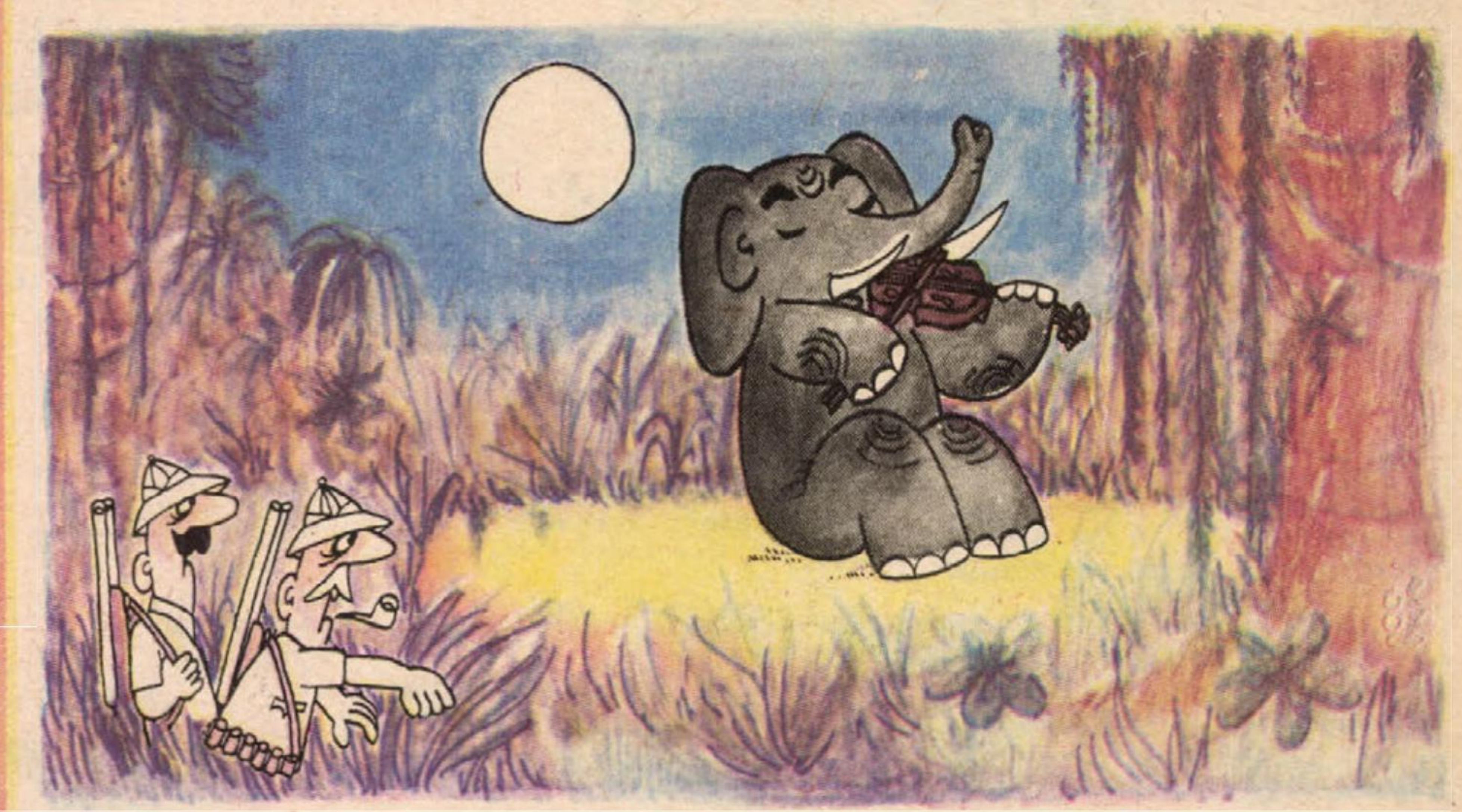

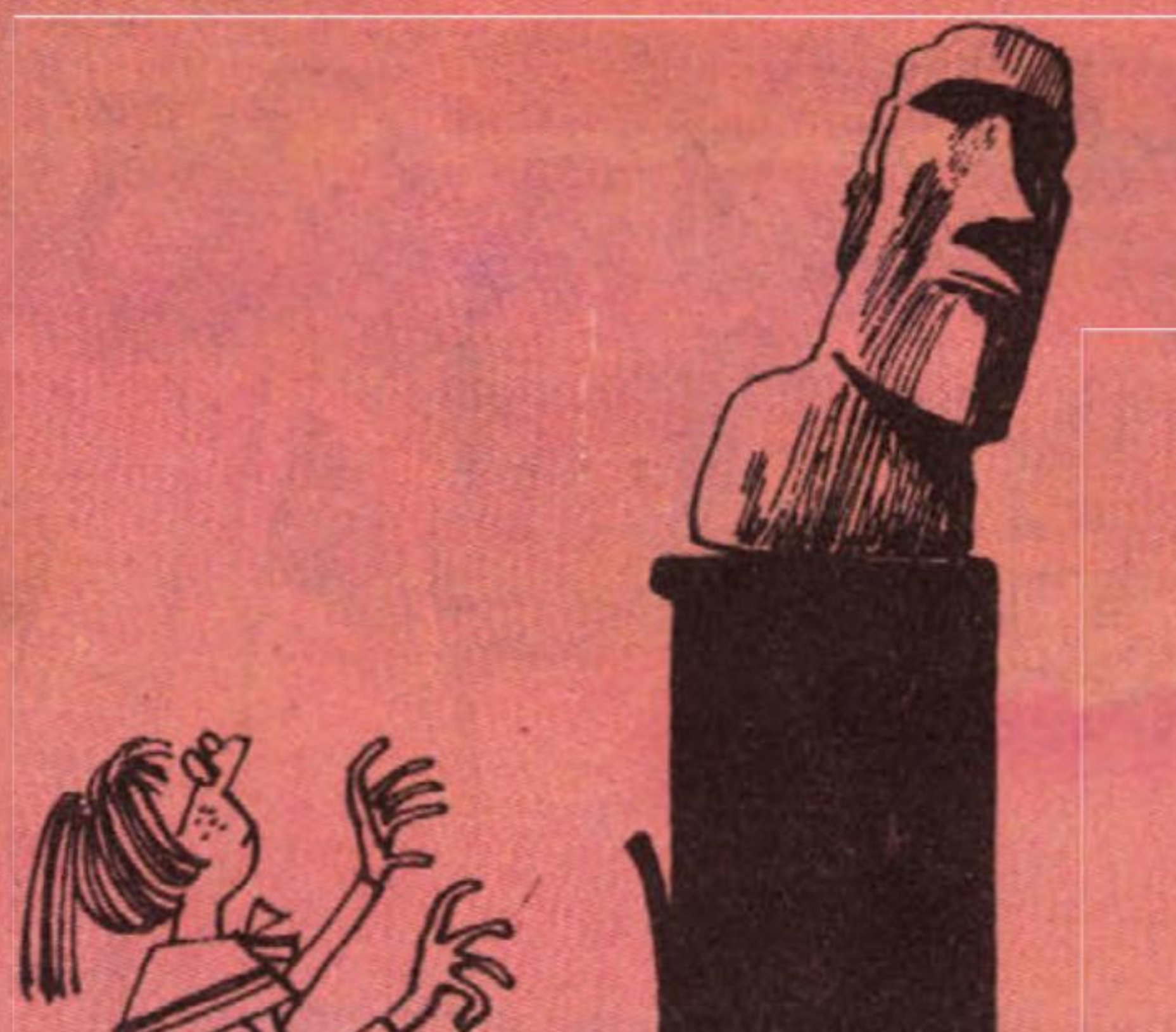

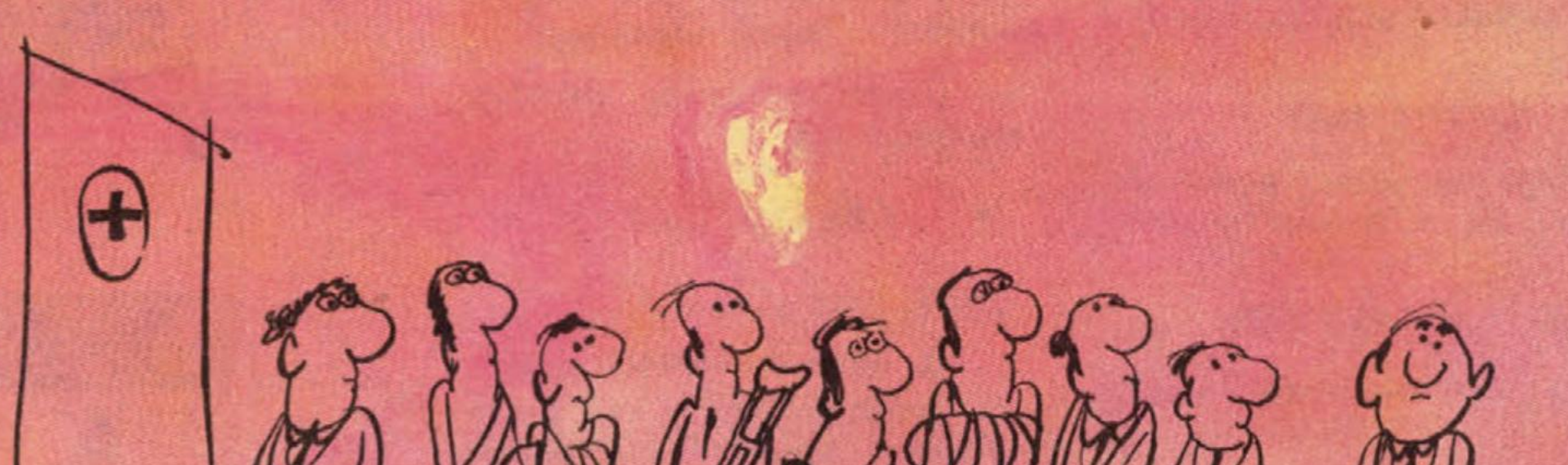

IMPORT HUMOR

SPANYOLORSZÁG

AGGÓDÓ BETEGLÁTOGATÓ

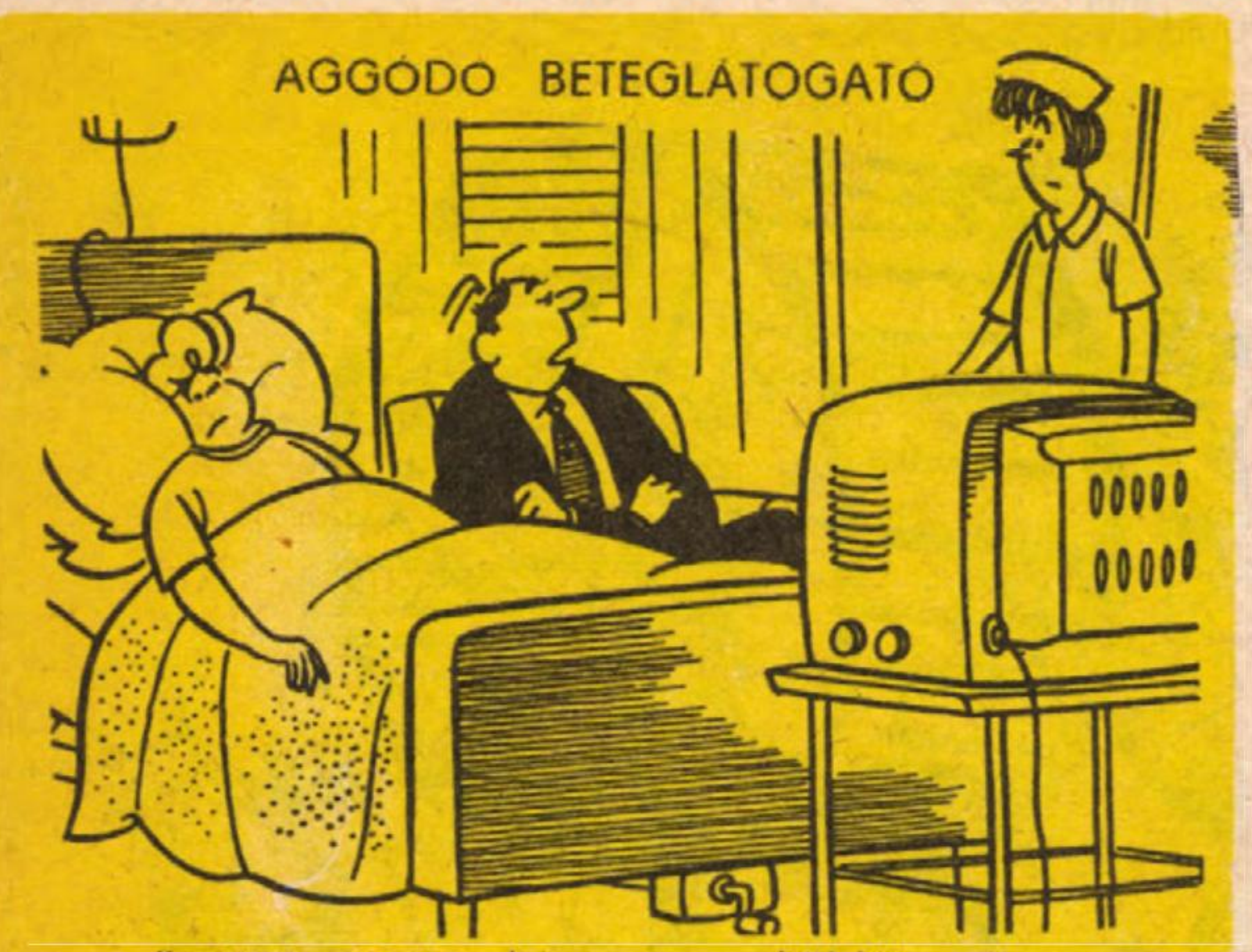

— Kedves nővér, kérem, ne küldjön el, most kezdődik a Barcelona–Real Madrid-mérkőzés!

ŐSZINTE ESKÜVŐI KÉP

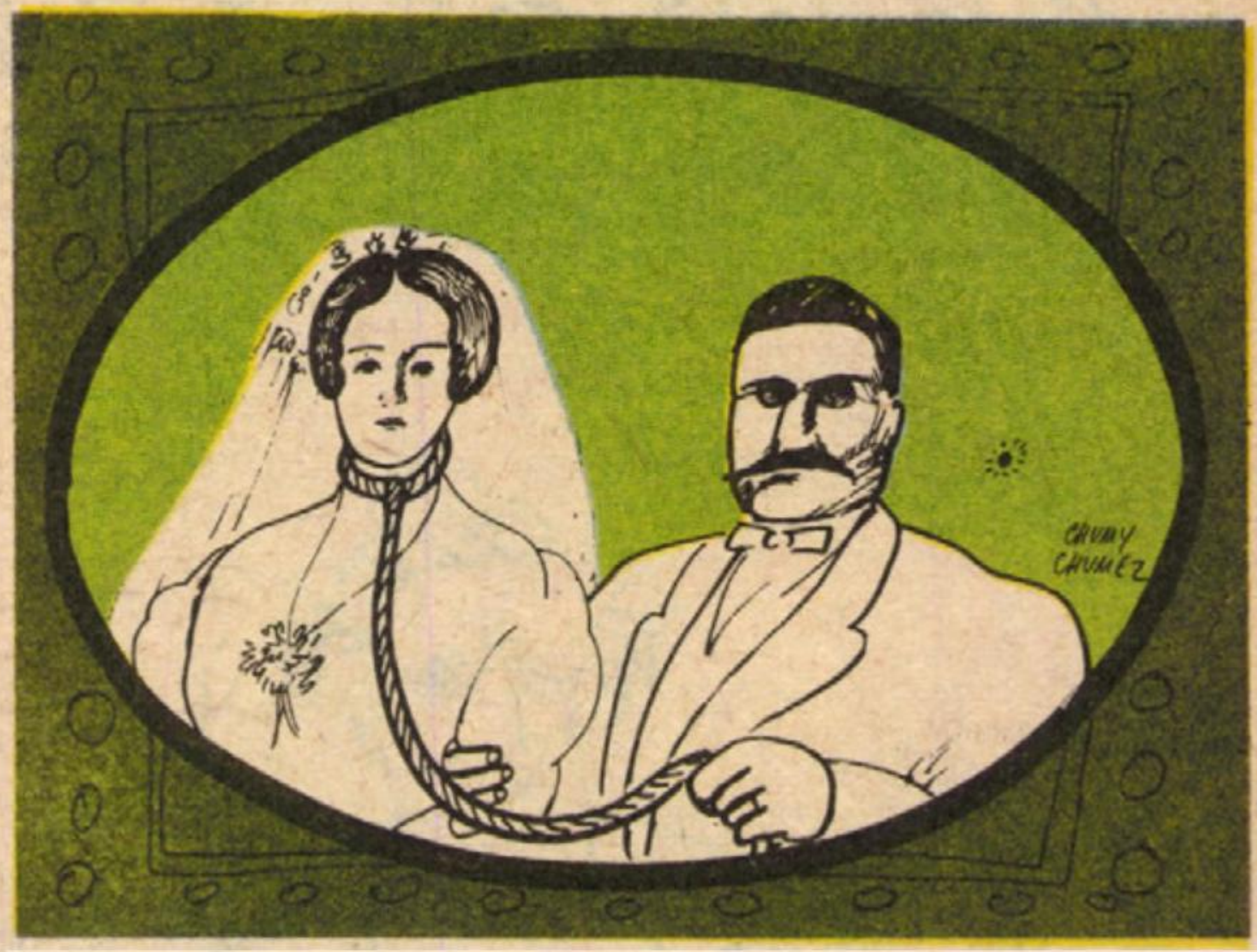

SZEMÜVEG

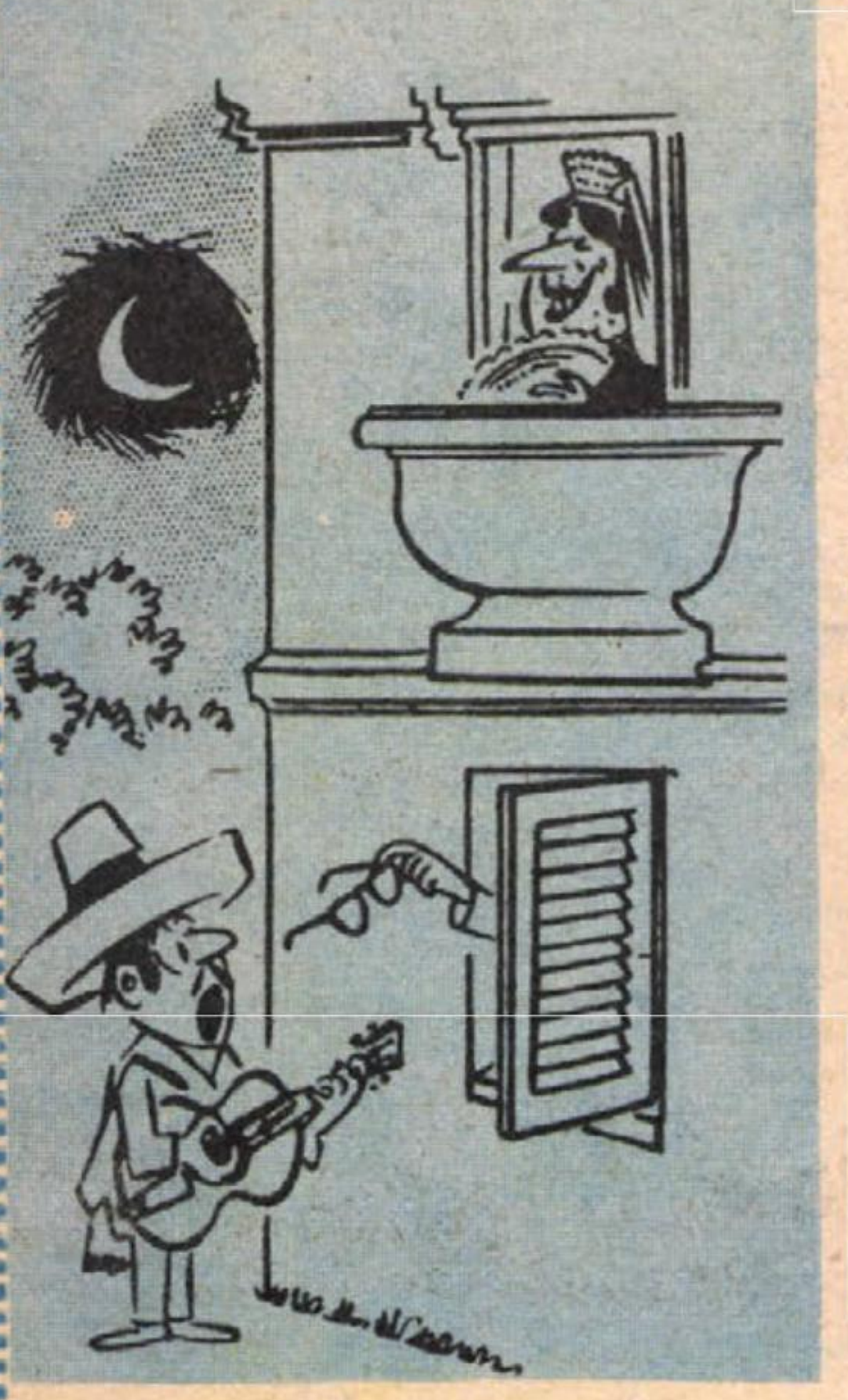

STILSZERŰSÉG

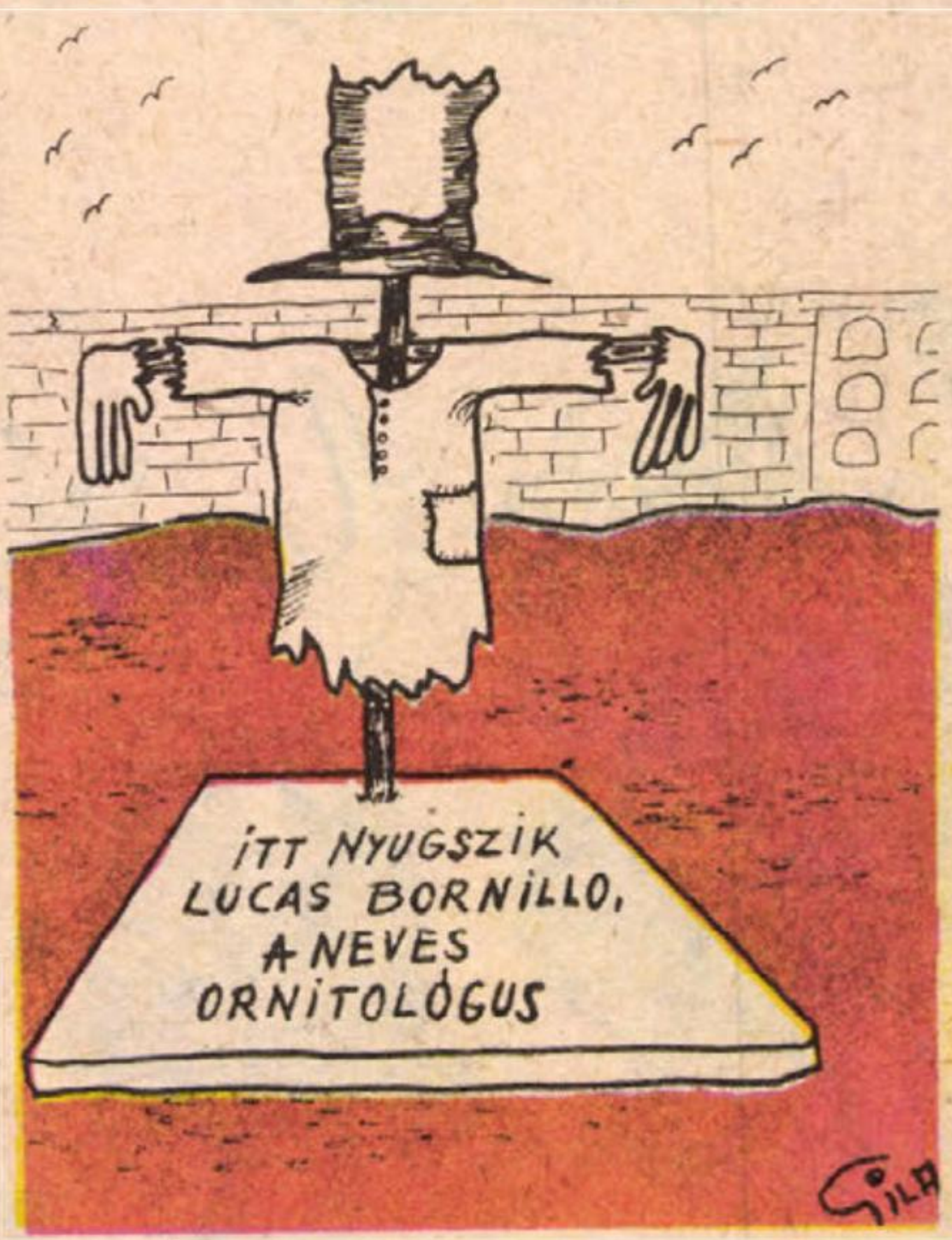
ITT NYUGSZIK LUCAS BORNILLO, A NEVES ORNITOLÓGUS

ÜZLETEMBER

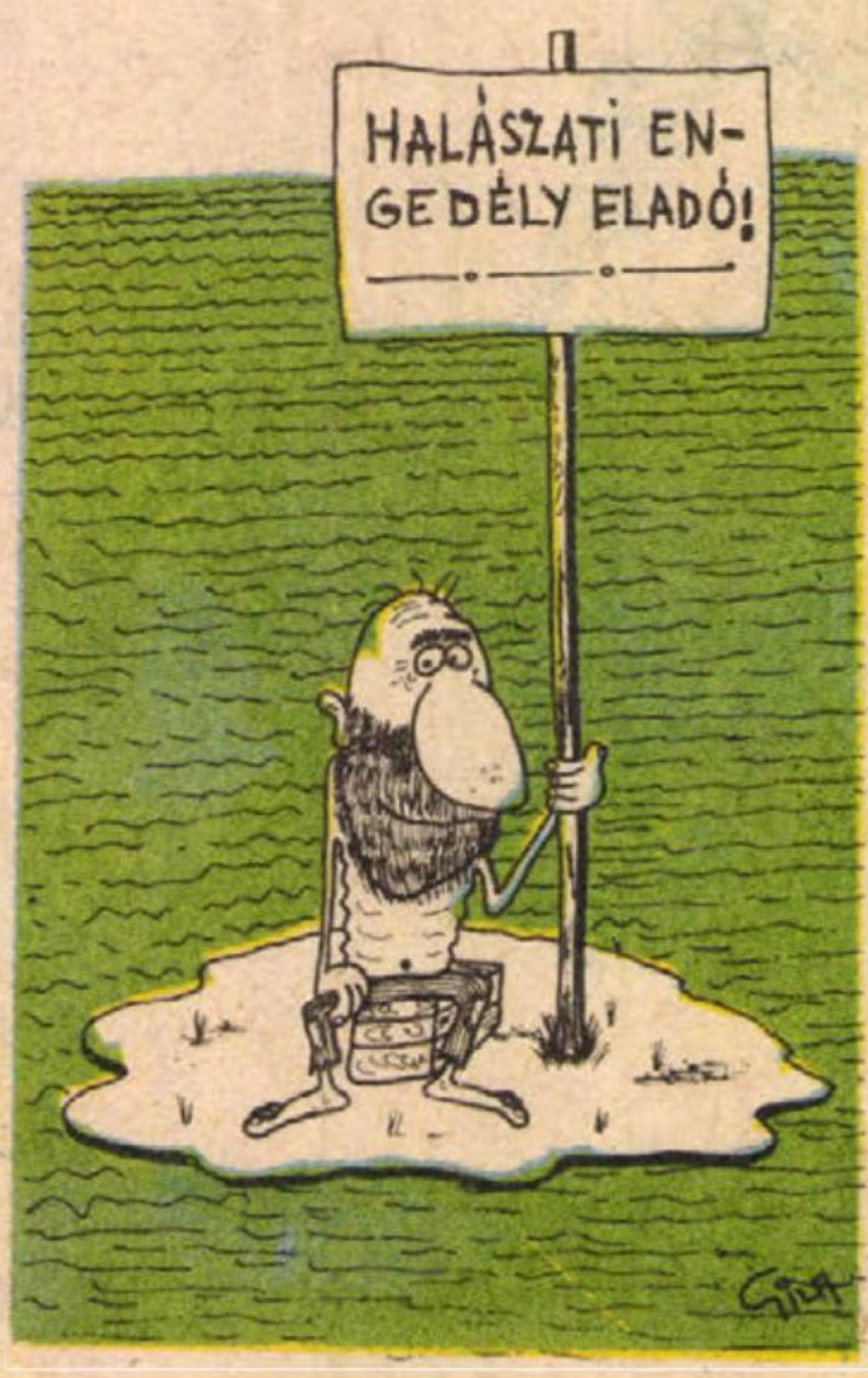
HALÁSZATI ENGEDÉLY ELADÓ!

FURCSA ÉRZÉS

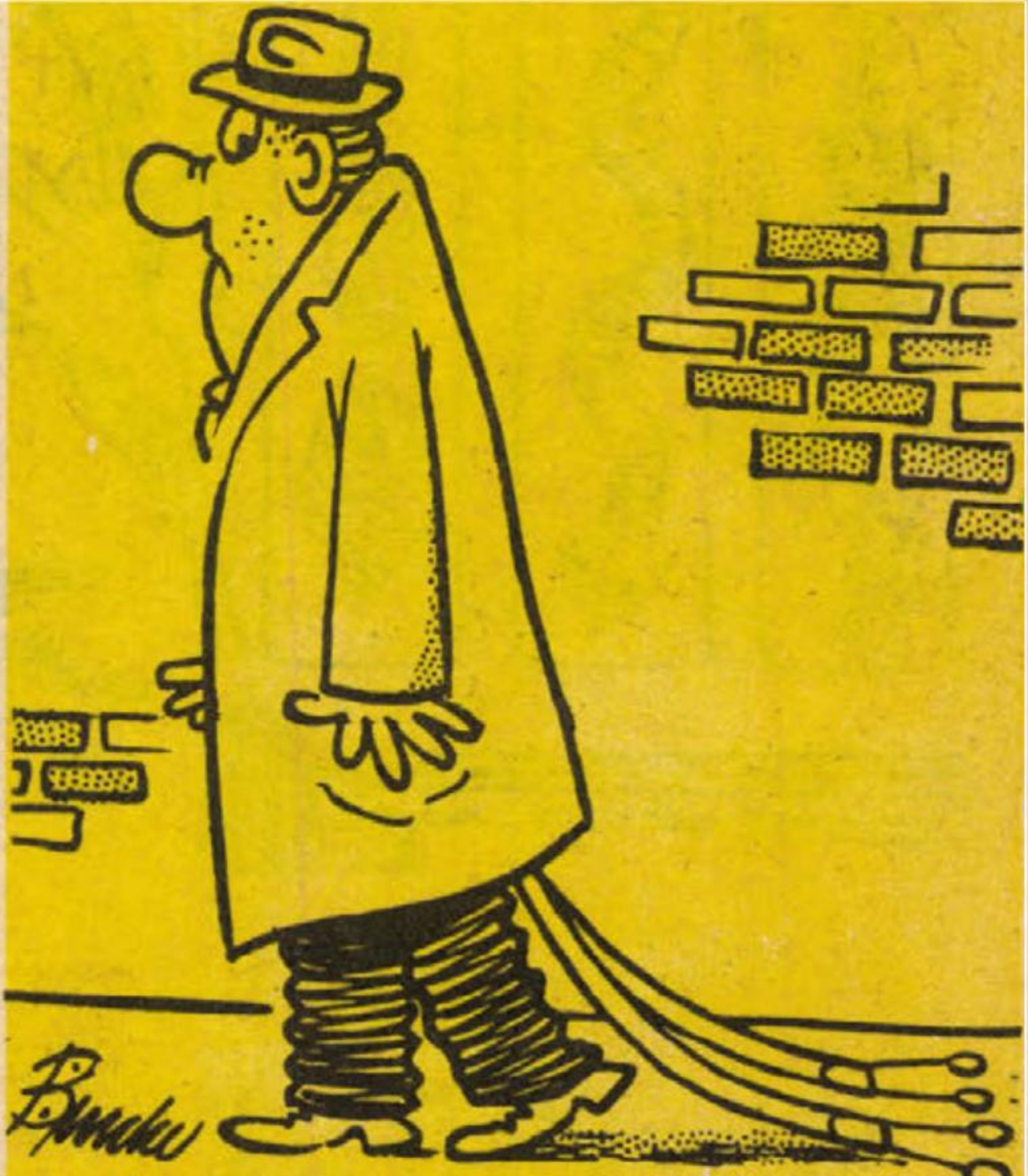

— Nem tudom, miért, de az az érzésem, hogy valaki követ...

SZILÁNKOK

ÉBRESZTÉS

— Kisasszony, egy telefonébresztést kérek reggel hatra, de halkan csöngessen, mert utálok olyan korán felébredni.

TETTENÉRÉS

X. *fülig pirult, mikor egyszer rajtakapták, hogy szórakozottságból igazat mondott.*

BECSÜLET

— Nekem a társadalmi tulajdon szent. Kizárólag maszekoktól lopok.

SZABÓNŐNÉL

— Csináljan nekem egy cuki kis ruhát. Váláshoz lesz...

ZAJOS HÁZ

— Még négyszer nem alszom és itt a születésnapom.

ANYAGTELEPEN

— Téglát szeretnék vásárolni.

— Mit épít?

— Semmit. Sok vidéki szállodában nem fűtik a szobát. Az ágyamba kellene egy melegített fél tégla.

JAVASLAT

Hozzanak törvényt, hogy az ember maga választhassa meg a rokonait.

TERVEZGETÉS

— Gorombáskodni már tudok az országúton, most már vásárolhatok magamnak egy autót.

SZIGORÚ FŐNÖK

— Ha ez még ezerháromszáznegyvennyolcszor előfordul, akkor veheti a munkakönyvét!

SÚLYOS ESET

— Mostanában alig látok szemetet a pesti utcákon.

— Uram, sürgősen menjen szemorvoshoz.

SZENVEDÉLY

Brahovácz meséli:

— Az orvos eltiltott a túlzott dohányzástól. Csak étkezés után szabad rágyújtanom.

— És?

— Azóta naponta ötvenszer étkezem.

G. Sz.

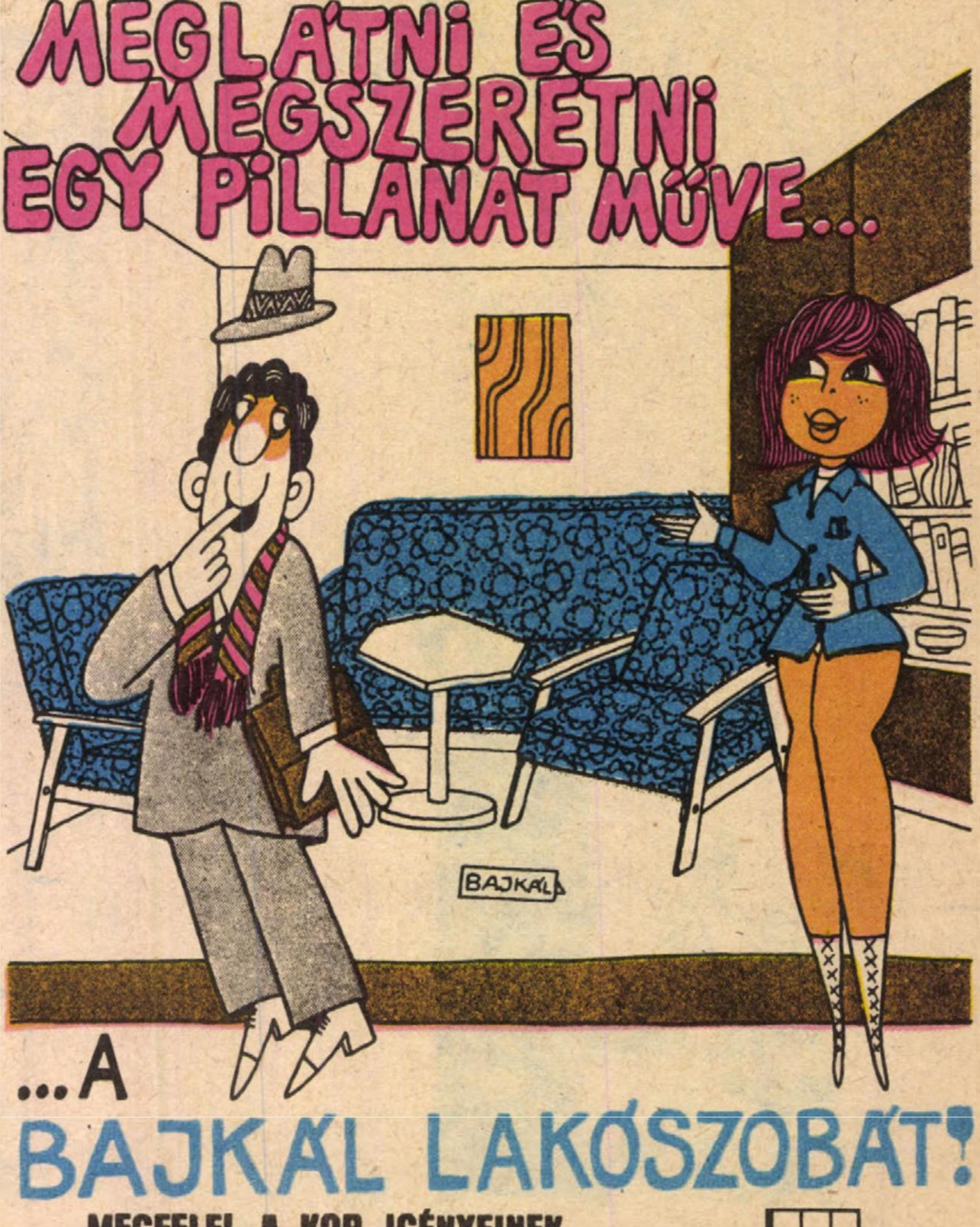

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

MEGLÁTNI ÉS MEGSZERETNI EGY PILLANAT MŰVE...

...A BAJKÁL LAKÓSZOBÁT!

MEGFELEL A KOR IGÉNYEINEK,
A MA EMBERÉNEK BÚTORA

bubiv
BUDAPESTI BÚTORIPARI VÁLLALAT

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

A TANÍTÓ NÉNI ÓRÁIN SOHASEM ALSZOM EL!

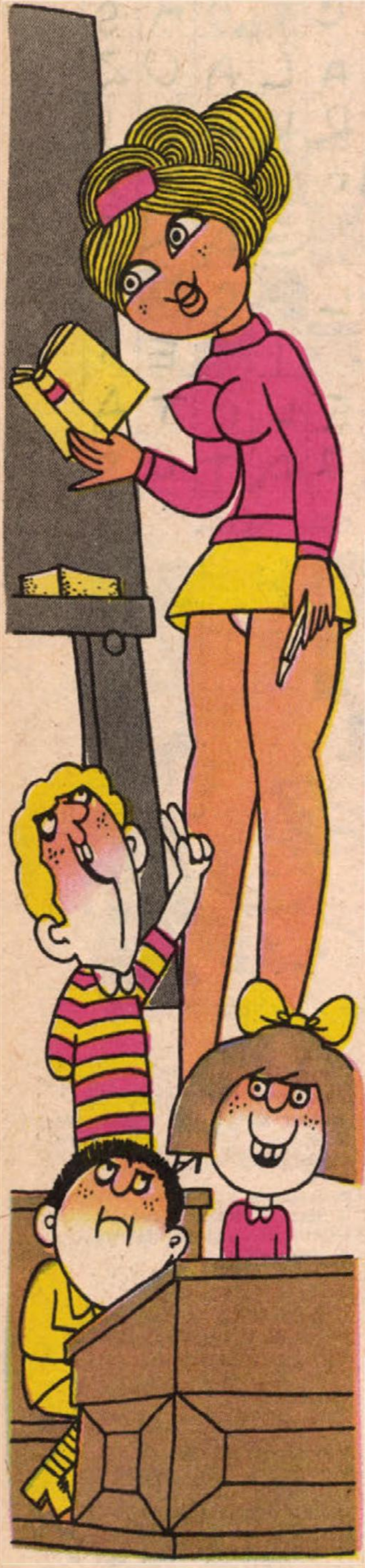

...MERT FELFRISSÍT AZ ISKOLA-KAKAÓ

BUDAPESTI TEJIPARI VÁLLALAT
BTV

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

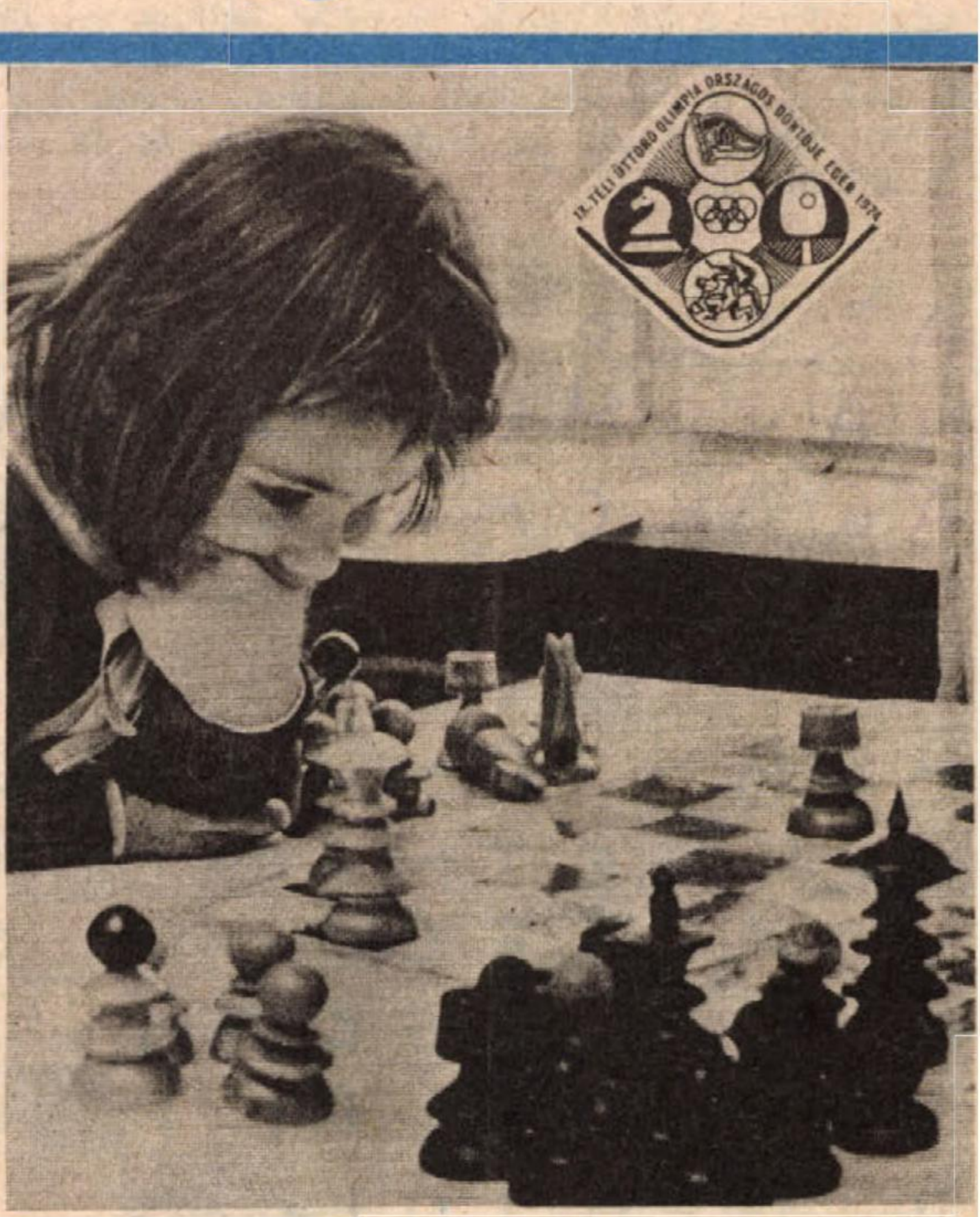

Ez a játszma fordulatot hozhat a sakksport történetében. Az újítást a magunk részéről Puccs-végjátéknak neveznénk. Ha már a sötét király sincs a táblán...

(A Pajtás címlapján fedezte fel Kádár Zsolt, szegedi kispajtásunk)

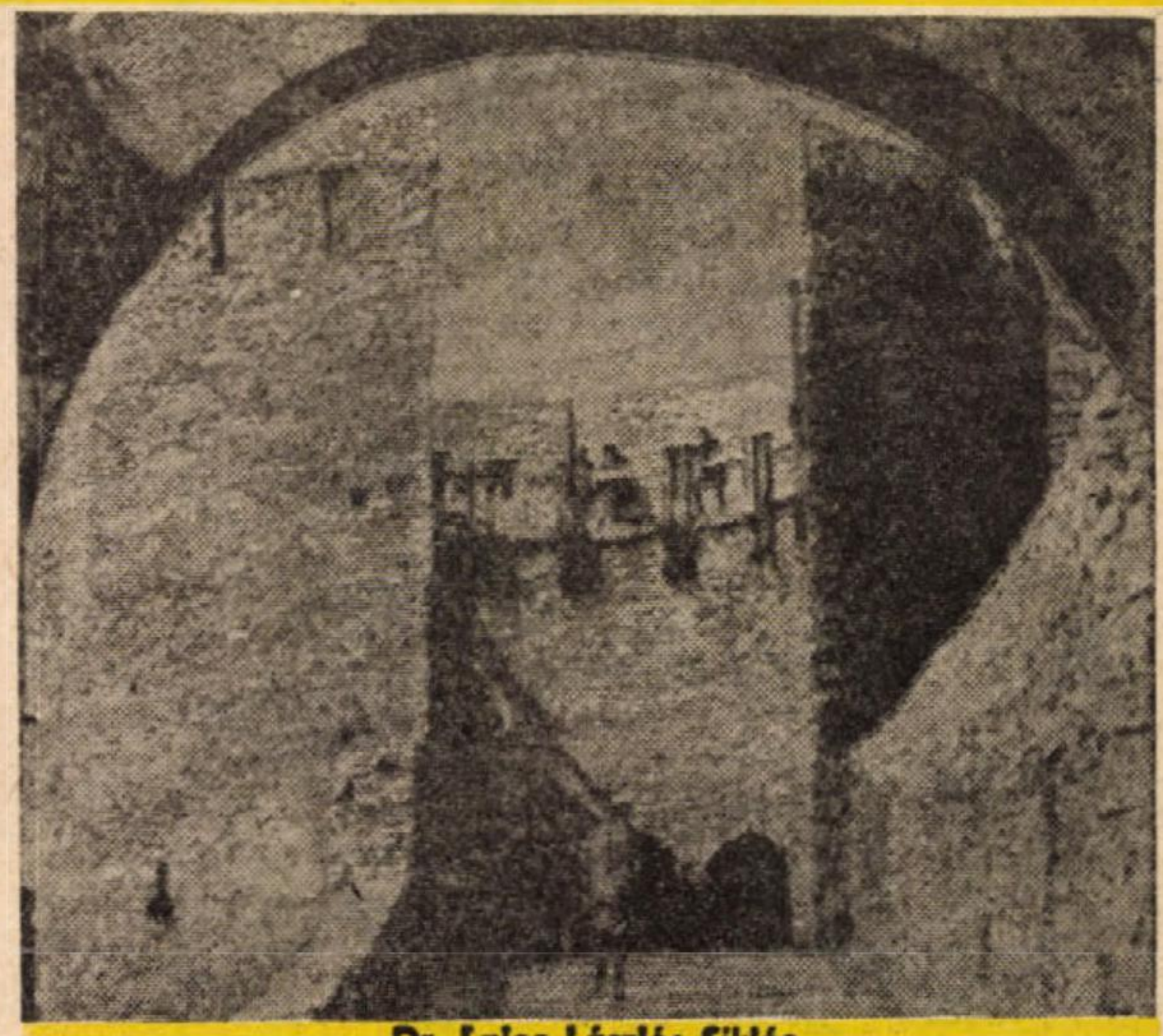

Dr. Lajos László: Siklós

Az természetesen a művesz szuverén joga, hogy milyen címet ad alkotásának. Így csak mellékesen jegyezzük meg, hogy a kép a pécsi Barbakánt ábrázolja.

(A Dunántúli Naplóban észlelte Kelbert Éva, villányi olvasónk)

Hajrák a Ligetben

Hajrák ... Ez valami csúnya új betegség lehet. Nem megyünk a Ligetbe.

(A Népsportban észleltük)

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

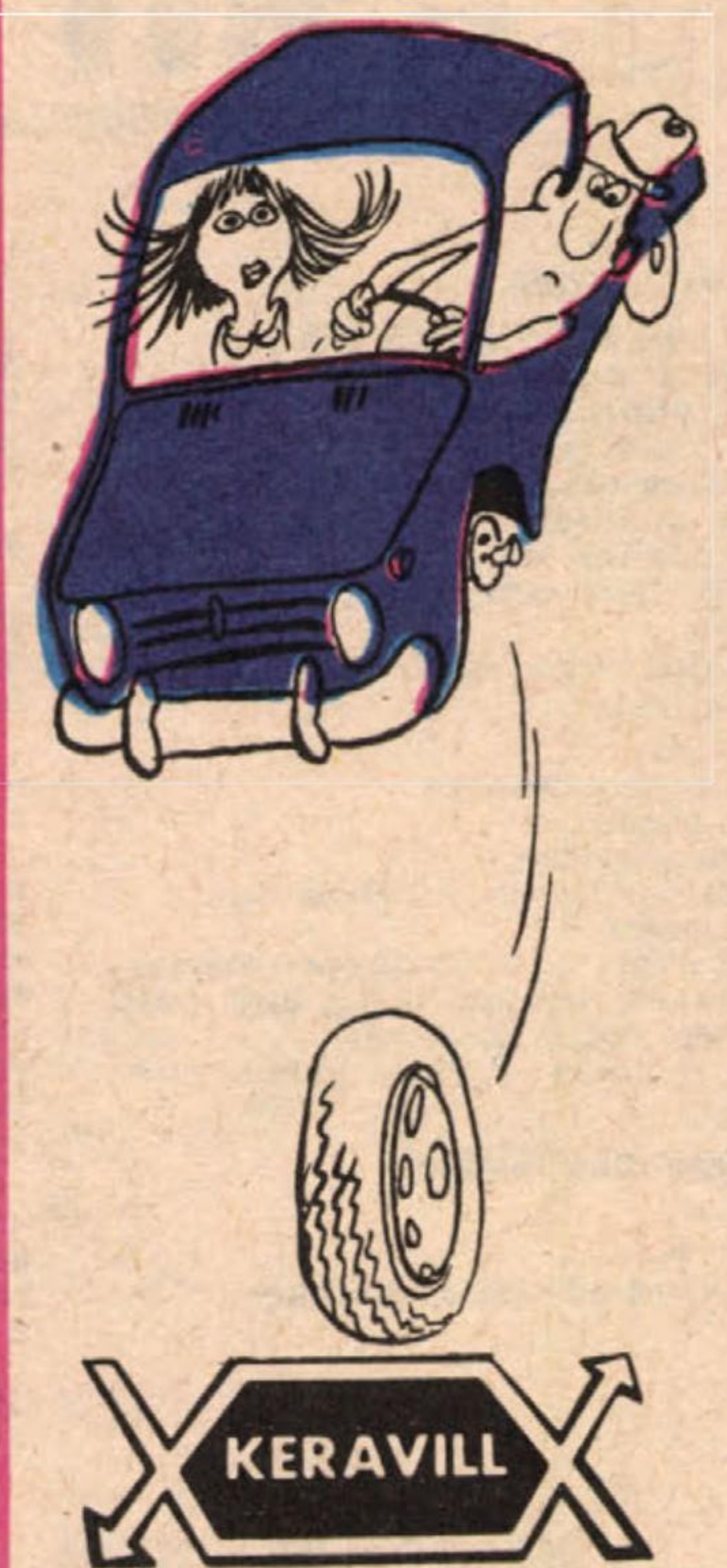

KERAVILL
ZSIGULI-BOLT
BUDAPEST XIV., MARTOS FLÓRA u. 29.
- AZONOS ALKATRÉSZEKET,
- FELSZERELÉSI CIKKEKET
- TÖBB GYÁRTMÁNYBÓL VÁLOGATHAT,
- A LEGOLCSÓBBTÓL
- A LEGDRÁGÁBBIG!

KÉPES ÉRTELMEZŐ SZÓTÁR

Lehoczki István rajza

D

DIADALÍV

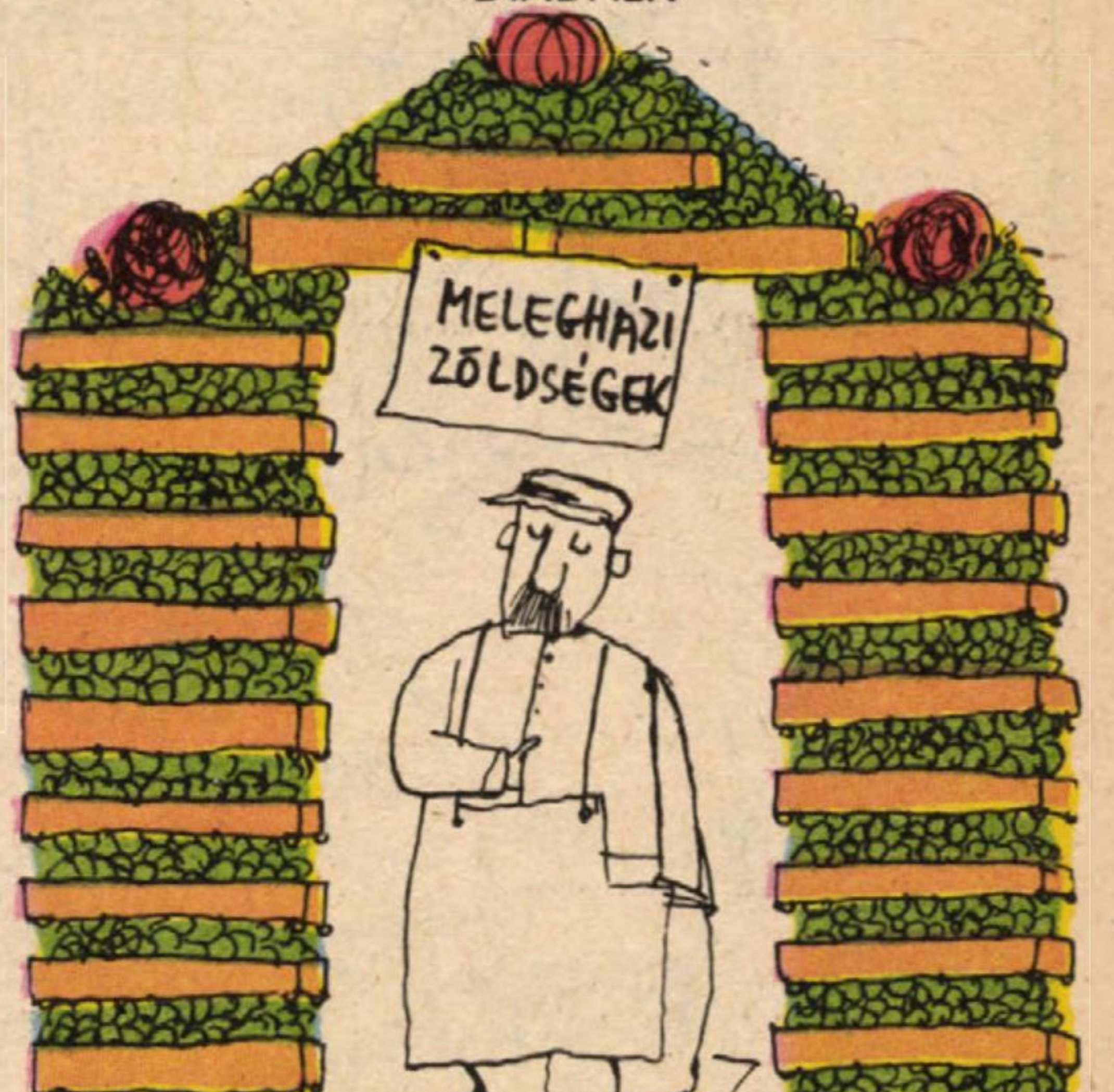

DEHEROIZÁLÁS

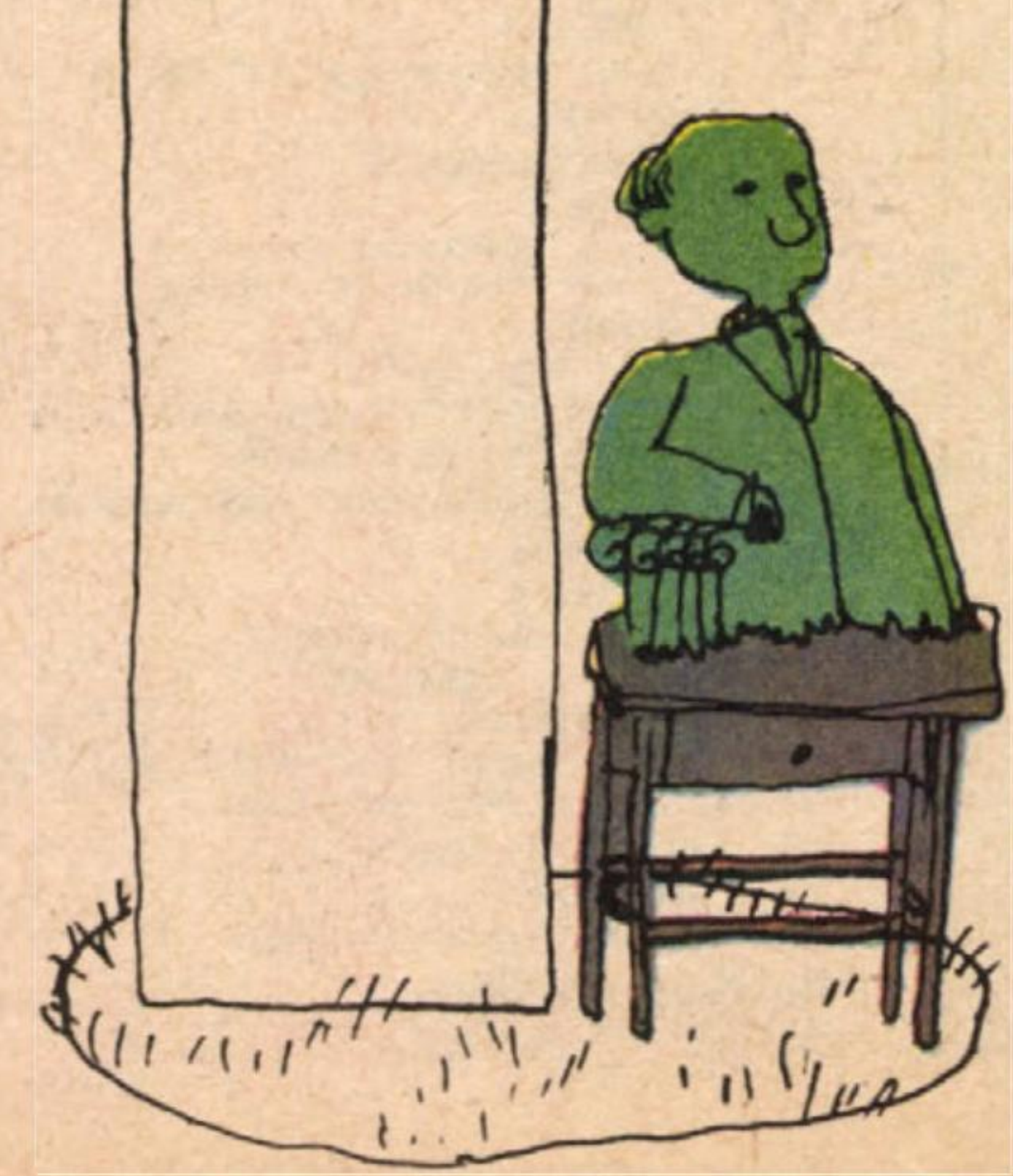

DEFEKT

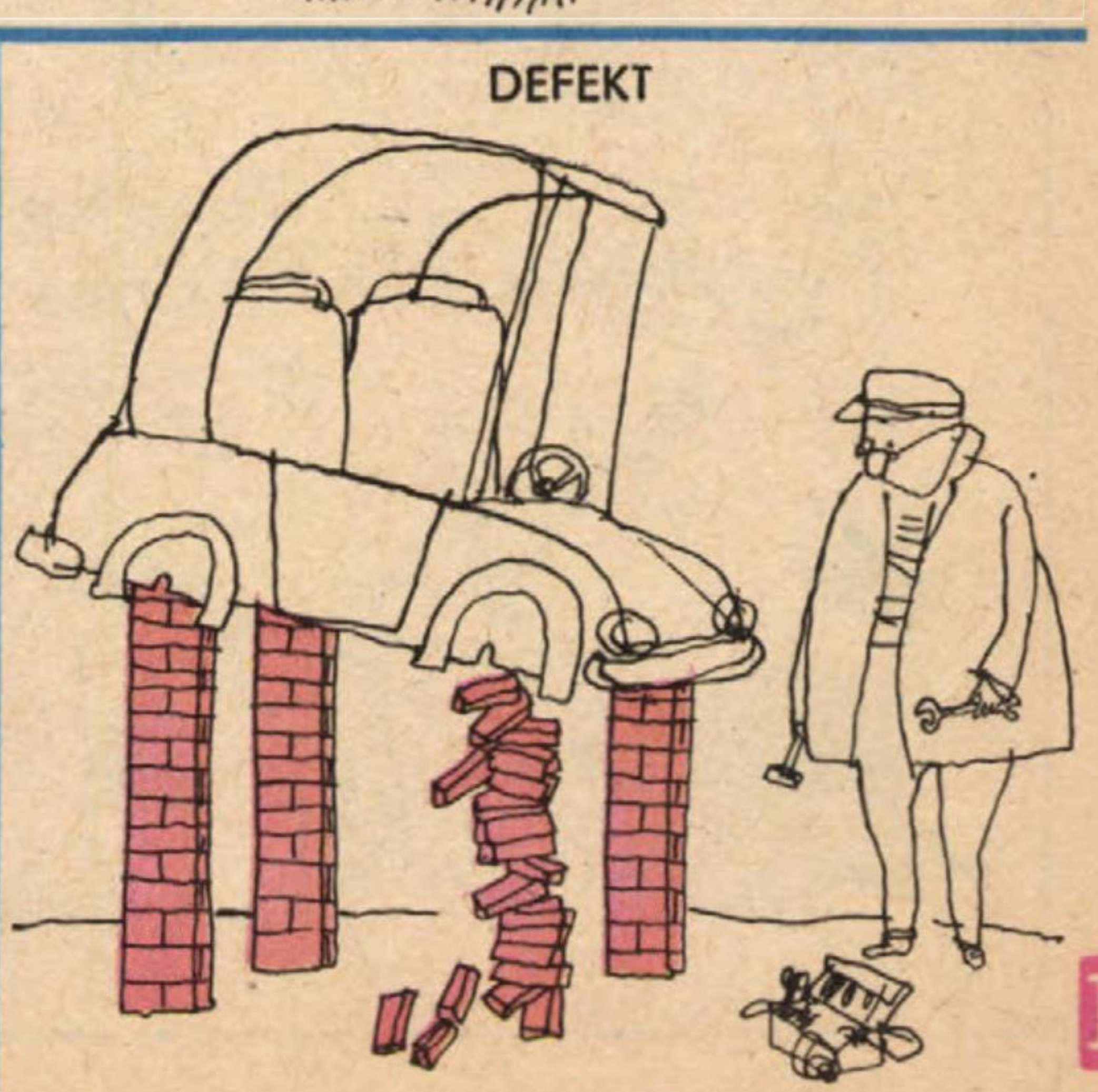

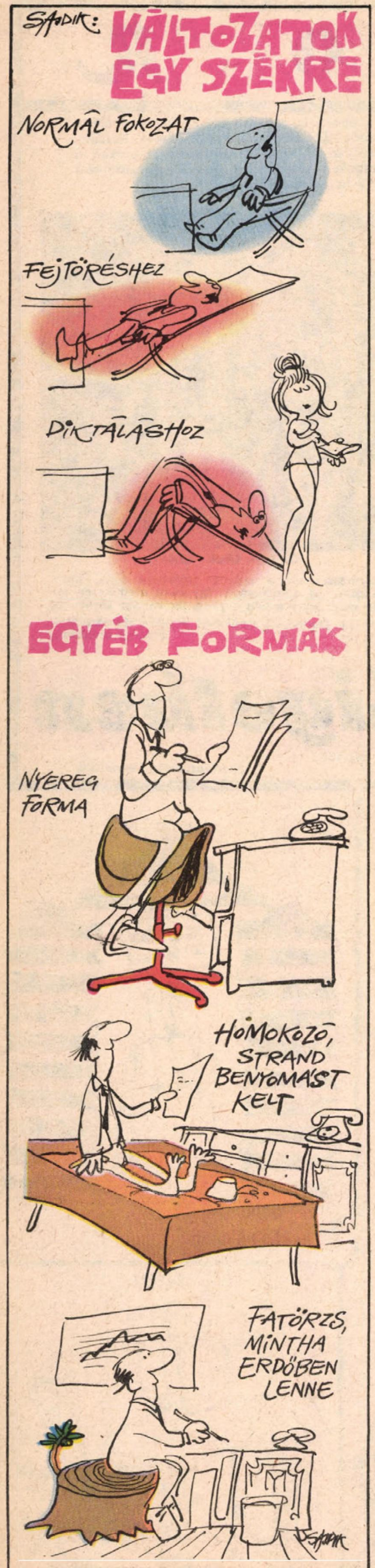

Megesik néha

— Maga törvényes házasságból származik? — kérdezik Kapronait egy közhivatalban, ahol egy ügyével foglalkoznak. — Félig-meddig — feleli Kapronai, mire a kérdező nagyot néz: — Hát ezt hogy értsem? — Függőleges 7. — vízszintes 38. — hangzik a válasz. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni, *kizárólag levelezőlapon*, erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. Határidő: február 18. — A megfejtők közt háromszor száz forintot sorsolunk ki.

1 A	2 R	3 I	4 Z	5 O	6 N	7 A	■	8 U	9 F	10 F	11 I	12 Z	13 I	■	14 G	15 O	16 L	■
17 M	A	J	O	H	E	Z	■	18 R	U	K	V	E	R	19 C	■	20 D	A	21 S
22 A	G	■	23 K	O	M	A	24 T	A	L	■	O	■	25 K	A	26 L	A	U	Z
27 L	A	28 P	■	29 D	A	P	H	N	I	30 S	■	31 S	A	R	K	A	D	I
32 I	S	I	33 S	■	34 J	Á	■	35 I	G	R	36 I	C	■	O	■	37 D	O	R
38 A	Z	A	N	39 Y	A	M	40 H	A	J	A	D	O	41 N	■	42 B	Á	N	T
■	43 K	C	■	44 E	T	N	A	■	45 I	M	I	T	A	L	■	S	■	I
46 V	O	K	S	■	47 É	Ö	■	48 O	M	L	O	T	T	■	49 I	■	50 E	S
51 A	D	U	■	52 Ö	K	S	53 É	■	54 M	I	T	■	55 H	56 E	L	57 O	T	A
58 S	A	T	59 O	R	■	60 V	A	G	Y	■	61 A	K	A	R	A	T	O	S
62 C	S	A	P	A	63 T	O	K	■	■									
O	■	64 T	A	N	U	L	■	65 P	66 P									
67 D	68 I	O	■	69 G	A	T	70 T	E	R									
71 A	L	■	72 C	Y	R	■	73 R	R	O									
74 G	O	■	■	75 A	E	76 T	I	V	S									
77 A	N	78 D	79 A	L	G	Á	S	■	Z									
80 M	A	U	S	■	81 E	S	T	■	I									
A	■	82 S	Z	83 I	K	K	A	84 D	T									
■	85 Z	E	U	S	■	86 A	N	D	■									

MEGESIK NÉHA

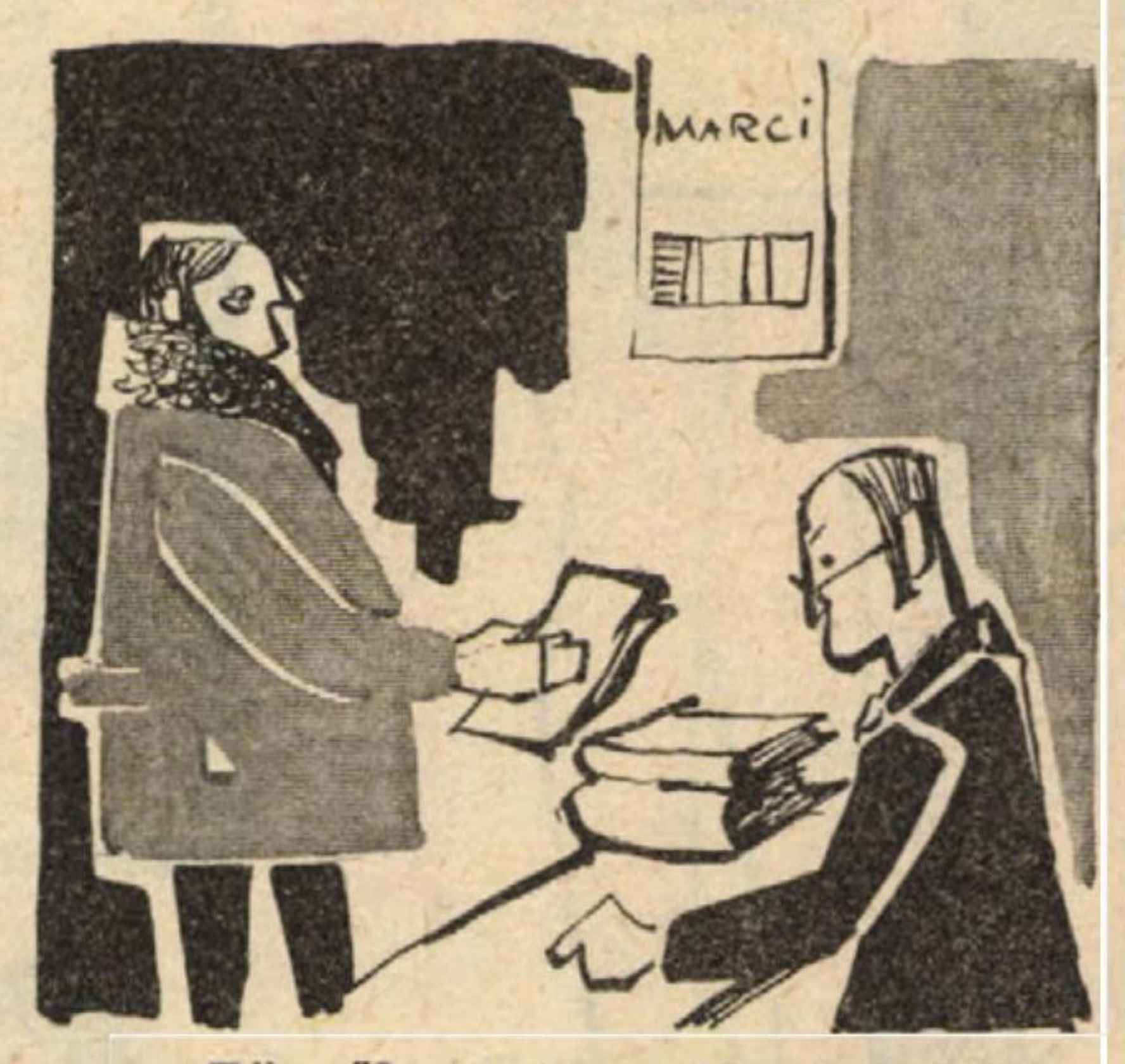

— Függőleges 7 — vízszintes 38.

VÍZSZINTES

1. Az USA egyik állama, mely Mexikóval határos
8. Firenze egyik legjelentősebb művészeti gyűjteménye
14. A futballjáték célja
17. Rántott halhoz is illik
18. A gépjármű hátramenete
20. Német névelő
22. A fa része
23. Figyelmesség disznótorok idején
25. Volt — nincs a pesti villamoson
27. Sajtótermék
29. Görög monda-alak, Hermes és egy nimfa gyermeke
31. Elhunyt kitűnő írónk (Imre)
32. Ó-egyiptomi isten
34. J. Á.
35. Középkori magyar énekmondó
37. Egy oszlopstílus neve (ógörög)
42. „Fájdalmat okoz"
43. K. C.
44. Vulkán Szicíliában
45. Utánoz — közismert idegen szóval
46. Szavazat — más szóval
47. É. Ö.
48. A karjaiba ...
50. S
51. A legerősebb szín (a kártyában)
52. Én se, ti se, ...
54. ... ugrász
55. Állami rabszolga az ókori Spártában
58. Kemping-kellék
60. „Létezel"
61. Önfejű, makacs, nyakas
62. Az NB I-ben is vannak például
64. A jó pap holtig
65. Azonos mássalhangzók
67. Csonthéjas gyümölcs
69. Erdőgazdaságban használatos gépfűrész
71. Rangjelző
72. ... ano de Bergerac
73. Szerv — visszafelé
74. Japán játék
75. Nagy római hadvezér volt
77. Szerelmesek szokása
80. Egér — németül
81. Nap szaka
82. A másnapos kenyér
85. Görög főisten
86. És — angolul

FÜGGŐLEGES

1. Kissé divatjamúlt női név
2. Szép emberi tulajdonság
3. Egykori fegyver
4. ... szó (panasz)
5. Híres országgyűlés színhelye
6. A „pantomim" magyarul
8. Irodalmi folyóirat, melyet 1794-ben Kármán József indította
9. Rejtő Jenő egyik regényfigurája
10. F. K.
11. Kocsma, bodega
12. .. bulon
13. Iskolásfüzet
15. Szenvedélyes érzelem kifejezése
16. Egykori osztrák táborszernagy, akinek hosszú ideig egy pesti utca őrizte a nevét
19. A francia kártya egyik figurája
21. Hatalmas madár
24. T. H.
26. L. K.
28. Kereskedelmi szakember
30. Kedélyes bécsi zene
31. Angol sarkutazó (1868—1912)
33. S. N.
36. Gyengeelméjű
39. Y. E.
40. Feltételes kötőszó
41. Télen szokásos „betegség"
46. Portugál hajós-felfedező (1469—1524)
49. Becézett Ilona
50. Győri sportegylet
52. Képzeletbeli személy, aki állandóan vigyáz ránk
53. Egyiptom betűjele
56. Ő — németül
57. Fordítva: állóvíz
59. Öreg bácsika — visszafelé
63. A Szaharában élő nép
65. Dél-amerikai állam
66. Koccintás előtt mondjuk
68. Női név
70. Izolda szerelmese
76. Retikül
78. A színházművészet egyik halhatatlanja (olasz)
79. Nemes bor
83. Szintén
84. Azonos mássalhangzók

A NAGYOBBIK GOND

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„És mit igyak, hogy megszabaduljak a víz kellemetlen utóízétől?"

100—100 forintot nyert:

Marsi László, 2941 Ács, József Attila u. 2.

Nagy Árpádné, 2900 Komárom, Mártírok u. 21.

Nagy-Pál Anna, 1117 Budapest, Baranyai u. 22.

A díjakat postán küldjük el.

```
ésmitigyakhogymegsz
viadukt rii  adria
anka a pantheon atb
 er c c bahama efta
acélsisak ülö ali d
vulkánikus ádvent u
ira napoleon ágy dl
za lysistratos olaj
k mai c ut é á méla
elem cserépkorsó ik
limpopo as
lapit ki h
e ho bantu
mainap dis
eis r lom
td it ikes
lakmé no o
e szinlel
nutoizétől
```

BARKÁCSOLÁS

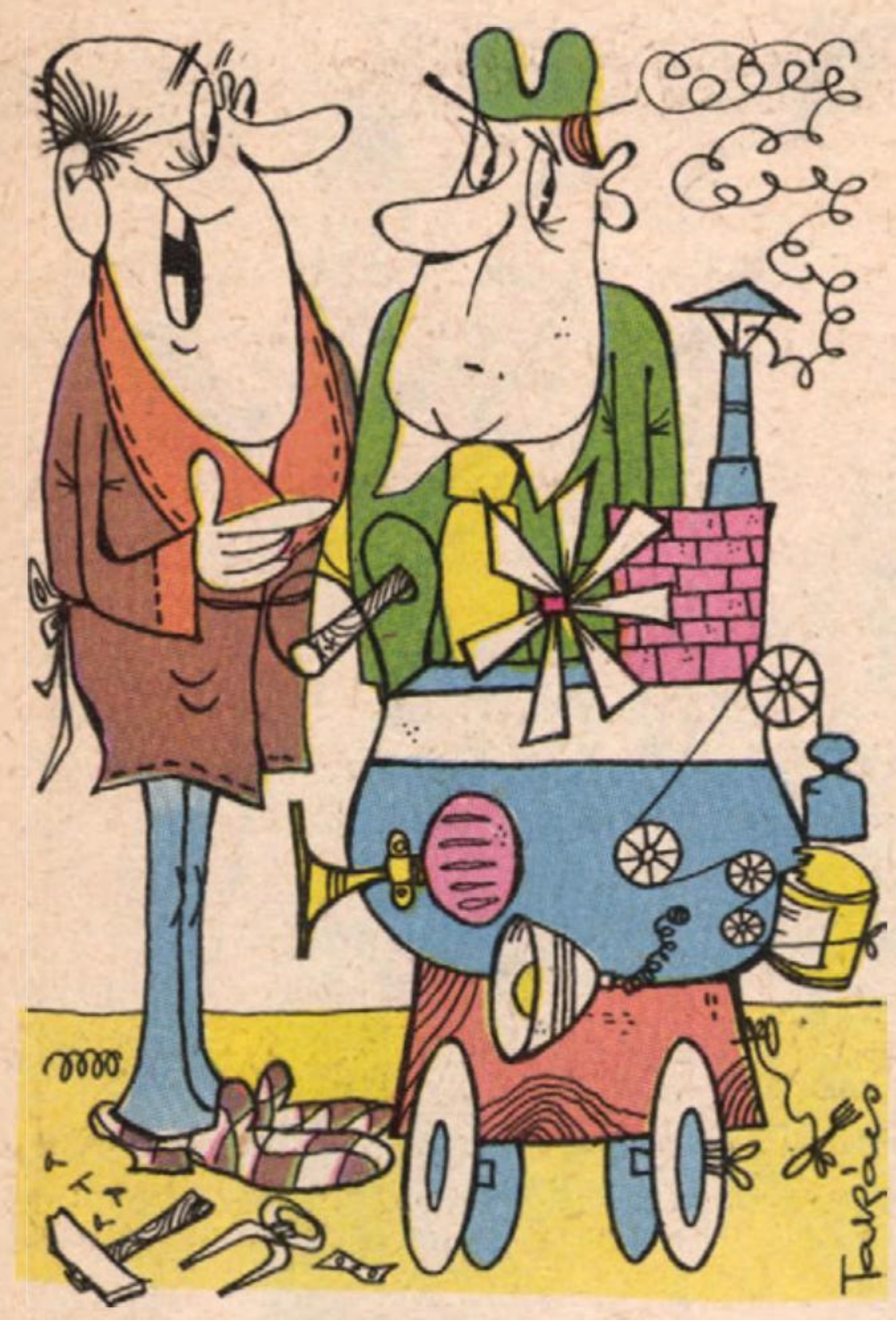

– Semmire sem lehet használni, de két évig jól eltöltöttem vele a szabad időmet!

MINDENT A VENDÉGÉRT

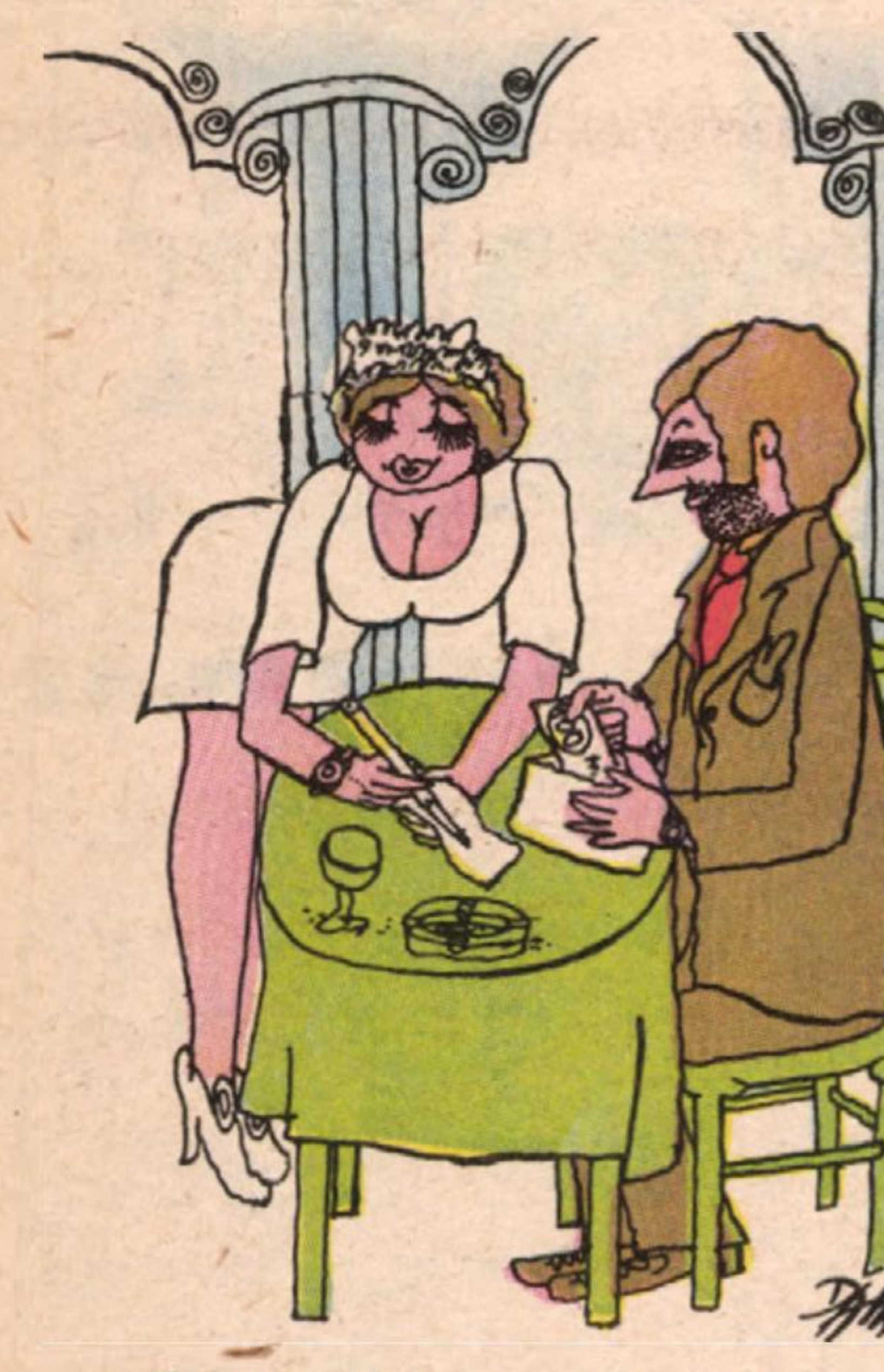

– Volt egy kávé, egy konyak és egy kis szex ...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

— *Hallom, hogy a vőlegényed matematikus.*
— *Igen.*
— *No, jól néz ki majd egy ilyen kiszámíthatatlan nővel, mint te vagy.*

•

Kovácsné rászól a férjére:
— Lajos, miért nem veszed fel az új nyakkendődet?
— Ugyan, szívem — feleli Kovacs —, ebben a sáros időben a régi is jó lesz.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Postacím: 1977. Bp. Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Postacím: 1959. Bp. Telefon 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 74.2308/2-07 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

WHISKY SZÓDÁVAL

Washingtonban a közelgő kongresszusi választások előtt a republikánus és a demokrata párt vezetői összeültek megvitatni: milyen pénzügyi feltételek mellett lehet majd megtartani a választás előtti pártgyűléseket. A tanácskozáson felszólalt az egyik legnagyobb chicagói szálloda vezérigazgatója és közölte az amerikai szállodaszövetség sok esztendős statisztikai összeállításának eredményét. Eszerint a demokraták kétszer annyi whiskyt isznak pártgyűlés alkalmából a szálloda bárjában, mint a republikánusok. Ezzel szemben a republikánusok kétszer annyi italt hozatnak fel a szobájukba, mint a demokraták.

A Washington Post kommentárja: „Végre megtudtuk, miben különbözik egy republikánus honatya egy demokratapártitól."

HOVÁ?

Kínában a Zsenmin Zsibao című központi lap heves támadást intézett néhány klasszikus zeneszerző zseni ellen. Beethovent a lap „német kapitalistának" nevezte, aki „az emberi természet kapitalista teoriáját hirdeti". Schubert Befejezetlen Szimfóniáját a lap cikke „nagy mérgező gyomnak" tartja. Enyhítő körülményként említi ugyan, hogy „a mű leverő hangulata a zeneszerzőnek a feudalizmus által történt elnyomását fejezi ki". Ám egy „igazi forradalmár a szimfóniát kétségtelenül befejezte volna". A lap ezután támadást intéz azok ellen a meg nem nevezett vezetők ellen, akik ilyen művek előadását engedélyezik és felteszi a kérdést: „Ha ez így megy tovább, vajon hová vezeti fiatalságunkat?"

A TEXASI KALAP

Amerikában megjelent Rufus Youngblood önéletrajza. Ez az úr az amerikai elnökök őrzésére kirendelt titkosszolgálati csoport tagja volt. Azzal vált nevezetessé, hogy amikor Kennedy elnököt meggyilkolták, ő volt az, aki az elnöki kocsi mögött haladó autóban lerántotta az ülésről Johnson akkori alelnököt és ráfeküdt, hogy megvédje az esetleges további lövésektől. Amikor Johnson elnök lett, hálából főtestőrévé nevezte ki Youngbloodot. A most megjelent önéletrajzban az azóta elhunyt Johnson elnökről a következő történet szerepel: „Amikor Kennedy elnök holttestét az elnöki különgépen Washingtonba szállították, Johnson elnök így szólt hozzám: Rufus, hol a széleskarimájú texasi kalapom? Én így válaszoltam: Biztosan ottmaradt Dallasban az autó alján, elnök úr. Mire Mr. Johnson azt mondta: Most azonnal fölhívja Dallast és megmondja nekik, hogy kerítsék elő azt az átkozott kalapot."

A kalap megkerült. Többé nem volt semmi baj.

GAZDAG ORSZÁG

Mobutu az afrikai Zaire köztársaság elnöke feleségével és négyéves kisfiával Nyugat-Németországba utazott. Baden-Badenben gyógykezelteti magát. Az elnök 30 tagú kíséretével egy 250 személyes DC—10 repülőgépen érkezett a stuttgarti repülőtérre. Néhány órával később ugyanott leszállt a Zaire légitársaság „Jumbo" típusú 350 személyes óriásgépe is. Fedélzetén két utas foglalt helyet, a feleség és a kisfiú. A gyógykezelés rendben folyik.

„TUR-RETUR"

Az Airtours nevű nyugatnémet vállalat különleges utazást hirdetett vállalkozószellemű és vastagpénzű turisták számára, akik — így a hirdetés — „már mindent láttak". A vendégeket repülőgépen szállítják a Malájföldre, majd az ottani helyi légiforgalmi vállalat a borneói őserdő mélyére viszi őket helikopteren; olyan törzsek közé, amelyeket csak néhány esztendővel ezelőtt győztek meg az emberevés helytelenségéről. Ott a turisták egyedül maradnak és két hétig úgy élnek, mint a bennszülöttek. Az Airtours hirdetése szerint a „teljes költség csak 5000 márka", de az utazókat előre figyelmeztetik „az esetleges kényelmetlenségekre és veszélyekre".

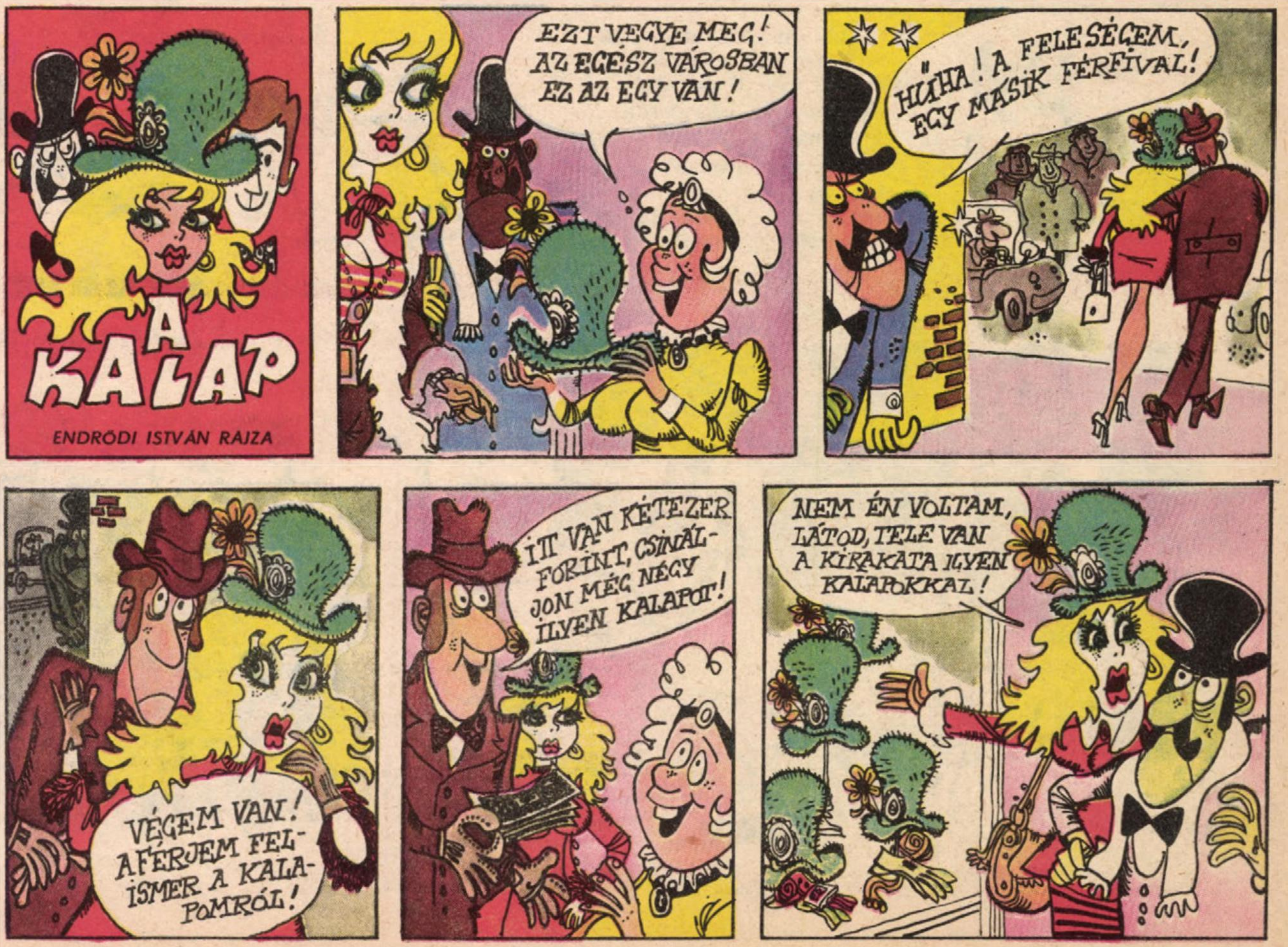

ENDRŐDI ISTVÁN RAJZA
EZT VEGYE MEG! AZ EGÉSZ VÁROSBAN EZ AZ EGY VAN!
HŰHA! A FELESÉGEM, EGY MÁSIK FÉRFIVAL!
VÉGEM VAN! A FÉRJEM FELISMER A KALAPOMRÓL!
ITT VAN KÉTEZER FORINT, CSINÁLJON MÉG NÉGY ILYEN KALAPOT!
NEM ÉN VOLTAM, LÁTOD, TELE VAN A KIRAKATA ILYEN KALAPOKKAL!

FORRÓ LÁGYMÁNYOSI SZERELEM

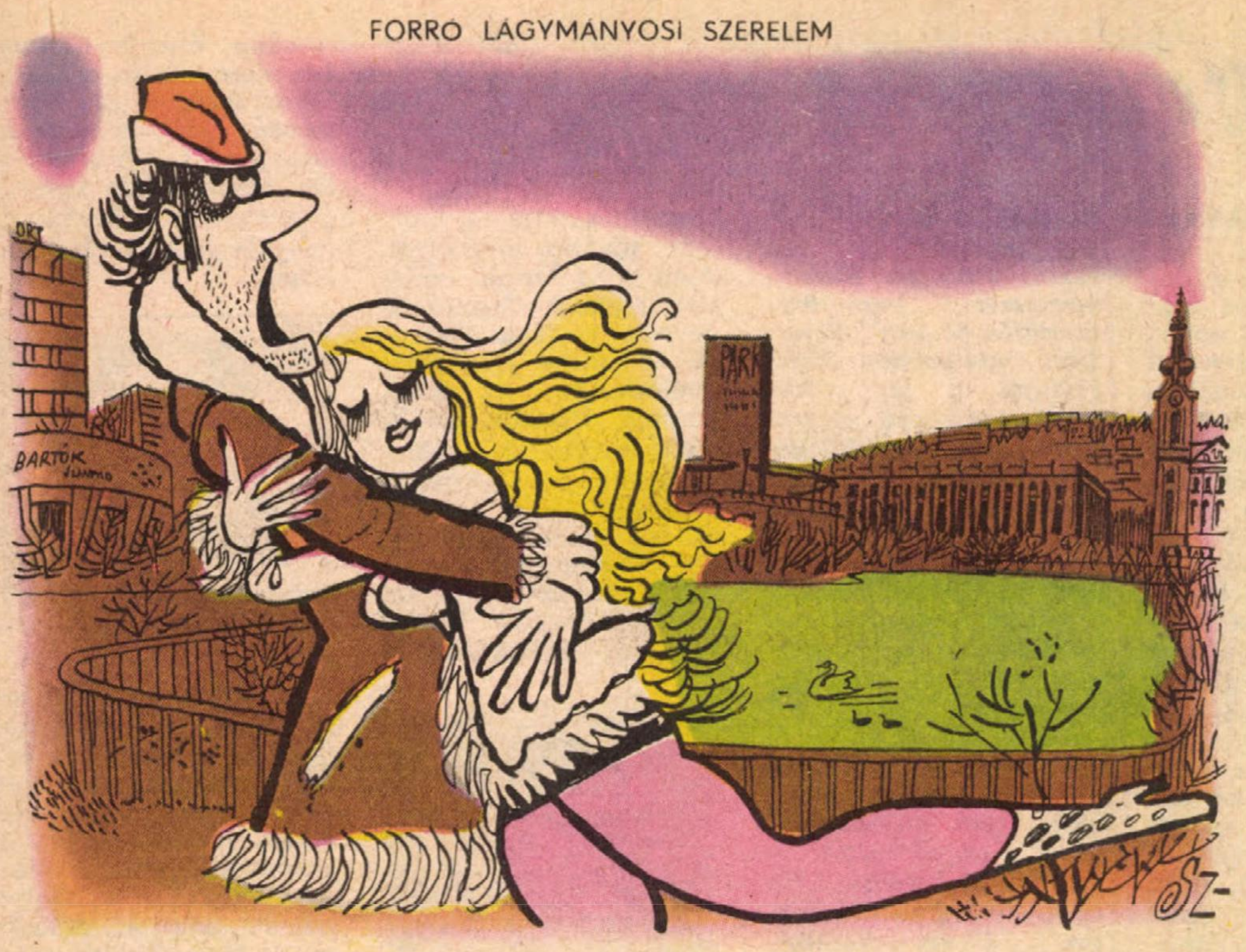

– Este felhívlak, és tizenkét percig beszélek veled!

TRIBÜN

A Baltimore Colts csapata most ünnepelte szuperszurkolóját, Hurst Loudersbargert. A hűséges rajongó huszonöt éve a csapat minden elutazásánál is, érkezésénél is ott van a repülőtéren és saját magnóján az egyesület indulóját játssza. Huszonöt esztendeje minden egyes játékost felhív a születésnapján és a „Happy birthday" kezdetű köszöntőt dalolja a kagylóba. A gratulációhoz felesége minden alkalommal saját gyártmányú születésnapi tortával csatlakozik. Flo Loudersbarger most sütötte a 473-ik születésnapi tortáját.

A hamburgi mezei versenyt zuhogó esőben, bokáig érő terepen futották. Egy Jan Bertels nevű atléta tizennyolcadiknak érkezett be, hároméves kisfia a célban várta. Ránézett a fülig sáros papára, majd így kiáltott:

— De most aztán mars mosakodni!

Az amerikai Sport Magazin is megválasztotta az Év Sportolóját. A sorrend: 1. Secretariat, 2. Foreman, 3. Stewart.

George Foreman a nehézsúlyú ökölvívás profi világbajnoka, Jackie Stewart az autóversenyzésé. Végül Secretariat az elmúlt év legeredményesebb versenyparipája.

Mickey Vernont, a Washington Senators menedzserét minden teketória nélkül kidobta a klub tulajdonosa. Súlyos engedetlenség miatt. Az újságírók megkérdezték a tulajt, hogy miben nyilvánult ez a súlyos engedetlenség.

— Felszólítottam, hogy adja be a lemondását — tajtékozott a gazdag ember.

— Képzeljék el, nemet mondott.

(p. p.)

GÁLÁNS AJÁNLAT

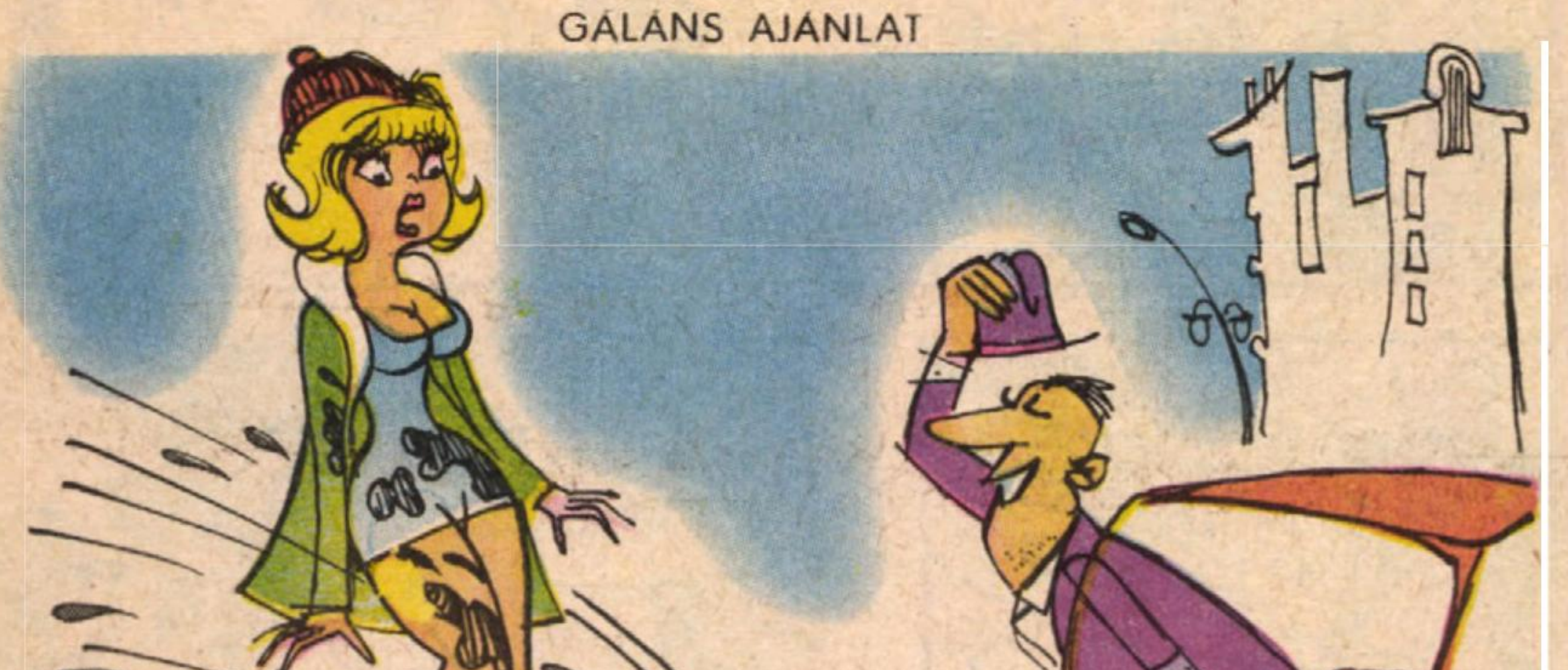

– Elnézést, hölgyem, legyen a vendégem egy kádfürdőre!

TELJESÍTMÉNYFOKOZÁS

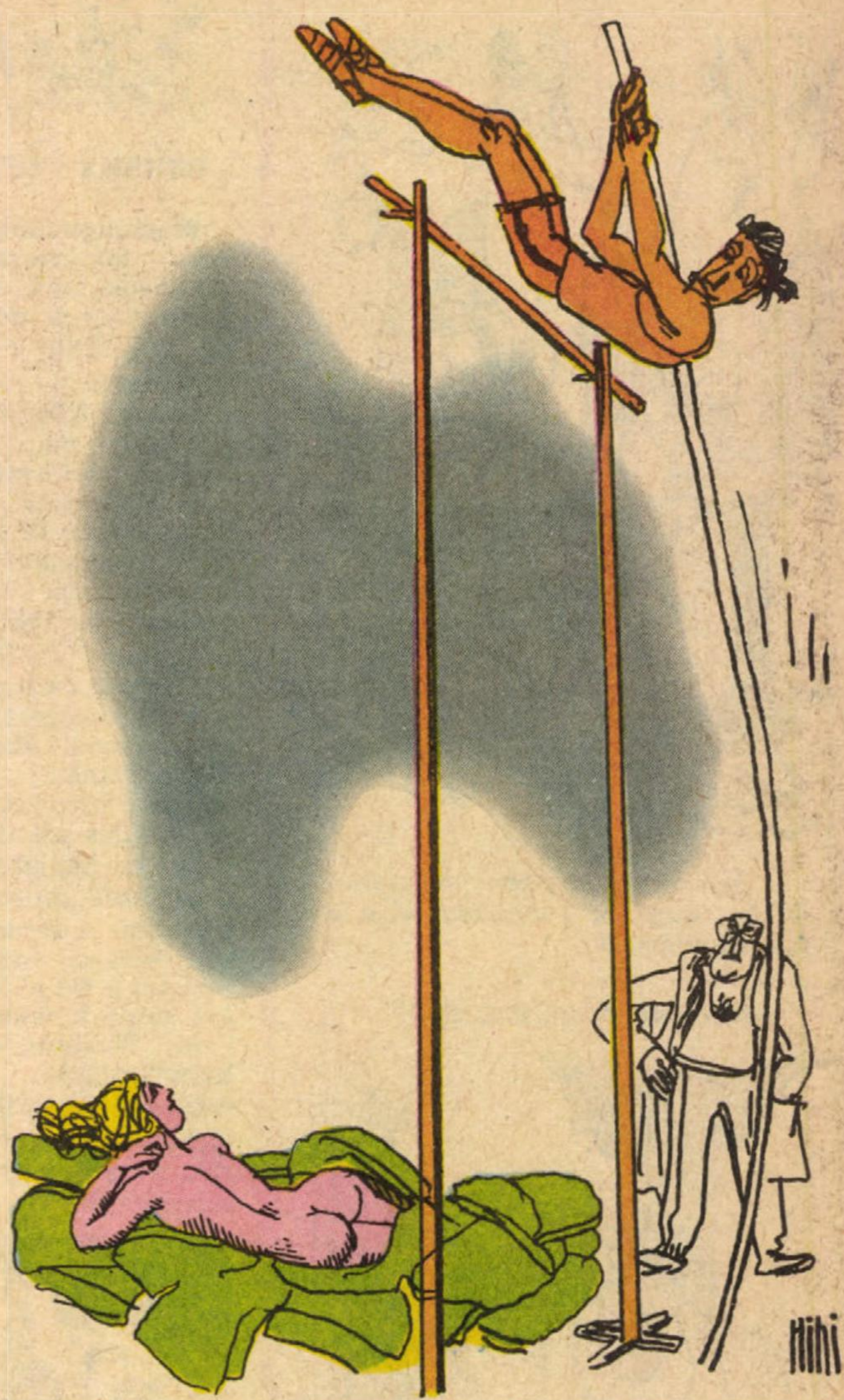

IDEÁLIS VEVŐ

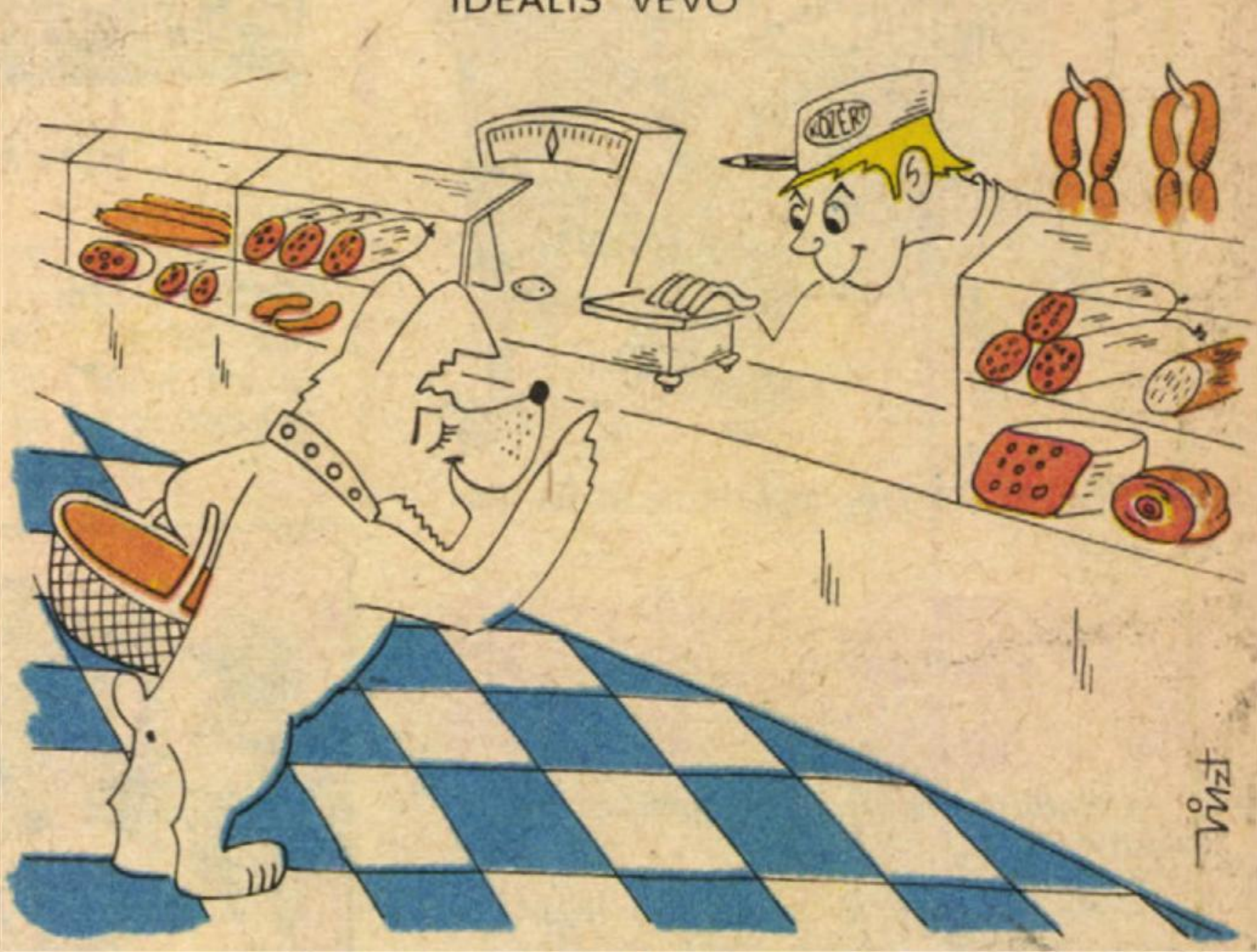

– Kevés húst és sok csontot kérek.

MUNKÁBAN A LEVEGŐTISZTASÁGI BIZOTTSÁG

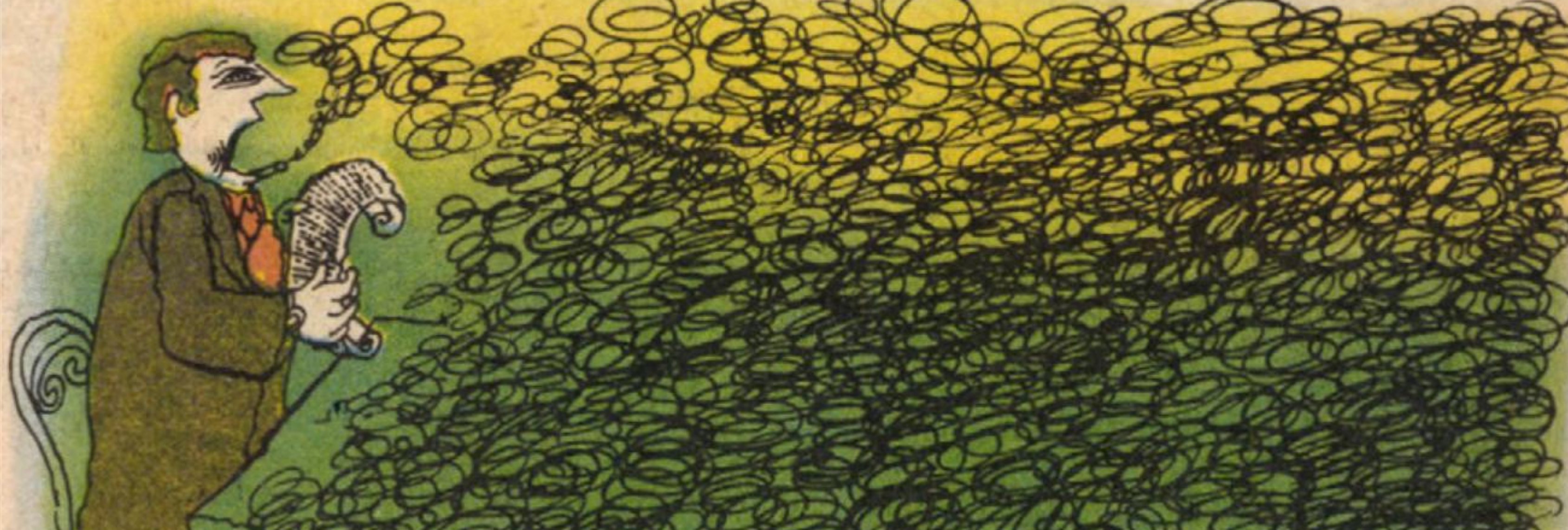

– Hol vagytok?